

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200846

UNIVERSAL
LIBRARY

ಅರವಿಂದ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ ೩ ನೇಯ ಕಮಲ

ಮಿಲನ

(ಪ್ರೇಮ ಕಾವ್ಯ)

ಮೂಲ, ಕವಿಗಳು

ಶ್ರೀ ಹನು ನರೇಶ ತ್ರಿಸಾಧಿ

ಅನುವಾದಕ: —

ಸಿಂಪಲಿ ಅಂಗಣ್ಣ

ಬಾಲ್ಯ

೧೯೨೬

೧೯೨೬

ಪ್ರಕಾಶಕರು:—

ಬಿ. ಡಿ. ಅಕ್ಕಿ. ಬಿ.ಎ., ಎಲೆಲ್. ಬಿ.,

“ಅರವಿಂದ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ”

ಹಲಸಂಗಿ.

(ಜಿಲ್ಲಾ :- ವಿಜಾಪುರ.)

ಸಂಪಾದಕರು.

‘ಮಧುರಚೆನ್ನ’

ಮುದ್ರಕರು:—

ಎನ್. ಬಿ. ಕೆಂದೂರ,

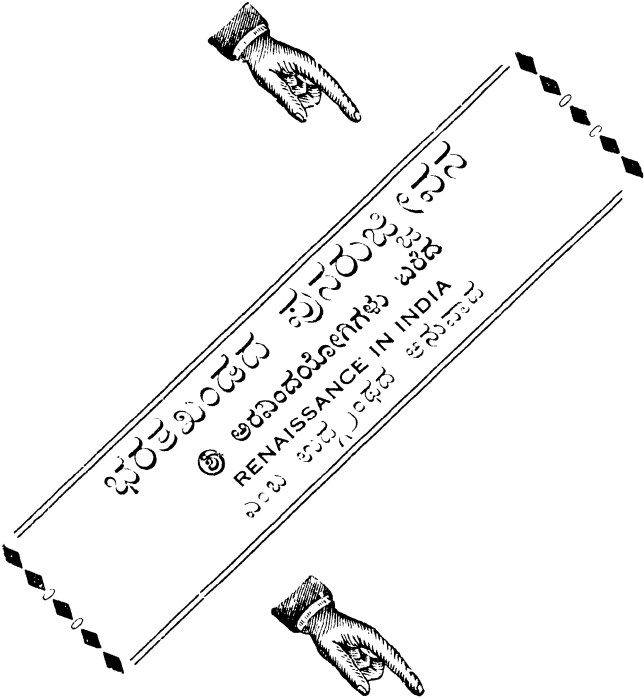
ದಿ ಬಾಗಲಕೋಟೆ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ವರ್ಕ್ಸ್,

ಬಾಗಲಕೋಟೆ.

ಅರ್ಪಣೆ

ದ್ರಷ್ಟಾರರಾದ ಏ. ಈ. ಯವರಿಗೆ

ಸಿಂಪಿ ಲಿಂಗಣ್ಣ

ಮಿಲನ

ಅಭಿವಂದನ

ಮಹಿಶಾಳ ಪಟ್ಟಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ

❶ **ಗುರುಬಸವ ಶಿನಾಚಾರ್ಯರ**
ಪಾ ದಾ ರಾ ಧ ಕ ರೂ

ವಸೇಸೊ ಹೇರಳ ಗೀತ ಗುಚ್ಚ
ಗಳಿಗೆ ಧನ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದವರೂ
ಆದ ವಿಜಾಪುರದ ಧನಿಕ ಮಹಾಶಯ
ರೊಬ್ಬರು ಈ ಗ್ರಂಥದ ಮುದ್ರಣದ
ವೆಚ್ಚವನ್ನೆಲ್ಲ ವಹಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು
ತುಂಬಾ ಉಪಕೃತರಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಮಾತು.

“ಮಿಲನ” ದ ಮೂಲೆಯನ್ನು ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಜೇಳ ಬೇಕೆಂದರೆ, ಹದಿನಾರು ವರುಷಗಳಲ್ಲಿ ಇದರ ಮೂಲ ಹಿಂದಿ ಪುಸ್ತಕದ ಎಂಟು ಅವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಿದ್ದು, ಹದಿನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಪ್ರತಿಗಳು ರಸಿಕರನ್ನು ರಂಜಿಸಿವೆ!!! ಹೀಗೆಂದ ಬಳಿಕ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಅಣ್ಣಂದಿರು ಇದರ ರುಚಿಯನ್ನು ಸವಿದು ನೋಡದಿರಲಿಕ್ಕಾದೀತೇ???

ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಅಧುನಿಕ ಕವಿಶ್ರೀಷ್ಠರಲ್ಲೊಬ್ಬರಾದ ಗಣಿಯ ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ, ಎ. ಎ. ಯವರು ಈ ‘ಮಿಲನ’ ದ ಮೂಲ ಹಿಂದಿ ಕಾವ್ಯದ ಬಗೆಗೆ ಎದೆ ತುಂಬಿ ನುಡಿಯುವ ಯಥಾರ್ಥ ವಾಣಿಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಆಲಿಸುವಾ:—

“ಮಿಲನವೆಂಬೀ ಪ್ರಣಯ ಕಥಾನಕವುಳ್ಳ ಬಂಡಕಾವ್ಯವು ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸುಕೀರ್ತಿತರಾದ ಶ್ರೀಯುತ ರಾಮ ನರೇಶ ತ್ರಿಸಾಹೀಜೀಯವರಿಂದ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಸಫಿಕ, ಸ್ವಪ್ನ, ಮಾನಸೀ ಎಂಬ ಅನರ ಬೇರೆ ಬಂಡಕಾವ್ಯಗಳಂತೆ ಇದಾದರೂ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಸೌಂದರ್ಯ ವರ್ಣನೆ, ಧೈಯಪ್ರೀತಿ, ಆತ್ಮಬಲ, ಅನುರಾಗಾತಿಶಯ ದೇಶಭಕ್ತಿಗಳ ಸರಸ ಸಮ್ಮಿಶ್ರಣದಿಂದ ಮಧುರ ರಸ ಪೇಯವಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವೇ ವರುಷಗಳಲ್ಲಿ ಏಳುಂಟು ಅವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ‘ಮಿಲನ’ ಕಾವ್ಯವು ಹಿಂದಿ ಜನರಲ್ಲಿ ಪಡೆದ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟೆಂದು ಹೊಗಳ ಬೇಕು! ವಸ್ತುವಿನ ರಹಸ್ಯಮಯತೆ, ಪಾತ್ರಗಳ ಅದರ್ಶಜೀವನ,

ಶೃಂಗಾರ-ವೀರ-ಕರುಣಾದ್ಭುತಗಳ ಸಹಜ ರಸುಣೀಯತೆ, ಹದ ಗೊಂಡ ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆಯ ಸೌಲಭ್ಯ, 'ಜಯ ಸ್ವದೇಶಕೀ, ಜಯ ಸ್ವದೇಶಕೀ, ಪಡಾ ಸುನಾಯೀ ನಾದ' ಎಂದು ಬೆಡಗಿನ ನಡಗೆ ಯಲ್ಲಿ ನೀರ ತೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ತೂಗಾಡುತ್ತ ಬರುವ ನೌಕೆಯಂತೆ ಹೊರಟಿ ಭಂದದ ಅಂದ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಂದ 'ಮಿಲನ'ವು ಲೋಕ ಪ್ರಿಯವಾದುದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲ. "

ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆಯ ಲಲಾಟಕ್ಕೆ ರಾಷ್ಟ್ರಭಾಷೆಯ ರಾಜಸಟ್ಟಿ ವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಬೀಕೆಂಬ ಸ. ಕಲ್ಪವು ಆಸೇತು ಹಿಮಾಚಲವಾಗಿ ಪ್ರತಿಸನಾದವಾಗುತ್ತಿರುವ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೀ ಸಾಹಿತ್ಯದ ನವಕೃತಿಗಳ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರಾದ ನಾವು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕ್ರಮ ಪ್ರಾಪ್ತವೇ ಆಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ನನ್ನೂ ಪ್ರಬಲ ಮನೋರಥಕ್ಕೆ ಬಿಲಿಸಾಡಿ ತ್ರಿ. ತ್ರಿಸಾಹಿ ಮಹಾರಯರು ತಮ್ಮ ಲೋಕ ಪ್ರಿಯ ಕಾವ್ಯದ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದಕ್ಕೂ ಪ್ರಕಟನೆಗೂ ಉದಾರಾಂತಃಕರಣದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನಿತ್ತದನ್ನು ನಾವು ಎಷ್ಟು ಕೊಂಡಾಡಿದರೂ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಭಾವನೆ. ಕವಿ ವರ್ಯ ತ್ರಿಸಾಹಿಯವರ ಔದಾರ್ಯ, ನಮ್ಮ ಮಹದಾಕಾಂಕ್ಷೆ, ನಮ್ಮ ಗೆಳೆಯರಾದ ಸಿಂಪಿ ಲಿಂಗಣ್ಣ ನವರ ದೀರ್ಘ ಪರಿಶ್ರಮ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮನವೆಂದು ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಅಣ್ಣಂದಿರು ಹರುಷವೇರಿ ಈ ಅನುವಾದವನ್ನು ಮುದ್ದಾಡಿದರೆ ನಾವು ಕೃತಾರ್ಥರು !

ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುಹತ್ತದ ಮಾತಾವುದೆಂದರೆ— ಮೂಲ ಮತ್ತು ಭಾಷಾಂತರಗಳು ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ, ಯಾವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಮ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿರಲಾರವು. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಮೂಲವು ಮೂಲವೇ, ಅನುವಾದವು ಅನುವಾದವೇ. ಅನಿರೂಪಿಸಲಾರದ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ

ರಿದ್ದಂತೆ. ಒಂದರ ಪ್ರತಾಪವು ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಪ್ರಕಾರ ಮಾತ್ರವಾಗಿ ತೋರುವದು. ಬಹುಶಃ ಎಲ್ಲ ಅನುವಾದಗಳಿಗೇ ಸಂಬಂಧಿಸುವ ಈ ವಿಷಯವು ಪ್ರಸ್ತುತ ಅನುವಾದವಾದ ಈ ಕನ್ನಡದ 'ಮಿಲನ' ಕ್ರೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವೇ. ಆದರಲ್ಲಿಯೂ ಮೂಲದೊಳಗಿನ ಸಕಲ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಅನುವಾದದಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿಯೇ ತೋರಿಸೇನೆಂಬ ದರ್ಪದಿಂದ ಹೊರಟಿದ್ದರೆ ಆ ಮಾತು ಒಂದಿಷ್ಟು ಬೇರೆಯಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಅನುವಾದದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯದೆ ಕೇವಲ ಗದ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ಪದ್ಯಮಯವಾಗಿಯೇ ಪದ್ಯ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಸಿದರೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಸೊಗಸೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ; ಇಷ್ಟೇ. ಅನುವಾದದ ಶೈಲಿಯು ಹಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಗದ್ಯಕ್ಕೂ ಪದ್ಯಕ್ಕೂ ತಾಕಲಾಟವಾದಂತೆ ತೋರುವುದೇನೋ ನಿಜವೇ. ಆದರೂ ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಸೊಗಸಾದ ಪದ್ಯ ಶೈಲಿಯೂ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಸಹೃದಯರಿಗೆ ಹೊಳೆಯದಿರದು. ರಸಿಕರು ಅನುವಾದದೊಳಗಿನ ನ್ಯೂನತೆಗಳ ಜಾಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಉಸಾಬರಿಗೆ ಹೋಗದೆ ಮೂಲ ಕವಿಯ ಉದ್ದೇಶ ವಾರ್ಥಿಯಲ್ಲಿ ಮನದಣಿ ಓಲಾಡುವರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇವೆ.

ಪ್ರೇಮ ಕಾವ್ಯ, ಪ್ರೇಮ ಕಾವ್ಯ ಎಂದ ಕೂಡಲೆ ಕಾಮುಕರ ಕಳವಳ ಕಾತರಗಳಿಗೂ, ಕಾದಲರ ತವಕ ತಾಮಸಗಳಿಗೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಪಟ್ಟವಿರಬಹುದೆಂದು ಭಾವನೆಯಾಗುವುದು ಸಹಜ. ಆದರೆ ಇದು ನಲ್ಲನಲ್ಲಿಯರ ಪೂರ್ವ ರಾಗದ ಶೃಂಗಾರ ಸಾಧನೆಯ ರಂಗಸ್ಥಳವಾಗಿರದೆ ಧೈಯಕ್ಕಾಗಿ ನಿಗ್ರಹ ಪ್ರತನನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ವಿರದಂಪತಿಗಳ ತಪೋಭೂಮಿಯಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿದು ಧೈಯಾತ್ಮಕ ಪ್ರೇಮ ಕಾವ್ಯ.

ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ ಪರಿಪರಿಯ ಬಹು ಪರಿಗಳುಂಟು. ಕಾಮ ಕ್ಷೀತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೇಮದ ಸವಿಯನ್ನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡವರೇ ದುರ್ಲಭ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಪ್ರೇಮದ ಅಂಥ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುವದರಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚರಿಯಿಲ್ಲ. ಪ್ರೇಮದ ತೀರ ಮೇಲಮೇಲಕಿನ ಮಳುವುಗಳು ಮಾನವರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗದ ಕನಸುಗಳೇ ಸರಿ. ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮವೇ ದೇವನಾಗಿದೆ. ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವೇವನೇ. ದೇವನ ಹೊರತು ಇನ್ನಾವ ಎಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಆ ಸ್ವರ್ಗೀಯ ವಸ್ತುಗಳು ಲಭ್ಯವಾಗುವೆಂಬುದು ಅದರ ಅರ್ಥ. ಲಭಿಸಿದರೆ ಅವನೂ ಒಬ್ಬ ದೇವನು. ಸತ್ಯ, ಸೌಂದರ್ಯ, ಶ್ರೇಮ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಒಳ್ಳೆಯತನ, ಸಂಪೂರ್ಣ ನ್ಯಾಯ ಇವು ದೇವ ದುರ್ಲಭ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸಂಪತ್ತುಗಳಾಗಿವೆ. ಅಂತಲೇ ಇವುಗಳನ್ನು ಕೈವರಿಗೆ ವಿಧೂತಗಳೆಂದು ಹಿಂದಿನವರು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ನಾಡಿನ ಅಂಥ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದೇನು ಸಾಮಾನ್ಯವೇ? ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದವರು— “ಪ್ರೇಮ ಹಿಡೆಗೆ ಸಿಲುಕಿ ಉಬ್ಬಿ ಗವನೇಂದೆಂದು ಸವಿಯಿದು ಜೀವವದು ಜೀವನವುದೇ?” ಎಂದು ಕೊಳುವುದು ಆರೈಯವೇ? ಅಂಥ ಮಿಲನ ಮಹಾಸುಧೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲ ಸಮಯೋಣ ಬನ್ನಿರಿ:—

“ಪ್ರೇಮವೆಂಬುದು ಸ್ವರ್ಗ, ಆ ಸ್ವರ್ಗವೇ ಪ್ರೇಮ
 ದೇವನಿರುವನು ಪ್ರೇಮರೂಪದಲ್ಲಿ |
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಲೆ ವಿಶ್ವ ಜನ್ಮ ತಾಳಿತು ಮತ್ತೆ
 ಪ್ರಾಣವಾಗಿದೆ ಅದುವೆ (ಭುವನವಲ್ಲಿ) || ”

—ಪುಟ ೨೨, ಪದ್ಯ ೨೫.

ಹೀಗೆಂದು ಕಂಡುಂಡ ಅಮರರೇ ತಮ್ಮ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನು ವಿಶ್ವ ಮಾತೆಯ ಪದತಲಕೆ ಮುಡುಸಾಗಿ ಇಡಬಲ್ಲರಲ್ಲವೇ? ಅಂಥ ಮಹಾ ಮಿಲನೋನ್ಮಾದದ ಅಮರಗೀತಿಯನ್ನಿಲ್ಲಿ ಕೇಳೋಣ ಬನ್ನಿರಿ:—

“ ತನು (ಮನದ) ಶಕ್ತಿ ಶ್ರಮ ನೀಡಿ ಜಗಪದತಲಕೆ
 ಬೆಳೆಸುವುದು ಲೋಕ ಸುಖ ಶಾಂತಿಗಳನು ।
 ಮನುಜ ಜನ್ಮದ ಮರ್ನು ಇದುವೆ ಕೇಳ ಮದವಿಯಲೆ,
 ಪರಮೇಶಭಕ್ತಿ ಇವೆ ತಿಳಿಯೆ ನೀನು ॥ ”

--ಪುಟ ೧೫, ಪದ್ಯ ೫೬.

ಇಲ್ಲಿ ಬನ್ನಿರಿ, ಇನ್ನು ನೀವು ಹೇಗೆ ಇಂಥ ಮಾತುಗಳಿಗೆ
 ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವೋ ನೋಡೋಣ:—

“ Love is of God; and every one that
 loveth is begotten of God, and knoweth God.”
 (Love has its origin in God, and every one
 who loves is a child of God, and has begun
 to know God.)

--Saint John.

“ ಪ್ರೇಮದ ನಿಜ ಧಾಸುವು ದೇವವೇವನೇ. ಆದ್ದರಿಂದ
 ಪ್ರೇಮವುಳ್ಳವರು ಅವನವರು. ಅಲ್ಲದೆ ಅವರು ಆತನನ್ನು ಅರಿ
 ಯುವರು ”

ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು ಶ್ರೀ. ದೇವಡೂ ಅವರು ಬರೆದ ಕನ್ನಡ
 ದೊಳಗಿನ ‘ ಮಯೂರ ’ ನೆಂಬ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನೋದಿದವರೆಲ್ಲ
 ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಬಲ್ಲರು. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಕದಂಬ ಕುಲದ
 ಮಯೂರರಮನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾಡಿನ ಬಿಡುಗಡೆಗಾಗಿ ವನಾಂತರ
 ದಲ್ಲಿದ್ದ ಮುನಿಯೊಬ್ಬನ ಬಳಯಲ್ಲಿ ಆತನು ಬೋಧಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿ
 ದ್ದನು. ಅದೇ ಮಾತನ್ನೇ ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪುಸ್ತಕ
 ಕಾವ್ಯದ ಕಥೆಯನ್ನು ಈ ಅನುವಾದದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಇತಿಹಾಸ

ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪಟ್ಟಣವಾದ ಬನವಾಸಿಗೆ ತಂದು ಹಾಕಿದೆ. ನಾಡುಗರು ತಪ್ಪು ಹೊರಿಸಲಾರರೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳೊಳಗಿನ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಸವಿದು ಕನ್ನಡಿಗರು ಸ್ವಪ್ರತಾಪವನ್ನು ಅರಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದೇ ಅರವಿಂದ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ ಒಂದು ಬಯಕೆ. ಅದು ಈ ಪ್ರಸ್ತುತ ಕೃತಿಯಿಂದಲೂ ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದೀತೆಂದು ನಮ್ಮ ಆಶೆ.

ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ತ್ತುದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀ. ರಾಮ ನರೇಶ ತ್ರಿಪಾಠಿ ಮಹಾಶಯರಿಗೆ ನಾವು ಅತ್ಯಂತ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಮುದ್ರಣದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯ ವರೆಗೆ ಫಾಯನಲ್ ಪ್ರೊಫನ್ನು ನೋಡುವ ಶ್ರಮವನ್ನು ವಹಿಸಿದ ಬಾಗಲಕೋಟೆಯ ಸುಸಾಹಿತಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ.ಎಸ್. ಬಿ. ಸಾಸನೂರ ಬಿ. ಎ., ಎಲೆಲ್.ಬಿ. ಯವರಿಗೆ ನಾವು ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಮತ್ತು ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಸುಂದರವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಬಾಗಲಕೋಟೆ ಪ್ರೆಸ್ಸಿನ ಒಡೆಯರಿಗೂ, ಪ್ರೆಸ್ಸಿನ ಮ್ಯಾನೇಜರರಾದ ಶ್ರೀ. ಬಂಡರಗಲ್ಲ ಮಹಾದೇವಪ್ಪ ನವರಿಗೂ ನಾವು ಉಪಕೃತರಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ಓಂ ೨೯ ಓಂ

ನಾಡುಗರ ಸಹಾಯ ಸಹಾನುಭೂತಿಗಳನ್ನು
ಕೋರುವ

—ಸಂಪಾದಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಕರು.

‘ಮಿಲನ’ದ ಕಥೆ.

ಕತ್ತಲೆಯ ಕಡಲು ಉಕ್ಕೇರಿ ದಿಕ್ಕು ಮುಗಿಲುಗಳನ್ನು ಮುಳುಗಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ; ಗಾಳಿಗೂ ಕೂಡ ಅಡಿಯಿಡಲಿಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ. ಈ ನಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಡವಿಯ ತರುಮರಗಳು ನಿಂತುನಿಂತಲ್ಲೆ ತೂಕಡಿಸುತ್ತಿವೆ. ಜೀವಿಗಳ ಸುಳಿವು ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಚಪ್ಪರದಲ್ಲಿ ಜಿಣಿಮಿಣಿ ದೀಪವೊಂದು ಉರಿಯುತ್ತಿದೆ.

ಅಲ್ಲಿರುವ ಗುಡಿಸಲು ಸೃಷ್ಟಿಮಾತೆಯ ಹೃದಯ. ಆ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನದ ಎರಡುಜೀವಿಗಳು. ಮನವೊಂದಾದರೂ ಮುಖಗಳೆರಡು. ಆ ಎರಡು ಮುಖಗಳಿಂದ ಇಬ್ಬಗೆಯ ಮಾತುಗಳು— ಒಂದು ಗಡಸು, ಇನ್ನೊಂದು ಇಸಿದು. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಸಲ್ಲಾಪವನ್ನು ಕೇಳುವವರೂ ನೋಡುವವರೂ ಇಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲೆಂದು ಬಗೆದು ಆ ನೀರನೀರಿಯರು ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಏನೇನೋ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಹೆಣೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಾಡಿ ಬಿಳುಪಾದ ಮುಖ, ಎವೆಯಿಕ್ಕದ ನೋಟ, ನಸುಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯುವ ತೊಯ್ದ ಕಣ್ಣು ಉಳ್ಳ ಆ ಎಳೆ ಕುವರಿಯು ತನ್ನ ಎಳೆ ಬಳಿಯಂತಿರುವ ನಳಿದೋಳುಗಳೆರಡರಿಂದಲೂ ಇನಿಯನನ್ನು ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ “ನನ್ನನ್ನು ಈ ಕಟ್ಟಿಡವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಡಿರಿ. ನಾನು ಅಬಲೆ. ಒಬ್ಬಾಕೆಯೇ ಹೇಗಿರಲಿ? ಗಂಡನ್ನ ಗಲಿದ ಈ ಹೆಣ್ಣು ಪಾರಿವಾಳವು ಈ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರಬಲ್ಲದೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು.

ಈ ಹೆಣ್ಣು ನುಡಿ ಕೇಳಿ ಆ ತರುಣನ ಮುಖವು ಮುಗುಳಿತು. ಕೂಡಲೆ ತನ್ನ ಬಾಹುಗಳನ್ನು ಆ ಜಂದ್ರಮುಖಿಯ ಕೊರಕೆಗೆ ಹಾಕಿ ಮುದ್ದು ಸಿಟ್ಟಿನು; ಅರೆಬಿರಿದ ಗುಲಾಬಿಯ ಗಲ್ಲಗಳನ್ನು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲಗೆ ಮುಟ್ಟುತ್ತ ನುಡಿದನು— “ನಾನು ಸಿಕ್ಕಿಯವಾಗಿ ತೀವ್ರಬರುವೆನು. ಇದಕ್ಕೆ ಚಿಂತಿಸುವರೆ? ನಾವಿಗ ವನವಾಸಿಗಳಾದುದೇಕೆ? ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಬೊಕ್ಕಸಗಳೆಲ್ಲ ಕೈ ಬಿಟ್ಟವೆಂದಲ್ಲವೇ? ಜನ ತೆಗೆದೊಟ್ಟಿಗೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಹೊನ್ನಾಡು ಮಣ್ಣು ಬೀಡಾಗಿದೆ. ಪೂಜ್ಯವಾದ ರತ್ನಕಿರೀಟವು ಶತ್ರುಗಳ ಕಾಲ್ಪುಳತಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ— ಅವರ ನ್ಯಾಯದ ಅಬ್ಬರಕ್ಕೆ ಹುಲ್ಲು ಕಡ್ಡಿಗಳೂ ಕೂಡ ಬಾಡಿಬತ್ತಿವೆ. ಜೀವನ್ಮುಕ್ತರಾದ ನಮ್ಮ ನಾಡಿಗರನ್ನು ಒಂದೆಡೆಗೆ ಮೇಲೆವಿಸಿ ಅವರ ಅಂತಃಕರಣಕ್ಕೆ ಸಂಜೀವಿನಿಯನ್ನು ಸಿಂಪಡಿಸುವೆನು. ಆ ಮೇಲೆ ಸುರಲೋಕ ನಡುಗುವಂತೆ ರಣಭೇರಿ ಮೊಳಗಿಸುವೆ. ಮತ್ತೆ ಮರುಳೆ ಸಿನ್ನ ಬಳಿ ಬರುವೆ— ನಗೆಮೊಗ ದಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಡಿಸು.

ಕುವರಿ:— ನಿಮ್ಮ ಜತೆಗಾರ್ತಿ ನಾನು. ಮೋದಪೇದಗಳೆ ರಡರಲ್ಲಿಯೂ ಅನುಸರಿಸುವವಳೇ— ನಿಮ್ಮ ನೆರಳಿನಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಬಾಹುಗಳ ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರಬೇಕು; ಇಲ್ಲವೆ; ನಂಜನ್ನುಂಡು ಸಾವನ್ನಪ್ಪಬೇಕು !

ತರುಣ:— ಅಷ್ಟುದೂರ ಹೋಗಬೇಡ. ಏಳು— ಅಣಿ ಮಾಡಿಕೋ. ಪುರುಷವೇಷ ಧರಿಸು, ಲಜ್ಜೆ ಭಯಗಳ ಬಿಡು, ಸಾವಸ ತೊಡು.

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಕುವರಿ ಹಿಗ್ಗಿದಳು. ನೆಲಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಸುಡಿದಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಆ ತಲೆಗೂದಲುಗಳನ್ನು ಒತ್ತಿಕಟ್ಟಿದಳು, ಎದೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿಯಾಗಿ ಬಿಗಿದು ಗಂಡುಡಿಗೆಯನ್ನು ಉಟ್ಟು ಸಿದ್ಧಳಾದಳು.

ಆ ಸೀರಸೀರಿಯರಿಗೆ ತಾಯಿಯಂತಿರುವ ಬನವನ್ನೂ, ತಾಯ್ತೊಡೆಯಂತಿರುವ ಕುಟೀರವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಬಲೈಯಿಂದ ಅಡಿಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಇಡುತ್ತ ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡುತ್ತ 'ಮರಳಿ ಇನ್ನೆಂದು ಕಾಣುವೆವೋ?' ಎಂಬ ಯೋಚನೆಯೊಡನೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮರಗುತ್ತ, ಕೊರಲು ಬಿಗಿದು ಬರಲು ಮಾತನಾಡದೆ ಹೊರಟರು. ಮುಂದೆಯೇ ತುಂಬಿ ತಿಳಿಯಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ಹೊಳೆ. ತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಆದರೆ ದಾಟುವುದು ಹೇಗೆ? ಅಲ್ಲಿ ಗಿಡಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದ ನಾವೆಯೊಂದು ಇತ್ತು. ನಾಡಬಿಡುಗಡೆಗೆ ಹೊರಟ ಆ ಬಂಟನು ಮೊದಲು ನಾವೆಯ ಬಂಧನವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಲು ಇಬ್ಬರೂ ಅದನ್ನೇರಿ ಜಯವೆಂದು ಕೂಗಿ ಹೊಳೆದಾಟಲನು ವಾದರು. ನಡುಹೊಳೆಗೆ ಬಂದರು. ಎಂಥ ಅದ್ಭುತ! ದಂಡೆಕಾಣದಷ್ಟು ನೀರು! ನೋಡಿದರೆ ಎದೆಯೊಡೆವಂಥ ಮುಗಿಲು-ಮೋಡ! ಆ ಗುಡಗು -ಗದ್ದರಣೆಗಳೇನು? ಬಿದ್ದುಸಿಡಿಲಿನಬ್ಬರವೇನು? ಬಿರುಗಾಳಿಯ ಆರ್ಭಟವೇನು? ಬೆಟ್ಟ ಕಡಿಕಡಿದು ಬೀಳುವಂತೆ ಮಳೆ! ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲೆ ಹೊಳೆಗೆ ಮಾಹಾಪೂರ! ಆನೆತೆರೆಗಳು ಒಂದರ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಬಂದು ನಾವೆಗೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಹತ್ತಿದವು. ಆಯ್ತು-ನಾವೆ ಒಮ್ಮೆ ತೂಗಾಡುವದು, ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಜೋಲು ಹಿಡಿದೇಳುವದು; ಈಗ ಮುಳಗಿತು, ಇನ್ನು ಮುಳುಗುವದು ಎನ್ನುವಂತಾಯಿತು.

ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರ ಕೊರಳಿಗೆ ಕರಮಾಲೆಯನ್ನಿರಿಸಿ, ಮೊಗಕೆ ಮೊಗವನ್ನಿಟ್ಟು ಹುಳಹುಳನೆ ನೋಡಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ, ಪ್ರಿಯ-ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಪರಸ್ಪರರು ತಮ್ಮ ಹೃದಯಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಕರಮಾನಂದವನ್ನು ಸವಿಯುತ್ತಿರಲು ನಾವೆ ಸಹಿತವಾಗಿ ಜಲತಲದಲ್ಲಿ ಮುಳಗಿಹೋದರು!

(೨)

ಒಂದುದಿನ ಭವ್ಯದೇಹ, ದಿವ್ಯತೇಜಸ್ಸು ಶಾಂತಿರಸವೆ
 ಮೂರ್ತಿವೆತ್ತಿರುವದೋ ಎನ್ನುವಂಥ ಒಬ್ಬ ಮುನಿವರನು ಮಡಿ
 ಯಾದ ಮೈಗೆ ತಿಳಿಯಾಗಿ ಭಸ್ಮಧರಿಸಿ ಜಲಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ತಂದು
 ನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ
 ನೊರೆಯ ತೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ತೇಲುವದೇನೆಂದು ನೋಡಿದರೆ ಹೆಣ !
 ಅತುರದಿಂದ ನೀರಲ್ಲಿ ನುಸುಳಿ, ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಂದು ದಡದ
 ಮಳಲಲ್ಲಿ ಹಾಕುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪುರುಷ ವೇಷಧಾರಿಯಾದ ನಾರಿ
 ರತ್ನವೆಂದು ತಿಳಿದು ಚಕಿತನಾದನು. ಆದರೆ ಬದುಕುವ ಲಕ್ಷಣ
 ಕಂಡು ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ತನ್ನ ಚಪ್ಪರಕೊಯ್ದು ಸಾವಧಾನದಿಂದ
 ಆರಯಿಸಿದನು ಕೆಲಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಚೇತನಬರಲು ಮುನಿಯು ಹರ್ಷಿತ
 ನಾದನು. ಅರಿವುಗೊಂಡ ಆ ಕುವರಿಯು ತಟ್ಟನೆ ಎದ್ದು ಕುಳಿತಳು.
 ಇದುರಿನಲ್ಲಿ ಮುನಿವರನನ್ನು ಕಂಡು ಎಂದಿಸಿ, ಸುತ್ತಲೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣು
 ಹೊರಳಿಸಿ ನಿಟ್ಟಿಸಿದಳು. ಅಸಂಚಿತ ಸ್ಥಾನವೇ ! ತಾನು ಪುರುಷ
 ವೇಷದಲ್ಲಿದ್ದುದನ್ನೂ ಮರೆತು ಹವಳ ತುಟಿಗಳಿಂದ ಬಿಸಿಯುಸಿ
 ರಿಟ್ಟು — “ ಈಗ ನಾನಿದ್ದುದೆಲ್ಲಿ ? ನನ್ನ ನಚ್ಚಿನ ನಲ್ಲನೆಲ್ಲಿ ?
 ಒಂದೇ ಸಲ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಅತಲಜಲದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೊದೆ
 ವಯ್ಯೋ ! ಪ್ರೇಮ ಪತಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಹೇಗೆ ಬದುಕಲಿ ?
 ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಬೇನಸದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟಗೊಳಿಸಿದಳು.

ಇದು ಮುನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೆನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆಕೆ ನಾರಿಯಿಂದ
 ಆತನಿಗೆ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಆಗ ಪ್ರೇಮಪೂರಿತನಾಗಿ—
 “ ಮಗಳೇ ! ಆಸೆಗುಂದಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಪತಿಯು ಹೆಣವನ್ನು
 ಹುಡುಕುವುದಕ್ಕೆ ಈಗಲೇ ಹೊರಟೆ. ಆದರೆ ನೀನಿಲ್ಲಿಂದ ಕದಲ

ದಿರು. ಹೆದರೆಯದೆಗೆಡಬೇಡ. ಇದು ನಿನಗೆ ನಿರ್ಭಯದ ಸ್ಥಳ. ”
ಎಂದವನೇ ಶರಣೇಗದಿಂದ ತೆರಳಿದನು.

ನದಿಯ ತೀರವನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಕಾಣದಾದನು. ಹರಿವ
ನೀರಲ್ಲಿಯೂ ಸೇವಿನಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಣವು ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಬಳಿಕ ತೊರೆ
ಗುಂಟೆ ಮುಳು, ದಡ ಎನ್ನದೆ ಶೋಧಿಸುತ್ತ ಸಾಗಿದನು.

ತಪೋಭೂಮಿಯೂ ಏಕಾಂತ ಸ್ಥಾನವೂ ಆದ ಆ ಕುಟಿಯು
ಆಕೆಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಶಾಂತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಒಡಲು
ತಳನುಳಿಸುತ್ತಿರಲು ಅಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ಬಂದು ಸುತ್ತಲಿನ ಬನಸಿರಿ
ಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತಳು. ಆದರೆ ಪ್ರಿಯನ ದರುಶನಕ್ಕಾಗಿ
ಹಸಿದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಆ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸೌಂದರ್ಯವು ತಣಿಸಲಿಲ್ಲ.
ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಭ್ರಾಂತಳಾಗಿ ಅವಳು ಅಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ನದಿಯ ತಡೆಗೆ
ಬಂದಳು.

ನದಿಯ ಸೌಭಾಗ್ಯ, ವೈಭವಗಳನ್ನು ಕಂಡು ವಿಜಯಳ
ಎದೆಗೆ ಬರೆ ಎಳೆದಂತಾಯ್ತು. ಕೂಡಲೇ—“ನಿನ್ನದು ಹೊರಗೆ
ನೇಷ, ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಮೋಸ. ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಿಯನನ್ನು
ನೀನೇ ಸೆಳೆದೊಯ್ದವಳು. ನನ್ನ ಸೌಭಾಗ್ಯವು ನಿನಗೆ ಸಹನ
ವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ವಿಷದ್ದು. ನನ್ನ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿ
ಯಾಗಿ ಹಕ್ಕಿ ಹಾಡದೆ, ಬಳ್ಳಿ ಅಲುಗದೆ, ಬೆಪ್ಪಾಗಿ ನಿಂತಿವೆ.
ನೀನು ಮಾತ್ರ ಕುಲುಕುಲು ಎಂದು ಅಣಕುನಗೆ ನಗುತ್ತ ಸಾಗಿ
ರುವಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಬಳಿಕ ತನ್ನ ನಲ್ಲನ ನೆನಪು ಬಂದು
ಹಂಬಲಿಸಿ ಹಲುವಿದಳು. ಪತಿಯನ್ನು ಶೋಧಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದ
ಮುನಿರಾಯನನ್ನು ಕೂಗಿ ಕರೆದಳು. ಮಾರ್ದನಿ ಬಾರದಿರಲು
ನಲ್ಲನನ್ನು ನೆನೆದು ಚಕ್ರವಾಕದಂತೆ ಗೋಳಿಟ್ಟಳು.

ಹಾಗೆಯೇ ನದಿಯ ತಡೆಗುಂಟ ನಡೆದಳು. ಸೋತವೈ, ಸುರಿವ ಬಿಸಿಲು, ನಡಿಯುವ ದಣಿವು ಇವುಗಳಿಂದ ಆಕೆಯ ಪ್ರೇಮ ಭ್ರಾಂತಿ ತಲೆಗೆರಿ— 'ಪ್ರಾಣೇಶನೆ!' ಎಂದು ಹೊಳೆಯ ಉಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಪ್ಪಳಿಸಿದಳು. ಉರಿವವೈ ತೊಯ್ದು, ಕಾಯ್ತು ತಲೆ ತಣ್ಣಗಾಗಿ, ಸೋತ ಶಕ್ತಿ ಜೀತರಿಸಿತು

“ಅಯ್ಯೋ! ನಾನೆಂಥಾ ಪಾಪಕೃತ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನಲ್ಲಾ! ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಣ್ಣಿಸಿ ಪ್ರೇಮದಿಂದಲೇ ಸಲುಹಿದ ನನ್ನ ಪ್ರೇಮ ಸೂರ್ತಿಯ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ನಾನು ಆತ್ಮತ್ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನಲ್ಲವೇ? ಅದೇ ಆತ್ಮತ್ಯಾಗವನ್ನು ಆತನ ಜೀವಿತ ಕಾರ್ಯದ ಸಲುವಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾರ್ಥಕವಲ್ಲವೇ? ಅದೇ ನನಗೆ ಅಚಲ ಧರ್ಮ! ಇನ್ನು ಹಗಲಿರುಳೆನ್ನದೆ ತನು ಎನ ಧನಗಳನ್ನು ಪತಿಯ ಜೀವಿತ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸನೆಸುವುದೇ ನನ್ನ ಹೂಣಿಕೆ.” ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸುತ್ತಲೇ ಮನಸ್ಸು ಶಾಂತಿಗೆ ಬರುತ್ತಾ.

ಕುಳಿತವಳು ತಟ್ಟನೆ ಎದ್ದು ನಿಂತಳು ಯಾಕೆ? ಯಾರೋ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿದರೆಂದು. ತನ್ನನ್ನೇ ಆ ವೀರ ತಪಸ್ವಿಯು ಕೂಗುವನೆಂದು ಗುರುತಿಸಿ, ಮೌನದಿಂದ ಓಡಿ ಬಿಟ್ಟಳು. ಮುಳ್ಳು ತುಳಿದು, ಕಲ್ಲು ಎಡವಿ ಬೀಳುತ್ತೇಳುತ್ತ, ಎದೆಯುರಿಯಲ್ಲಿ ದಹಿಸುತ್ತ 'ಜೀವೇಶಾ' ಎಂದು ಹಲಬುತ್ತ ಎತ್ತಲೋ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟಳು. ಅಂಥ ಕಟ್ಟಡವಿಯಲ್ಲಿ ತಡೆಯಲು ಬರುವವರಾರು? ಮುಗಿಲು ಮುಟ್ಟಿನಂತ ದಟ್ಟ ಮರಗಳ ಭೀಕರತೆ, ಕಾಡಸೀಳಿ ಜಿಟ್ಟಗಳನ್ನು ಉರುಳಿಸುವ ಕಾಡಮೃಗಗಳ ಗರ್ಜನೆ ಇವುಗಳ ನ್ನೆಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಒಂದು ಮರದಡಿಗೆ ಬಂದು ಕುಳಿತು ಅತ್ತು ತನ್ನ ಎದೆಯ ನೋವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇಳಿಸಿಕೊಂಡಳು.

(೨)

ಆತ್ಮ ಮುನಿವರನು ತುಸು ಮುಂದೆ ಹೋಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತೇಲಿಬರುವ ಹೆಣವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಗ್ಗಿ ಅದನ್ನು ಹೊರಗೆ ತಂದು ಆರೈಸತೊಡಗಲು, ಜೀವಕಳೆ ತುಂಬಿತಾದರೂ ಮೂರ್ಛೆ ಹಾಗೇ ಇತ್ತು. ಬಳಿಕ ಚಪ್ಪರಕೆ ಎತ್ತಿ ತಂದು ಹಾಕಿ ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ವಿಜಯಳಿಲ್ಲ! ಬಳಿಕ ಅಗ್ನಿ ಕುಂಡದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಎಳೆ ದರ್ಭೆ ಹುಲ್ಲಿನ ಮೆತ್ತಗಿನ ಚಾಪೆಯ ಮೇಲೆ ಈತನನ್ನು ಮಲಗಿಸಿ, ಅವಳಿಗಾಗಿ ವನದ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದನು.

ಮುನಿಯು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಅಲೆದು ವಿಜಯೆ ಸಿಗದಿರಲು ಮರುಳಿ ಬಂದು ಧುನಿಯ ಬಳಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಕುಳಿತನು. ತರುಣನ ಮೈಯು ಕಾವಿನಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ ಚೇತನಗೊಳುತ್ತಲಿತ್ತು. ಮುನಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯು ತರುಣನ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಳಿ ಹಣೆಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಯ ವರೆಗೆ ಹರಿದಾಡಿತು. ತರುಣನ ನಿಲವಿನ ಸಿರಿ, ಹಣೆಯ ಚೆಲುವು, ಎದೆಯ ಹರವು, ತುಂಬಿದ ಕತ್ತು, ಆತನ ಮನವನ್ನು ಸೆರೆ ಹಿಡಿದವು. ಮೊಗದ ಕಳೆಯು ಮುಗ್ಧಗೊಳಿಸಿತು. 'ಈತನೊಬ್ಬ ಮಹಾ ಪುರುಷನೆ' ದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮುನಿಯು ಭಾವಿಸಿದನು. ಅನಿತ ರಲ್ಲಿ ಆ ತರುಣನು ಕಾತರ ಸ್ವರದಿಂದ- "ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭೆ! ವಿಜಯೆ! ನಾಡ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಸರ್ವದಾ ನನ್ನೊಡನೆ ನೀನಿದ್ದರೆ, ನಿನಗಿಂತ ಪ್ರಿಯರಾರಿದ್ದಾರೆ ನನಗೆ?" ಎಂದು ಕನ ವರಿಸಿದನು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಯತಿಯು ಆನಂದ ಭರಿತನಾದನು. ಕುಳಿ ತಣ್ಣಗೆ 'ದೇವಾ! ನಿನ್ನ ಅತುಲ ಕರುಣೆಯಿಂದಲೇ ನನಗೀ ವಸ್ತುವು ಲಭಿಸಿತೆ' ದು ಕೈಮುಗಿದು ವಂದಿಸಿದನು.

ತರುಣನು ತುಂಬ ಎಚ್ಚತ್ತು — “ ನಾನಿಲ್ಲಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂದೆ? ಇದು ಯಾರ ಸ್ಥಳವು ತಂದೆ? ” ಎಂದು ಮುನಿವರನನ್ನು ಕೇಳಲು, ಆತನು ತಾನರಿತ ಕಥೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿವರಿಸಿ, ನೀನು ಬದುಕಿ ಉಳಿದುದಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಸಿದನು. ಆಗ ತರುಣನಿಗೆ ಮುಂಚಿನ ಸಂಗತಿಯೆಲ್ಲಾ ನೆನಪಾಗಿ ‘ನಿಮಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಣ್ಣು ಸಿಕ್ಕಿದೆಯೇ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಮುನಿಯು ‘ಇಲ್ಲ’ ವೆಂದನು. ಸಿಕ್ಕವಳು ಮತ್ತೆ ಕಳೆದು ಹೋದಳೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಈತನಿಗೆ ಇನ್ನಿಷ್ಟು ದುಃಖವಾದೀತೆಂದು ಮುನಿಯು ಎಣಿಕೆ. “ಮಗೂ! ನೀನಾರು? ನಿನ್ನ ಗುರುತನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳು. ನಿನಗೊದಗಿದ ಕುತ್ತು ಏನು ಕಾರಣ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ತ:— ತಂದೆ! ನಿನ್ನ ಮುಂದಲ್ಲದೆ ಇನ್ನಾರಿಗೆ ಹೇಳಲಿ? ನನ್ನ ರಾಮಾಯಣವನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸುವೆನು. ಕೇಳು— ನನ್ನ ತಂದೆಯು ಬನವಾಸಿಯವನು. ನಾನು ಕೂಸು ಇರುವಾಗಲೇ ತಾಯಿ ಮೃತಳಾದಳು. ನಾನು ತಂದೆಯ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಅಡಿಬಿಳದೆ. ಕೇರಳದವರು ಪುಂಡಾಟಿಕೆಯಿಂದ ಬನವಾಸಿ ನಾಡನ್ನು ಗೆದ್ದು ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರನ್ನು ಗೋಳಾಡಿಸಿ ಹತ್ತಿದರು. ದೀನರ ದುಃಖವು ನನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಸುಮ್ಮನಿರಗೊಡದೆ ಅವರ ಕಷ್ಟ ನಿವಾರಣೋಪಾಯಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬಿಟ್ಟಿತು. ಆದಕ್ಕೆ ಶತ್ರುಗಳು ಆತನನ್ನು ಪರಿಪರಿ ಪೀಡಿಸಿದರು. ಆದರಿಂದ ತಂದೆಯ ಶಾಂತಿಯು ಕೆರಳಿತು.

ನಮ್ಮೂರ ಬಳಿಯಿದ್ದ ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಶರಣನೊಬ್ಬ ನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯ ವಿಶ್ವಾಸ ಬಹಳ. ಒಂದು ದಿನ ನನ್ನನ್ನು ಬಗಲೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಆ ಶರಣವರ್ಯನಿರುವ ವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ

ಆತನಿಗೆ ತಿರಬಾಗಿ — ಗುರುಗಳಂತೆ ಪೂಜ್ಯರೂ, ಬಂಧುಬಳಗದಂತೆ ಪ್ರಿಯರೂ ಆದ ನಿಮ್ಮಡಿಗೇ ನನ್ನ ಈ ಕಂದನನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕೂಸು ದೇಶದೇವಿಯ ಪಾದಕ್ಕೆ ಮುಡಿಪು. ಈತನಿಗೆ ಲೋಕ ಸೇವೆಯ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಿ, ರಾಜ್ಯದ ಬಿಡುಗಡೆಯೇ ನಿನ್ನ ಜೀವನದ ಧ್ಯೇಯವಾಗಲಿ'ಬ ನನ್ನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಈತನಿಗೆ ಅರುಹಿರಿ. ”

ಹೀಗೆ ನುಡಿದು ತಂದೆಯು ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟನು. ನಾನು ಅಂದಿನಿಂದಲೂ ಗುಡಿಸಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇರತೊಡಗಿದೆ. ಶರಣವರ್ಯನ ಕುವರಿಯೊಬ್ಬಳು ನನ್ನ ಓರಿಗೆಯವಳು. ಅವಳೊಡನೇ ಆಟ, ಅವಳೊಡನೇ ಸಾಟಿ. ಕಲಿತದ್ದು ಜೊತೆಯಾಗಿಯೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಒಂದೇ ಆಯಿತು. ಪ್ರಾಣವೂ ಒಂದೇ ಆಯಿತು; ಆದರೆ ದೇಹ ಮಾತ್ರ ಎರಡು ಹೀಗಿರಲು ಮತ್ತೊಂದು ದುರ್ದಿನ ಬಂತು. ಶರಣವರ್ಯನು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಕರೆದು ನನ್ನ ತಂದೆ ಹೇಳಿದ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಸುರಿ, ತನ್ನ ಕುವರಿಯನ್ನು ನನಗಿತ್ತು 'ಕಲ್ಯಾಣಮಸ್ತು' ಎಂದು ಪರಲೋಕ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಲೇ ಆ ಕನ್ಯೆಯ ಕೈಹಿಡಿದನೇ ಹೊರತು, ನನಗೆ ಹೆಂಡತಿಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ದಾಂಪತ್ಯ ಭಾವನೆಯೇ ನನಗಿರಲಿಲ್ಲ, ತುಂಬಾ ಬಾಂಧವ್ಯ! ಅಹಹ! ಆ ಕನ್ಯಾಮಣಿಯು ನದಿಯ ನೀರಲ್ಲಿ ಚಿರವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಳಲ್ಲ! ಅಕೆ ನನ್ನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅವರಸುಧೆಯನ್ನೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ತಂದೆಯ ಸಂದೇಶವು ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಸಂಯಮವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು ” ಎಂದು ಹೇಳಹೇಳುತ್ತ ಕಂಠ ಬಿಗಿದು ಬಂತು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ-ಕಂಡ ಮುನಿಗೆ ಅದೊಂದು ಬಗೆಯ ಮುಗ್ಧಹರ್ಷ.

ಮುನಿಯು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ:— ಮಗೂ ! ಹೊರಡು ಶುಭದ ಅಭಿಲಾಷೆಯಿದ್ದಲ್ಲಿ ಶುಭ ಫಲ. ಮನಸನ್ನು ಉನ್ನತ ಗೊಳಿಸು. ಜನತೆಯ ಬೆದರಿಕೆಯೋಡಿಸು. ಸಬಲರನ್ನು ಮೇಳಯಿಸು, ಯಾರನ್ನೂ ಹಿಂಗಳಿಸದಿರು. ಮಾಡದೆ ಆಡದಿರು. ಸರ್ವರೊಡನೆ ಒಂದುಗೂಡಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನಾರಂಭಿಸು. ಬಹುಕಾಲ ದಿಂದಿರುವ ಈ ಸ್ಥಳಬಿಟ್ಟು ನಾನೂ ಹೊರಟೆ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುವೆ. ನಿನಗೆ ಮಂಗಳವಾಗಲಿ.

(೪)

ವಿಜಯಳು ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ ಅಲೆದು ಕೆಲವು ತಿಂಗಳು ಕಳೆದಳು ಹಗಲಿರುಳೆನ್ನದೆ ಹುಚ್ಚೆದ್ದು ಹಲಬುತ್ತ ಬಂದು ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದಲ್ಲಿ ಒಂದೂರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಳು. ಅಂಥ ಆಮೃತ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅವಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಔದಾಸ್ಯವೇ ಪಸರಿಸಿತ್ತು. ಸುರಿದ ಹಿಮ, ಕೊರೆನ ಚಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಡವರು ಬರಿಮೈಯಿಂದ ನಡುಗುತ್ತ ಕುಳಿ ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೈದೊಗಲೇ ಉಡಿಗೆಯಾದ ಕಂಗಾಲನೊಬ್ಬನು, ಮೊಳಕಾಲುಗಳನ್ನಾ ಕೈಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿ ಮೇಲೆ ಗದ್ದಲೂರಿ, ಬಿಸಿಲಿಗೆಂದು ಬಯಲಿಗೆ ಬಂದು ಕುಳಿತರೆ ಮೋಡವು ಅಡ್ಡ ಗಟ್ಟಿ ಬಿಸಿಲನ್ನು ಮರೆಮಾಡಿತ್ತು. ಕುಳಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅಲ್ಲೇ ಕಟಕಟನೆ ನಡುಗ ತೊಡಗಿತು. ಒಣದ ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣೊಡೆದು ಬಾಡಿದ ಕಾಯಿಯಂಥ ಹೆಂಡತಿ, ಆಕೆಯನ್ನಂಟೆಕೊಂಡು ಮುದುಡೆಯಾದ ಹೂವಿನಂಥ ಹಸುಳೆಯೊಂದು. ಹುಲ್ಲಿನ ಹಾಸಿಗೆ, ಅದೇ ಹೊದಿಕೆ. ಗಾಳಿಯೂಟವಾಡಿ ಮಲಗಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ಇದ್ದ ಚಾಪೆಯನ್ನು ಅವರ ಮೈಮೇಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಗಂಡನು ಬಿಸಿಲಿಗಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದಿದ್ದನು. ವಿಜಯಳಿಗಿದು ಹೊಸ ಅನುಭವ. ಆಕೆ ಚಳಿಗೆ ಕಂಗೆಟ್ಟಳು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಬಡವನ ಹೃದಯವು ಕರಗಿ,

ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಹುಲ್ಲು ಚಾಪೆಯನ್ನು ತಂದು ವಿಜಯಕ್ಕೆ ಹೊದಿಯ
ಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು, ನೆರೆಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬೆಂಕಿ ತಂದು ಕಾಯಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಉರಿ ಮಾಡಿದನು. ಈತ್ಯಾಗಕ್ಕೆ ವಿಜಯಳು
ಚಕಿತಳಾದಳು.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಕಂಡು ವಿಜಯ ಅತ್ತು ಬಿಟ್ಟಳು. ಹೀನವಾದ
ಬಡತನದ ಈ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮನೆಮಾಡಿದ ಔದಾರ್ಯವೆಂಥದು!
ಇಂಥ ದೀನ ದಯಾಳುಗಳ ಸೇವೆಯೇ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮನ
ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತಲ್ಲವೇ? ಆದೇ? ನನಗೆ ಮಹಾಪಂಥ! ಏನಿದು?
ಈತನ ದರ್ಶನದಿಂದ ನನ್ನ ಪ್ರೇಮದ ದಿಶೆಯೇ ಬದಲಾಯಿತಲ್ಲಾ!
ಬೆಸಬನಗಳಲ್ಲಿ 'ಪ್ರಿಯಾ' ಎಂದು ಗಂಟಲು ಹರಿಯುವಂತೆ
ಕೂಗುತ್ತ ತಿರುಗುವುದು ಮೈನೊಕ್ಕಿನ ಕೆಲಸವೇ. ಈ ಕಂಗಾಲರ
ಸುಖದಲ್ಲೇ ಪತಿಯ ದರ್ಶನ. ಸರಿ ಸರಿ! " ಅಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರದಲಿ
ಮಾನವತ್ವದ ಬೆಲೆಯ ಎಣಿಸಬಲ್ಲವರುಂಟು ತೀಯೆ ನೀನು "
ಎಂದು ಹೃದಯೇಶನು ಹೇಳಿದ್ದು ಈಗ ಸರಿ ಹೊಂದಿತು " ಎಂದು
ಯೋಚಿಸಿ, 'ಕೊರಗದಿರು' ಎಂದು ಆ ಬಡವನನ್ನು ಸಂತಯಿಸಿ
ಮುಂದೆ ನಡೆದಳು.

ಊರೂರಿಗೆ ದೀನ ಅತಿ ದೀನರನ್ನು ಕಂಡಳು. ಬೆನ್ನೆಲುಬಿ
ಗಂಟಿರುವ ಹೊಟ್ಟೆ, ಹಲ್ಲಿಗೆ ಹತ್ತಿದ ಗಲ್ಲವುಳ್ಳ ಮುಖ ಇವ-
ನ್ನೆಲ್ಲ ಕಂಡು ಆಕೆಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆಯ ಸಂಕಲ್ಪವು ದೃಢವಾಯಿತು.
ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳಾದ ಶತ್ರುಗಳು ಇಂಥವರ ಮೇಲೂ ತಮ್ಮ ಬೇಳೆ
ಯನ್ನು ಬೇಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರಲ್ಲಾ ಎಂದು ಬೇಗುದಿಗೊಂಡಳು.

ಇದೀಗ ವಿಜಯ ಸನ್ಯಾಸಿನಿ. ಹೊಸ ಜವ್ವನದ ಭರಕ್ಕೆ
ವಿರಕ್ತಿಯ ಕಳೆ ಬಂದಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳ ಮನೆಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ

ಕರುಣೆ ಪ್ರೇಮಗಳನ್ನು ಉದ್ದೀಪಿಸುವ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುವಳು. ಹಾಡಿನ ರಸ, ಕೊರಲಿನ ಸವಿ ಇವು ಹಳ್ಳಿಗರ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿದವು. ಅವಳ ಹಾಡು ಮಂತ್ರ ಹಾಡಿದಂತೆ. ಹತ ಜೀವರೆಲ್ಲರೂ ಕುಣಿದಿದ್ದು ರೂರರೂ, ಸಾಹಸಿಗರೂ, ಧೀರರೂ ಆಗಿ ಏಳುವರು. ಹೃದಯದಲ್ಲಿದ್ದ ದಂಭ ದ್ವೇಷಗಳ ಕೊಳೆಯು ತೊಳೆಯಿತು. ಬಾಂಧವ್ಯದ ಬೆಸಕೆಯು ಜನತೆಯನ್ನು ಒಂದು ಗೂಡಿಸಿತು. ಹೀಗೆ ಮಾನವತ್ವಕ್ಕೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ದೇವಿಯನ್ನು ಜನರು ಪೂಜಿಸಿ ಎರಗಿದರು.

ಹೀಗೆ ಆಕೆಯು ಜನರಿದೆಯ ಬರಗೆಟ್ಟು ಹೊಲದಲ್ಲಿ ನಲು ಮೆಯ ಮಳೆ ಸುರಿಸಿ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಇತ್ತ ಆ ತರುಣನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಹಳ್ಳಿಗರ ಹದಗೊಂಡ ಸ್ವೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯದ ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿದನು.

ಆತ್ತ ಬಸವಾಸಿಯ ಸುತ್ತಲಿನ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಮುನಿವರನ ಕೀರ್ತನೆಗಳು. ಕೆಳೆ ಕೆಳೆದಲ್ಲಿ ಏರಮಂಡಲಗಳು ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿ ಜಯಘೋಷಗಳು ಮೊಳಗಹತ್ತಿದವು.

ಈ ಜನಜಾಗೃತಿಯ ವಾರ್ತೆ ಕೇಳಿ ಕೆರಳದವರು ಕೆರಳ ಸೇನಾಸಮೇತವಾಗಿ ಬಂದು 'ಹಿಡಿ ಹೊಡಿ ತಡೆ'ಯೆನ್ನುತ್ತ ಸದೆ ಬಡೆಯ ತೊಡಗಿದರು. ಆದರೆ ಉಂದಿದ್ದ ಜನರು ಕೇರಳದವರ ಮೇಲೆ ಸಿಂಹನಂತೆ ಹಾರಿ ಬಿದ್ದರು. ಆಸ್ಪರಲ್ಲಿ ಆ ತರುಣನು ತನ್ನವರೊಡನೆ ಬಂದು ಸೇರಿದನು. ತರುಣನಿಗೆ ಮೈತುಂಬಗಾಯ ಗಳಾದವು ಜನಸೆನೆ ಧೈರ್ಯಗೆಟ್ಟು ಕಾಲ್ಗೆಯ ತೊಡಗಿತು. ಆಸ್ಪರಲ್ಲಿ ಏರ ಮುನಿಯು ಸೇನಾ ಸಮೇತವಾಗಿ ಬಂದು ಕೂಡಿದನು. ಇತ್ತ ಭೈರವಿಯ ವೇಷದಲ್ಲಿ ವಿಜಯ ಮಿಂಚುಗತ್ತಿಯ

ನ್ನೆತ್ತಿ ಬಂದಳು. ಈ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕಂಡು
 ಗಾಯಗೊಂಡ ಆ ತರುಣನು ಆವೇಶದಿಂದ ರತ್ನ ಸಂಹಾರ
 ವನ್ನು ನಡೆಸಿದನು. ಹಗೆಗಳ ದಂಡು ಪ್ರಾಣರಕ್ಷಣೆಯ ಉಪಾಯ
 ವನ್ನು ಚಿಂತಿಸಿತು. ಆದರೂ ತರುಣನ ಕೈಸೂತ ಚಿನ್ನವನ್ನು
 ಕಂಡು ರತ್ನ ಸೇನೆಯೊಳಗಿನವನೊಬ್ಬನು ಆವೇಶದಿಂದ ನುಗ್ಗಿ
 ಬಂದು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕಸುವಿಸಿದ ಏಟು ಕೊಟ್ಟನು.
 ಏಟು ಬೀಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮುನಿಯು ಓಡಿ ಬಂದು ಆ ಏಟಿಗೆ ತನ್ನೆ-
 ದೆಯನ್ನೊಡ್ಡಿದನು. ಇದು ತರುಣನಿಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ. ತನ್ನ
 ಕೆಲಸವು ಮುಗಿದ ಬಳಿಕ ಬಂದು ನೋಡುತ್ತಾನೆ.— ಮುನಿಯು
 ಮೃತಪ್ರಾಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನೋಡಿ ಆತನ ಕೈಕಾಲು ತಣ್ಣಗಾ-
 ದವು. ರಿಪುಗಳೊಡನೆ ಭೈರವಿಯು ಕಾದುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಮುನಿಯು
 ಅಂಥ ದುರ್ದೈವಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಹರ್ಷಚಿತ್ತನಾಗಿ— “ನನ್ನ ಜೀವನದ
 ಲೈಲ್ಲಾ ಸುಖದ ಕಾಲವೆಂದರೆ ಇದೇ ಈ ರಾಜ್ಯ ರಕ್ಷಣದ ಕ್ಷಣ.
 ಹೇಗಾದರೂ ಹಗೆಗಳು ಬೆನ್ನುತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಗೆಲವು
 ಸಿಮಗೇ ನಿಶ್ಚಯ. ನೀನು ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಪೂರೈ
 ಗೊಳಿಸಿದಿ. ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಸತಿಯೊಡನೆ ಸುಖವಾಗಿರು. ಈಗ
 ಹೇಳುತ್ತೇನೆ — ಅಂದು ನಿನ್ನ ಮೂರ್ಛಿತ ಕಲೇವರವು ನನಗೆ
 ಸಿಕ್ಕದಿನವೇ ನಿನ್ನ ಸತಿಯದೂ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಆಕೆ ಜೀವಂತವಾಗಿ
 ದ್ದಾಳೆ.” ಎಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ಹಿಂದಿನ ಕಥೆ ಹೇಳಿ — “ನಾನೇ
 ನಿನ್ನ ಆ ತಂದೆ. ನೀನು ಗುರುತು ಸಿಗದು. ಸುಖಸೌಭಾಗ್ಯಗಳು
 ನಿನಗೊದಗಲಿ. ನಾನಿನ್ನು ತಿಪಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೊರಡುವೆನು.” ಎಂದು
 ಸುರಿ, “ಕರ್ನಾಟಕ ಮಾತೆಗೆ ವಿಜಯವಾಗಲಿ” ಎಂಬ ಧ್ವನಿಯು
 ಮೊಳಗುತ್ತಿರಲು ಆತನು ದೇಹಬಿಟ್ಟನು.

ತರುಣನು:— ‘ಅಯ್ಯೋ! ತಂದೆಯೇ!’ ಎಂದು ಬವಳಿ-
 ಗೊಂಡು ಉರುಳಿದನು.

(೫)

ಇತ್ತ ಅದೇ ಬನ, ಅದೇ ಚಪ್ಪರ. ಸುತ್ತಲು ನಿಶ್ಯಬ್ದ. ಅತ್ತ ನೆಸರುದಯಿಸುವ ಹೊತ್ತು. ವಿಜಯಳ ಎದೆಗೆ ತಲೆ ಆನಿಸಿ, ಆ ಆನಂದಕುಮಾರನು ಮೂರ್ಛಗೊಂಡು ಬಿದ್ದಿದ್ದಾನೆ. ಆಕೆ ಏನೇನೋ ಎಣಿಸುತ್ತ ಮುಗ್ಧಳಂತೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಳೆ. ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಮೂರ್ಛೆಯು ಇಳಿಯುತ್ತ ಬರುತ್ತಿದೆ. ವಿಜಯಳು ತನ್ನ ಲಲಿತ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಮಧುರ ವೀಣೆ ಮಿಡಿದಷ್ಟು ಸೊಗಸಾಗಿ ಹಾಡಿದಳು. ಆ ವೈಖರಿಗೆ ತರುಣನು ಹೀಗೆ ಕಣ್ಣು ಪಿಳುಕಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಮುಚ್ಚಿದನು.

ಮುಚ್ಚಿತೆರೆದ ಈ ನೇತ್ರಭಾಷೆಯು ಸಹಜವಾಗಿ ವಿಜಯಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. 'ಮುದ್ದನುಣ್ಣಿಸು ಚಂದ್ರಾ!' ಅಂದನೆಂದು ಹಗುರಾಗಿ ಆಕೆಯ ಮುಖಚಂದ್ರವು ಇಳಿದು ಬಂದು ಆತನ ತುಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಧುರ ಸುಧೆಯನ್ನು ಸುರಿಯಿತು. ಇಂತು — 'ಮಿಲನ!'

ಮಿಲನ

Love is of God

೧. ಸನ್ನಾಹ.

ಸಿಟ್ಟು ಮುಗಿಲುಗಳೆಲ್ಲ ನಟ್ಟಿರುಳ ಕಾವಳದ
ಶಾಂತ ನಿಶ್ಯಬ್ಧದಲಿ ಮುಳುಗಿದಂತೆ |
ತೊಟ್ಟ ವೆಸಾನದಲಿಷ್ಟ ಮಿಣುಕುತಿವೆ ತಾರೆಗಳು
ಕತ್ತಲೆಯ ಭೀಕರಕೆ ನಡುಗುವಂತೆ || ೧ ||

ಪೊಡವಿಯೆಲ್ಲವು ವೆಸಾನ, ಜಡಜೀವ ನಿಡ್ಡೆಯಲಿ,
ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದೆ ಅಂದು ಗಾಳಿಕೂಡ |
ಕಾಡಿನೊಳಗೆಲೆಮನೆಯದೊಂದೆ ಜಾಗೃತವಿಹುದು
ಸನೆಸಲೆದೆ ನಡುಗುವುದು ನೆನಪುಬೇಡ || ೨ ||

ಕಾರಿರುಳ ಗುಡಿಸಲದು ಶಾಂತಿಸದನವೆ ಆಯ್ತು
ನಲ್ಲನಲ್ಲಿಯರೆರಡು ಹೃದಯಗಳಿಗೆ |
ಘೋರ ಕಾನನದೆದೆಯು ಜಾಗರದೊಳಿರುವಂತೆ
ನಸುನಿಡ್ಡೆಯಿಲ್ಲದಲೆಯೊಂದು ಗಳಿಗೆ || ೩ ||

ಸುತ್ತು ಮುತ್ತಿನ ಸೃಷ್ಟಿ ನಿಡ್ಡೆಯಲಿ ಮುಳುಗಿರಲು
 ನಿಡ್ಡೆ ಸುಳಿವಿಲ್ಲ ವರ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ |
 ಗುಟ್ಟಿನೇಕಾಂತದಲಿ ಬಗೆಯಲೆಣಿಕೆಯದೇನು,
 ಕಾರಣವದಿಲ್ಲದಿರೆ ಕಾರ್ಯವೆಲ್ಲಿ || ೪ ||

ಎಲೆನುನೆಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ನೀರನೀರೆಯರವರು
 ಸನಿಹದಲೆ ಕುಳಿತಿಹರು ಚಿಂತಿಸುತ್ತೆ |
 ಅಲುಗಿಸದ ಕಣ್ಣಾಲೆ, ಬಾಡಿಬಿಳುಪಾದ ಮುಖ,
 ಭಯಭರಿತ ಹೃದಯದಲಿ ಧೇನಿಸುತ್ತೆ || ೫ ||

ಕಳವಳದಲಿನಿಯನನು ನಲ್ಲಿ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿದಳು
 ತೋಳತಳದಲಿ ತನ್ನ ತಲೆಯನಿಟ್ಟು |
 ಇಳಿವ ಕಣ್ಣೀರೊಡನೆ ನಲ್ಲನಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು -
 'ಪ್ರಾಣನಾಥನೆ' ಎಂದು ನಿಡುಸರಿಟ್ಟು || ೬ ||

"ಹೃದಯೇಶ ! ಪ್ರಿಯತಮನೆ ! ಎನ್ನ ನೀ ಬಿಡಬೇಡ
 ಜನವಿಲ್ಲದೀ ಘೋರ ವಿಸಿನದಲ್ಲ |
 ಅಬಲೆಯಲ್ಲವೆ ನಾನು ? ಇನಿಸೊಂದು ವ್ಯಥೆಯನ್ನು
 ತಾಳಲಾಗುವುದೆಂತು ವಿರಹದಲ್ಲಿ || ೭ ||

ಕೂಸುಬುದ್ಧಿಯ ಸರಲೆ! ಎಳೆಗುವರಿ! ಬಾಲಿಕೆಯು!
 ಬನ್ನವರಿಯದ ಮುಗ್ಧೆ! ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತು |
 ಲೆಂಸೆ ನಿನಗಿಡು ಚಿನ್ನ? ಹೆಣ್ಣುಪಾರಿವ ಮಾಡಿ
 ಕೊರೆವ ವಿರಹದಲೆನ್ನ ನೆಸೆವಕುತ್ತು || ೮ ||

ನಿನ್ನ ಪಯಣದ ವಾರ್ತೆ ಕೇಳಲಿಕು ಕಸುವಿಲ್ಲ
 ಮನದೊಡೆಯ! ನಿಜವೆಂದು ಸಾರಲೇಕೆ? |
 ನನ್ನ ಜೀವದ ಜೀವ! ಹೋಗಗೊಡುವೆನೆ ನಿನ್ನ
 ಪ್ರಾಣವಿರುವೊಡೆ ಹೇಹವಗಲಬೇಕೆ? ” || ೯ ||

ಇದ ಕೇಳಿ ನಲ್ಲನಾ ಇಂದುವದನದಲಿಂತು
 ನಸುಸಗೆಯ ಚಂದ್ರಿಕೆಯು ಚೆಲ್ಲವರಿದು |
 ಮುದದಿ ವಿಕಸಿತವಾಗಿ ತೂಗಾಡುತಿದೆ ಮೊಗವು
 ಶಶಿ ಬಳಿಗೆ ಶಶಿಬಂದ ತೆರದಿ ಸರಿದು || ೧೦ ||

ಚಂದ್ರಕುಂಡಲಿಯಂತೆ ಸುಂದರಿಯ ಕಂಠದಲಿ
 ನಳಿದೋಳುಗಳನಿರಿಸಿ ಮುದ್ದಿಸುತ್ತ |
 ಮಂದಗಂಪಿನಗಲ್ಲ ಅರೆಬಿರಿದ ಹೊರಾಣಿ -
 ಯನ್ನು ಮೃದುಕರದಿಂದ ಸ್ಪರ್ಶಿಸುತ್ತ || ೧೧ ||

ಹೇಳಿದನು ಒಲುಮೆಯಲಿ- “ ನನ್ನ ನಲ್ಮೆಯರಾಣಿ !
 ಜೀವನದ ಜೊತೆಗಾರ್ತಿ! ಯಾಕೆ ಚಿಂತೆ ?
 ಕಳೆಯೆನೆಂದೆಂದು ಬಹುಕಾಲವನು ಮರಳಲಿಕೆ
 ಹೆದರದಿರು ಕೊರಗದಿರು ದೀನಳಂತೆ ||೧೨||

ಯಾವಕಾರಣದಿಂದ ನಮಗಾಯ್ತು ದುರ್ದೈವಿಯು
 ಏಕೆ ಬಂತೀ ಹೀನ ದೈನ್ಯವೆಂದು ?
 ಈ ವನದಲೇಕಾಂತವೇಕೆ ಬಂದಿತು ಹೇಳು
 ಸಿರಿಸೊಗಸು- ರಾಜ್ಯಗಳು ಕಳೆದುವೆಂದು ||೧೩||

ಹಸಿದೊಡಲಿನುಪವಾಸ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ ಜನಕೆ
 ತಾಳಲಾಗದ ತಾಳ್ಮೆಯೇಕೆ ಬಂತು ?
 ಮಸೆದಲಗ ಕಟುಹಾಸ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೆ ಬೇಕು
 ಬಾಳಿನಾ ಕಾಳ್ಗಿಚ್ಚನೆಲ್ಲ ಮರೆತು || ೧೪ ||

ಹೊನ್ನಹೊಗೆಯನ್ನು ಗುವ ಚಿನ್ನನಾಡಿನ ಸಿರಿಯ
 ಮಣ್ಣು ಡಿಸಿದರವರು ಬನ್ನಗೊಳಿಸಿ |
 ನನ್ನ ಚಿನ್ನನ ಮುಡಿಯ ಸಂದರನ್ನದ ಮುಗುಟ
 ಪದತಲಕೆ ಹಾಕಿಹರು ತುಳಿಯಲೆಳಿಸಿ || ೧೫ ||

ಅನ್ಯಾಯದಾಳಿಕೆಯ ಇತಿಹಾಸ ವೆಲ್ಲೆಡೆಗೆ
 ಹಬ್ಬಿಹುದು ನಾಡ ಕಣಕಣಗಳಲ್ಲ |
 ಇನ್ನು ವರೆಗೂ ಅನರ ಬನ್ನ ಗೇಡಿನ ಕೃತಿಯು
 ಕೊನೆಗಾಣದಿದೆ ಮತ್ತೆ ಆಸೆಯೆಲ್ಲ ? || ೧೬ ||

ರಿಸುವಿಮುಖಯೋಚನೆಯು ಹುಲ್ಲುಕಡ್ಡಿಗಳಲ್ಲ
 ಸೂಸುತಿದೆ ಕೇಳೆನ್ನ ಜೀವಸಿಂಧು |
 ರಿಸುಗಳನು ಕಂಡು ಖತಿಗೊಂಡು ಕೂಗೇಳುವವು
 ಹಕ್ಕಿಗಳು ' ಇನರಂತ್ಯವಾಗಲೆ'ದು || ೧೭ ||

ಇದಕೆ ಪ್ರತಿಫಲ ಕೊಡುವದುಚಿತವಲ್ಲವೆ ದೇವಿ ?
 ಭೀಕರದ ಕರವಾಲ ಕರದಲೆತ್ತಿ |
 ಇದೊ ಕೇಳು— ಅವರಂತ್ಯ ಕಾಲವಿದೆ ಸನಿಹದಲೆ
 ಹೇಳುವೆನು ನಿಶ್ಚಯದಿ ಎದೆಯ ತಟ್ಟಿ || ೧೮ ||

ಭೀಕರದಿ ಭೋಗಗರೆದು ಅಲೆಯೆದ್ದು ಮೊರೆಯುವುದು
 ಶೀಘ್ರದಲೆ ನೀಳ್ಕಡಲು ಮೇರೆದಪ್ಪಿ |
 ಕಾಕುತ್ಯ ಣವಭಿಮಾನದಿಂದ ತಲೆಯನ್ನೆತ್ತಿ
 ಎನಿಸೊಂದು ನಿಲ್ಲುವುದು ಹೇಳು ಒಪ್ಪಿ || ೧೯ ||

ಹಗೆಗಳೆಸಿಸಿಕೆಯಲ್ಲು ಹೊಳೆದಿಹುದು ಈ ಎಣಿಕೆ
 ಹೊಲ್ಲದನ್ಯಾಯಗಳ ಹೊಲಬದೆಲ್ಲಾ |
 ಬಗೆಗೊಂಡ ಈ ಭಾವದಿಂದಲೇ ಅವರಳಿವು
 ನಿಶ್ಚಯದ ನುಡಿಯಿದನು ಅರಿಯೆಯಲ್ಲ || ೨೦ ||

ಮಾನವತ್ವದ ಗುರುತು ಭೂತಳದೊಳೆಲ್ಲೆ ಡೆಗು
 ವೈಭವದೊಳುಳುಸಲೈ ಬೀರದೊಟ್ಟು |
 ದಾನವಾಂತಕನಿರದೆ ಕೋಟಿ ಕೈಗಳನೆತ್ತಿ
 ಒಮ್ಮೆ ಬರಲಿಹನು ಬೇಸರನ ಸುಟ್ಟು || ೨೧ ||

ಮೂಳೆ ತೊಗಲನು ತೊಟ್ಟು ದೀನಕಂಗಳರಲಿ
 ಜೀವಹಿಡಿದಿರುವ ನಸು ಬಲವ ತಂದು |
 ನೋಳಯಿಸಿಯೊಂದೆಡೆಗೆ ರಿಮರಹಿತಗೊಳಿಸುವಾ
 ನಮ್ಮ ನಲೈಯ ನಾಡದೇವಿಗಿಂದು || ೨೨ ||

ರಣಭೇರಿ ನೊಳಗಲಿದೆ ಅರಿಗಳನು ತರಿಯಲಿಕೆ
 ಗುಡುಗಿನಲಿ ಸುರಲೋಕ ನಡುಗುವಂತೆ |
 ಇನಿತರೊಳೆ ನಾಡಿನೊಳಗೆಲ್ಲೆ ಡೆಗೆ ನಿರುಕಿಸುವಿ
 ವಿಜಯ ರಾಣಿಯೆ ! ಗೆಲವು ಬೆಳಕಿನಂತೆ || ೨೩ ||

ಆಣತಿಯ ಕೊಡು ನಲ್ಲೆ | ಒಲುಮೆ ನಾಡಿನದೇವಿ |
 ಬೀಳ್ಕೊಡುತ ನಗೆಮೊಗದಿ ನಲ್ಲೆಯಿಂದ |
 ಪ್ರೇಮದಿಳೆಗಂಟಿರುವ ಗಾಳಿಪಟವಿಹೆ ನಾನು
 ಐತರುವೆ ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಗೆಲುವಿನಿಂದ” ||೨೪ ||

ಅರವಿಂದಮಾಲೆಯನು ಕೊರಳಿಗಿರಿಸಿದ ತೆರದಿ
 ನಲ್ಲೆ ವೃದ್ಧ ಬಾಹುಪಾಶವನು ಹಾಕಿ |
 ಸಿರಿಗಣ್ಣುಕೋರದಿಂ ಚಂದ್ರಮುಖವನು ನೋಡಿ
 ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಹೇಳಿದಳು ಉಸಿರುಹಾಕಿ || ೨೫ ||

‘ ನನ್ನ ನಚ್ಚಿನ ನಲ್ಲ ! ಜೀವಿತೇಶನೆ ಚೆನ್ನ !
 ಹೃದಯಮಂದಿರದರಸೆ ! ಹೇಳು ಹೇಳು |
 ಇನ್ನು ಹಿಡಿಯುವದೇಕೆ ಭೀಕರದ ಸುರಿಗೆಮನೆ
 ತಡೆದು ನಿಂತಿರುವದೇ ಹಾಳುಬಾಳು || ೨೬ ||

ತುಂಬುನಲ್ಲೆಯ ಬಗೆಯು ಪೀಯೂಷದಂತಿಹುದು
 ಜೀವಕೋಟಿಗೆ ಸರುವಕಾಲದಲ್ಲ |
 ತುಂಬು ಕಿಡಿಗಣ್ಣೋಟಿ ಭೀಕರದ ಕರವಾಲ
 ಇಂಬುಗೊಡು ಈ ನುಡಿಗಿ ನಚ್ಚಿನಲ್ಲ || ೨೭ ||

ತರುಣನಂದನು ಮತ್ತೆ— “ ಪ್ರೇಮ ಪಾತ್ರಳೆ ! ಏಕೆ
 ನಾನುಸುರುತಿಹ ನುಡಿಯ ಕೇಳಲಾರೆ |
 ಬರಲಿಕಣಿಯಾಗೇಳು, ಮರುಷರೂಪವ ಧರಿಸು
 ಹೆಣ್ಣು ಡಿಗೆಯಲಿ ನಿನ್ನ ನೊಯ್ಯಲಾರೆ || ೩೬ ||

ಲಜ್ಜೆ ಭಯಗಳ ತೊರೆದು ಸಾಹಸದ ಎದೆನಾಡು
 ನೆರವನೀಯಲು ವಿರಮುರುಷನಂತೆ |
 ಉಜ್ಜ ಳದ ಮನವಾಡು- ‘ ಹೆಣ್ಣು ! ಎಳೆಮನದವಳು,
 ಎಂಬ ಬೀಳ್ನುಡಿಯ ಕಾಲ್ಮೆಟ್ಟುವಂತೆ || ೩೭ ||

ಹೆರರ ಕಾಲ್ಪುಳಿತದಲಿ ಹೊರಕುತಿಹ ಹೊನ್ನಾಡ
 ಬಿಡುಗಡೆಗೆ ಹೊರಡೋಣ ಗಂಡುದೊಟ್ಟು
 ನರರಾಗಿ ಧರಣಿಳಿದು ಹಿರಿಯರಧಿಕಾರವನು
 ದೊರಕಿಸುವ ಸಾಹಸದಿ ಸ್ವಾರ್ಥಸುಟ್ಟು ” || ೩೮ ||

ಇದ ಕೇಳಿ ಆ ಸತಿಯ ಬಯಕೆ ಹಣ್ಣೆ ಸಿತೆಂದು
 ಭೋರ್ಗರೆದು ಹರುಷಹೊನಲುಕ್ಕಿ ಬಂತು |
 ಮುಷ್ಯ ಭಾರಕೆ ಬಳುಕಿ ಜೋಲ್ಪಲತೆ ಮೈಯವಳು
 ಪ್ರಿಯತಮನ ಅಂಗತರು ಬಿಟ್ಟುಳಿಂತು || ೩೯ ||

ವೀರಪತಿಯಾದೇಶ ಕೇಳ ನಾರೀಮಣಿಯು
 ಧೀರತನವೆದೆದುಂಬಿ ಎದ್ದಳಿನ್ನು |
 ವೀರಸುರಷರ ತೆರದಿ ಬಿಗಿದುಕಟ್ಟಿದಳಾಕೆ
 ಹಿಮ್ಮಡಕೆ ಮುದ್ದಿಡುವ ಕುರುಳುಗಳನು || ೪೦ ||

ನನೆಕಮಲ ಕುಚಗಳನು ಬಿಗಿದೊತ್ತಿ ಮಾಡಿದಳು
 ಸರಲಮೈನಿಲವನ್ನು ತರುಣನಂತೆ |
 ಮನವೆಳೆವ ಚೆಲ್ವಿಕೆಯ ಮರೆಸಿದಳು ತೊಡಿಗೆಯಲಿ
 ತಲೆಗಿರಿಸಿ ಮುಡಿಗಿಯನು ವೀರನಂತೆ || ೪೧ ||

ನೋಡಿ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ರೂಪವೆ ತನಗೆ
 ಗುರುತನರಿಯದೆ ಹೋಯ್ತು ಸಾಧ್ಯವೆಲ್ಲಿ |
 ಮೂಡಿ ನಿಂತಿತು ಒಮ್ಮೆ ಮುಗುಳುನಗೆ ಮೆಲುಮೆಲನೆ
 ಹಾಲ್ಗೆನೆಯ ಸೋಲಿಸುವ ಗಲ್ಲದಲ್ಲಿ || ೪೨ ||

ಸೊಕ್ಕಾನೆ ನಡಿಗೆಯಲಿ ನಕ್ಕನಗೆ ಬಿಡಗನಲಿ
 ಮಿಂಚಿಬಂದಳು ಬಾಲೆ ಪತಿಯ ಮುಂದೆ |
 ತಕ್ಕವೇಷವ ಕಂಡು ಉಕ್ಕಿಬಂದಿತು ಹಿಗ್ಗು
 ಮುಖದ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಅರಳಿನಿತು ತ್ವರದೆ || ೪೩ ||

ನುಡಿದನೀರೀತಿಯಲಿ — “ ಮೋಹಗೊಂಡೆನು ಪ್ರೀಯಳೆ
 ಬೆರಗುಗೊಳಿಸುವ ನವ್ಯರೂಪ ಕಂಡು |
 ತಡೆವಾಡಿ ಬಚ್ಚಿಡಲು ಎಡೆಯಿಲ್ಲವೊಂದಿಸಿತು
 ಬೆಡಗು ಗಣ್ಣಿನ ಬಗೆಯ ನೀನದೆಂದು || ೪೪ ||

ಮಿಂಚುಗಣ್ಣಿನ ಮಡದಿ ! ಹಂಚಿಕೆಯದಿನ್ನೀಕೆ
 ಹೊಲಬುಬಿನ್ನಾಣವನು ಹೇಳಲೇನೆ ?
 ಹಂಚಿಕೆಯ ಚತುರರಲಿ ಹೊಂಚಿನಿಲ್ಲದು ಎಂದು
 ವಂಚನೆಯ ಈ ವೇಷ ಕೇಳು ಜಾಣೆ || ೪೫ ||

ತಡವೇಕೆ ಬಾರಮಣಿ ! ಹೊರಡನ್ನು ಜತೆಗಾರ್ತಿ !
 ಸಾಗಿಹೋಗುವ ದೂರದೇಶದಲ್ಲಿ |
 ಎಡೆಗೊಟ್ಟು ನೆನಹಿನಲಿ ಬನದನೋಟಕೆ ತುಂಬ
 ತೆರಳೋಣ ಅಡಿಯತ್ತು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ || ೪೬ ||

ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡುವದಾಯ್ತು ಪ್ರೇಮದಲೆನುನೆಯನ್ನು
 ಸೊಗಸು ಸೊಡೆಯಿತ್ತು ತಾಯ್ತೊಡೆಯನಿನ್ನು |
 ಬಿಟ್ಟುಮರಬಳ್ಳಿಗಳ ಒಳ್ಳೆ ಹಸು ಹಕ್ಕಿಗಳ
 ವನದ ಬಿನದಗಳನ್ನು ಬಿಡುವುದೇನು || ೪೭ ||

ಮರಳಿ ನಾವೆಂದಿಲ್ಲಿದ್ದೆ ತರುವೆವೆಂಬ ಕಣಿ
 ಹೇಳಬಲ್ಲವರಾರು ಹೇಳ ನಲ್ಲೆ ?”
 ನೀರನೀತೆರ ನುಡಿದು ನೀರುಕಣ್ಣುಲಿ ಸುರಿಯೆ
 ಮುಗ್ಧನಾದನು ಮತ್ತೆ ಮೌನದಲ್ಲೆ || ೪೮ ||

ವಿಜಯೆ ಹೇಳಿದಳಿಂತು— “ ಪ್ರಾಣಾಧಿಕಪ್ರಿಯನೆ ,
 ಈ ಚಿಲುನ ತರುಲತೆಯ ನಿಲಯವನ್ನು |
 ತ್ಯಜಿಸಿಹೋಗುವುದೆಂಬ ಎಣಿಕೆ ಬಗೆಯನು ಕೊರೆದು
 ಕಳವಳದಲೊಗೆಯುವುದು ಪ್ರಾಣವನ್ನು || ೪೯ ||

ಶಾಂತಿ ಸುಖಗಳನೀವ ನಾತಿರಲಿಯೊಂದೆಡೆಗೆ
 ಬನಕು ಮಿಗಿಲೇನುಂಟು ಭುವನದಲ್ಲಿ |
 ಕಾಂತ ! ಹೇಳೆನಗನ್ನು ವನ್ಯಮಿತ್ರರಿಗಿಂತ
 ಅನ್ಯಪ್ರಿಯರೆಲ್ಲಹರು ಜನತೆಯಲ್ಲಿ || ೫೦ ||

ಲೋಕಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸೊಗಸಿರುವ ಪರಿಯನ್ನು
 ಅರಿತಿಲ್ಲ ಕಣ್ಣುಟ್ಟು ಕಂಡುದೆಲ್ಲ ?
 ಲೋಕ ವೆನುಗಾಗಿತ್ತು ಇದೆ ಬಳ್ಳಿಮನೆಯೊಂದೆ
 ಇನ್ನು ವರೆಗೂ ಅನ್ಯವರಿತೆವೆಲ್ಲ ? || ೫೧ ||

‘ ವಿಷಯ ಸಂಸಾರವಿದು ! ದ್ವೇಷ ಮೋಸದ ಬೀಡು ’
 ಕೇಳುತ್ತಿರುನೆನು ಇಂತು ಲೋಕವಾರ್ತೆ |
 ಲೇಸನರಿಯದ ಇಂಥ ಜನತೆಯಲಿ ಮತ್ತೀಕೆ ?
 ಪ್ರಾಣನಾಥನೆ ! ಹೇಳು ಇದರ ವಾರ್ತೆ || ೫೨ ||

ಸಿಮ್ಮಾಜ್ಜೆಯನುವಹಿಸಿ ಅಣಿಮಾಡುತ್ತಿಹೆ ಪ್ರಿಯನೆ !
 ಮಿಡುಕುತ್ತಿದೆ ಬಗೆನೊಂದು ಮರುಕಗೊಂಡು |
 ನಮ್ಮ ಎಲೆಮನೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ಮತ್ತೀನುಂಟು
 ಲೋಕವೆಲ್ಲವು ಘೋರನರಕವೆಂದು ” || ೫೩ ||

ನಲ್ಲ ನಾಡಿದನಾಗ — “ಜೀವದರಿಸಿಯೆ ! ಕೇಳು
 ನುಡಿಯದಿರು ನೀನಿಂಥ ನುಡಿಗಳನ್ನು |
 ಅಲ್ಲೆ - ಸಂಸಾರದಲೆ ಮಾನವತ್ವದ ಬೆಲೆಯ
 ಅಳೆಯಬಲ್ಲವರುಂಟು ತಿಳಿಯೆ ನೀನು || ೫೪ ||

ಲೋಕಸೇವೆಯು ಮತ್ತೆ ಪರಮೇಶ ಭಕ್ತಿಯದು
 ಹೆಸರೆರಡು ಮಾತೊಂದೆ ಅರ್ಥವಲ್ಲ |
 ಏಕಾಂತ ವನದೊಳಗೆ ಕುಳಿತರಾಗುವುದೇನು
 ಉಚಿತಪೌರುಷ ವೀರಕರ್ಮವೆಲ್ಲಿ ? || ೫೫ ||

ತನುಶಕ್ತಿಶ್ರಮಗಳನು ನೀಡಿ ಜಗವದತಲಕೆ
 ಬೆಳೆಸುವುದು ಲೋಕಸುಖಶಾಂತಿಗಳನು |
 ಮನುಜ ಜನ್ಮದ ಮರ್ಮ ಇದುವೆ ಕೇಳ್ಮಡದಿಯಳೆ
 ಪರಮೇಶಭಕ್ತಿ ಇದೆ ತಿಳಿಯೆ ನೀನು || ೫೬ ||

ಎಳೆತನದ ಒಳುಗೆಳದಿ ! ಬನದಬಾಳ್ವೆಯ ಪ್ರಿಯಳೆ
 ಇನ್ನು ಕಳೆದೊಗೆಯೆ ಕೊಳೆಮೋಹವನ್ನು |
 ತಾಳಿಕೊಳ್ಳಲೆ ಬೇಕು ಮುದ್ದು ಬನದಗಲೆಕೆಯೆ
 ನಾನಿಂದು ತಳಮಳದ ಹೃದಯವನ್ನು ” ||೫೭||

ನೋಡಿ ಇನಿಮನದಿಂದ ಹಕ್ಕಿ ಹುಲ್ಲಿಗಳನ್ನು
 ತುಂಬುಗುರುತಿನ ಬಳ್ಳಿಮರಗಳೊಡನೆ |
 ನಡೆದನಾನಂದ ಶಿಶು-ಗಂಡುನಡಿಗೆಯಲಧಟೆ
 ಬೆಂಬಿಡಿದ ನಾರಿಮಣಿ ನಲ್ಲಿಯೊಡನೆ || ೫೮ ||

ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಅವರು ಅಡಿಯಿಡುತ ಸಾಗಿದರು
 ಕಿಕ್ಕಿರಿದ ಕಾನನದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ |
 ಒಲ್ಲೆಂದು ಅವರೆದೆಯು ಆ ವಿಸಿನಮಧ್ಯದಲಿ
 ಹಿಂದಕೆಳೆಯುತಲಿತ್ತು ಬಲುಮೆಯಲ್ಲಿ || ೫೯ ||

ಹಿನ್ನೋಡೆ ಇಬ್ಬರೆದೆ ನಿಡಿದುಸಿರಿನಲಿ ತುಂಬಿ
 ಅಡಿಗಡಿಗೆ ತಡೆಯುವುದು ಹಾದಿಯನ್ನು |
 ಇನ್ನು ನಿಡುಸುಯಿಲಿಟ್ಟು ಮುಂದಕಡಿಯನು ಕಿತ್ತು
 ದಾಟಿಹೋದರು ಒಮ್ಮೆ ಬನಗಳನ್ನು || ೬೦ ||

ಕಳೆದು ಹೋಯಿತು ರಾತ್ರಿ ನಲಿದು ಬಂದಳು ಉಷೆಯು
 ಹೊಳೆವ ಹೊಂದೊಡಿಗೆಗಳ ಸೊಬಗಿನಲ್ಲಿ |
 ನಲ್ಲನಲ್ಲಿಯರವರು ಬೆರಗಿನೊಳೆ ತಲುಪಿದರು
 ತೊರೆಯತೀರವನೊಂದು ತ್ವರಿತದಲ್ಲಿ || ೬೧ ||

ದಡದ ಗಿಡದಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಂಧನದಿ ಬಳಲುತಿಹ
 ನೌಕೆಯನು ಸತ್ತರದಿ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿ |
 ಬಿಡದಲಣಿಯಾಗೇರಿ ನಡೆಸಲನುವಾಗಿಹರು
 'ಜಯ' ವೆಂದು ಕೂಗಿದರು ಹರುಷವೆರಸಿ || ೬೨ ||

ಇಂತು ಆ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ನೌಕೆಯನು ಮುಂದರಿಸಿ
 ನಡುಹೊಳೆಗೆ ಬಂದರದು ಏನು ಚೋದ್ಯ !
 ಎಂಥ ಜಲರಾಶಿಯದು ! ಪಾರವಿಲ್ಲದ ಅಗಲು !
 ನೀಲಜಲ ! ನೆಲೆಯರಿವುದೇನು ಸಾಧ್ಯ ? || ೬೩ ||

ಎತ್ತ ನೋಡಿದಡತ್ತ ಸುತ್ತಲಿನ ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ
 ತಳಮಳವೆ ತುಳುಕುತಿದೆ ಪ್ರಳಯದಂತೆ |
 ಸಿಟ್ಟುಗಳು ಭೀಕರವ ತೊಟ್ಟಿಹವು ನೋಡಲ್ಲಿ
 ಬೆಟ್ಟ-ದರಿ-ಮುಗಿಲುಗಳ ನಡುಗು ಮತ್ತೆ || ೬೪ ||

ಗಡಗಡನೆ ಗುಡುಗಿಟ್ಟು ವೋಡಪಡೆಮುಗಿಲೊಡೆದು
 ಘೋರ ಗರ್ಜನೆಯೊಡನೆ ಸಿಡಿಲಿಟ್ಟಿತು |
 ನೋಡಿಲ್ಲಿ ಬಿರುಗಾಳಿ! ಕಡಲೊಡೆದು ಬರುವಂತೆ
 ಅಡಿಗೂಡಿ ಗಿಡಗಳನು ಕೆಡವಿಹೋಯ್ತು || ೬೫ ||

ಬೆಟ್ಟ ಕಡಿದೊಗೆವಂತೆ ಎಷ್ಟು ಮಳೆ ಸುರಿಯುತ್ತಿದೆ
 ರಪ್ಪರಪ್ಪನೆ ಮುಸಲಧಾರೆಯಾಗಿ |
 ಬೆಟ್ಟದಿರೆಗಳು ಎದ್ದು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದಲೆಯುತ್ತ
 ಪೆಟ್ಟುಗೊಟ್ಟವು ನೌಕೆಯನ್ನು ತಾಗಿ || ೬೬ ||

ಅಲೆದಲಿದು ತೂಗುತಿದೆ! ಜೋಲು ಹಿಡಿದೇಳುತ್ತಿದೆ
 ನಿರುಪಾಯದಾನೌಕೆ ನದಿಯ ತುತ್ತು |
 'ಮುಳುಗಲಿದೆ' 'ಮುಳುಗುತ್ತಿದೆ' ಆಸರಿಲ್ಲದ ನೌಕೆ
 ನೆರವಿಲ್ಲದಾ ಸಮಯವೆಂಥ ಕುತ್ತು || ೬೭ ||

ನೀರಲರಿಮುಳುಗಿರುವ ನೌಕೆಯಲಿ ನಿಂತಿಹರು
 ಧೀರರಿಬ್ಬರು ಗಂಡುಗೆಚ್ಚಿನಿಂದೆ |
 ತೀರನೇರುವ ಆಶೆ ಮೀರಿ ಹೋಯಿತು ಎಲ್ಲ
 ನೀರೊಡಲೆ ತಾಯಿಯುಡಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ || ೮೮ ||

ಕಂಡು ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕೋಪ ಭೀಕರದ ದೃಶ್ಯವನು
 ವೀರನುಡಿದನು ತನ್ನ ನಲ್ಲೆಯೊಡನೆ |
 “ ಇಂದು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಿಯಳೆ ! ಕ್ಷಣಭಂಗುರದ
 ದೇಹವನು ಕ್ಷಣದಲ್ಲೆ ನಾವು ಗಡನೆ || ೮೯ ||

ದೇಹವಿಡಲಿಕ್ಕನಗೆ ಎಳೆನಿತು ಮರುಕಿಲ್ಲ
 ಕಾರಣವ ತಿಳಿಯಿನ್ನು ಮನದಿ ನಲ್ಲೆ |
 ನಿನ್ನೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಲಿ ಇದ್ದ ಭೇದವೆ ಮತ್ತೆ
 ಬದುಕು ಸಾವಿನಲುಂಟು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ || ೯೦ ||

ಕೊರೆವ ಚಿಂತೆಯದೊಂದೆ- ಸೂರ್ತಗೊಳ್ಳದೆ ಹೋಯ್ತು
 ಸೊರೆದ ಮನದಿಣಿಕೆಯಾ ಕಾರ್ಯವೆಲ್ಲಾ |
 ತೊರೆವ ಈ ದೇಹದಿಂ ದೇಶನೇನೆಯಸಾಧ್ಯ
 ಕರಗಿಹೋಯಿತು ಮಂಜಿನಾಸೆಯೆಲ್ಲಾ || ೯೧ ||

ಜೀವದರಸಿಯೆ ಬಾರೆ ! ಗಾಢವಾದಪ್ಪುಗೆಯೆ
 ಬೆಸುಗೆಯಲಿ ಕೂಡೋಣ ಬಾರೆ ಚೆನ್ನೆ |
 ಜೀವದಾಸೆಯನೆಲ್ಲ ಜತೆವಿಡಿದು ಮಲಗೋಣ
 ಅತಲಜಲತಲದಲ್ಲಿ ಬಾರೆ ರನ್ನೆ || ೨೦ ||

“ ಚಿರದ ಜತೆಗಾರ್ತಿ ನಾನಹುದು ನಲ್ಮೆಯರಾಜ ”
 ಎಂದು ನುಡಿದಳು ನಕ್ಕು ಬಾಲೆ ಪ್ರಿಯಗೆ |
 ಕರದ ಮಾಲೆಯ ಮೊರೆದು ಕೊರಳಲಿರಿಸಿದರಂದು
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಿವರೂ ನಿಮಿಷದೊಳಗೆ || ೨೧ ||

ಮೊಗಕೆ ಮೊಗವನ್ನಿಟ್ಟು ಹುಳಹುಳನೆ ನೋಡಿದರು
 ಮರುಳಿ ಮುಚ್ಚಿದರು ಕಣ್ಣೆರೆಗಳನ್ನು |
 ನಿಲಿಸಿ ಪ್ರಿಯ ಮೂರ್ತಿಯನು ಹೃದಯಮಂದಿರದಲ್ಲಿ
 ಹೊಂದಿದರು ಪರಮ ಅನಂದವನ್ನು || ೨೨ ||

ಸ್ವರ್ಗ ಶಾಂತಿಯ ಸುಖದ ಪ್ರೇಮಿಗಳಿಗಿನ್ನೆಲ್ಲಿ
 ದುಃಖಾನುತಾಪಗಳ ಬಾಧೆಯುಂಟೆ ?
 ನುಗ್ಗಿ ಜಲತಲದಲ್ಲಿ ಬೆರೆತು ಹೋಯಿತು ಜೀವ
 ಜತೆಯಲ್ಲಿ ನೌಕೆಯದು ಬಿಡುವುದುಂಟೆ ? || ೨೩ ||

ಸೃಷ್ಟಿ ಸ್ಥಿರವಾಯ್ತೆನ್ನು ! ನಿಂತಿತಾ ಬಿರುಗಾಳಿ !
 ಚದರಿ ಹೋಯಿತು ಮೋಡಪಡೆಯದೆಲ್ಲಾ |
 ಸತ್ತ ಜಡಜೀವಗಳು ಮತ್ತೆ ಚೇತನೆಗೊಂಡು
 ಸುಬಸೋಗಸು ಸೌಭಾಗ್ಯ ಪಡೆದುವಲ್ಲ || ೨೬ ||

ಇನಿತರಲೆ ನೇಸರನು ಬರುವನೆಂದರಿವರು
 ಶುಭದೊಸಗೆಯನು ಬಯಸಿ ಸೊಗಸುಗೊಂಡು
 ಮನುಗು ದೀವಿಗೆಗಳನು ಮನೆಮನೆಗೆ ಹಚ್ಚಿದರು
 ಮುಗಿಲನಾಡಿನ ಸುರರು ಹರುಷಗೊಂಡು || ೨೭ ||

ಕಲಕಲದರವ ಮತ್ತೆ ಹೂವಿನರಳಿಕೆಯನ್ನು
 ಕರದಿತ್ತಿ ರವಿಬಂದ ಮೂಡಲಲ್ಲಿ |
 ಗಳಿಗೆ ಮೊದಲಲ್ಲದ್ದು ಪ್ರೇಮಿಗಳದೇನು ಗತಿ ?
 ಯಾವ ನಿಟ್ಟಿಗೆ ಯಾಕೆ ಹೋದರೆಲ್ಲಿ ? || ೨೮ ||

ಉಬ್ಬುದೆರೆಯಿಲ್ಲದಲೆ ತೊರೆಯು ಹಲಯಿತುಸೋಡು
 ಗಳಿಗೆಯಲೆ ಬೇರಾಯ್ತು ಮೊದಲಿನಂತೆ |
 ಅಬ್ಬ ! ಎಲ್ಲಿದೆ ನೌಕೆ ? ಕಣ್ಣಿರಿವ ಮೊಗ್ಗಿಗಳ
 ನೊಡಗೂಡಿ ರವಿಬಹನು ಮಿತ್ರನಂತೆ || ೨೯ ||

ಬಿಳುಪೇದ- ಕುಮುದಿನಿಯ ಸೊಪ್ಪು ಪೊಗವನು ಕಂಡು
 ಹಗಲಿನಾಣ್ಣನ ಬೆಳಕು ಬಿಸುಪೆಯಾಯ್ತು |
 ಇಳಿ ಮುಗಲನೆಲ್ಲವನು ಬೆರಗುಗೊಳಿಸುವಗಾಡಿ
 ಮೂಡದಿದ್ದರು ರವಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಗೊತ್ತು || ೮೦ ||

೨. ವಿಯೋಗ.

ಮುಗಿಲ ತಿಳಿನೀಲದಲಿ ತಳತಳಿಸುತ್ತಿದೆ ಚಿಲುವು
 ಸೊಗಯಿಸುವ ರಾಗರಸವಂತಿ ಸುರಿದು |
 ಮುಗಿಲು ನೆಲ ನೀರುಗಳ ಕಣ್ಣೆರೆದು ನೋಡುತ್ತಿದೆ
 ಹಗಲಹೂ ಪಕಳೆಯನು ತಿರೆದು ತಿರೆದು || ೧ ||

ಛಲೈ ಯಂದದ ಹದನ ಬಿಸುಗಯ್ಯ ಳೆಟಿನಿಂ
 ಬಸವಳಿದು ದೆಸೆಗೆಟ್ಟು ಬವಣಿಯಲ್ಲಿ |
 ಎಲ್ಲೆ ಡೆಯ ಕತ್ತಲೆಯು ಕರಗಿ ಸೊರಗಿತು ಮತ್ತೆ
 ಮರೆಯಾಯ್ತು ಮರದೆಲೆಯ ತುಟಿಗಳಲ್ಲಿ || ೨ ||

ಮೂಡಣದ ನಿಟ್ಟಿನಲಿ ಅದೊ ನೋಡು! ನಸು ಮೇಲೆ
 ಅಚ್ಚುಬೆಳಕಿನ ಕಳೆಯು ಬಂತು ಹರಿದು |
 ಕಾಡುನಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಜಡಜೀವಗಳ ತಟ್ಟೆ
 ಕೆಡಿಸುತ್ತಿದೆ ನಿನ್ನೆ ಸವಿನಿದ್ದೆ ತರಿದು || ೩ ||

ತೊಳಗುತ್ತಿಹ ತೆಳುದೆಲಿಯ ಹೊಳೆವ ತಿಳಿದೊರೆಯಲ್ಲ
 ಸುರಿವ ಬೆಳಕಿನ ಬೆಡಗು ನೋಡು ನೋಡು |
 ಹೊಳೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದೆ ಬೆಳಗಿ ಬೆಳ್ಳಿಹೂವಿನ ತೆರದಿ
 ನಲುಗಿ ಸಜ್ಜಿಳಿಸುತ್ತಿದೆ ಇಲ್ಲ ಜೋಡು || ೪ ||

ಧೀರನುತಿ ಮುನಿವರ್ಯ ! ದಿವ್ಯ ಮೂರುತಿ ತವಸಿ
 ಶಾಂತಿರಸವಿಂದು ಮೈದಾಳಿದಂತೆ |
 ನೀರು ತುಂಬುತ್ತಲಿಹನು ಜಲಪಾತ್ರೆಯನು ತಂದು
 ನದಿಯ ತೀರದಿ ಪೂರ್ವ ಸಂಜ್ಞೆಯಂತೆ || ೫ ||

ಹೊಳೆ ನೀರ ತೆರೆಗಳಲಿ ತೇಲಿಬಹ ಹೆಣವೊಂದು
 ಕಂಡು ಮುನಿ ಸಿಲುಕಿದನು ದಿಗಿಲಿನಲ್ಲಿ |
 ಎಳಸೆದೆಯು ತುಂಬಿಬರೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡನು ಆದನು
 ಅತುರನಡೆಗಳೆಯುತ್ತಿರೆ ತ್ಪರಿತದಲ್ಲ || ೬ ||

ತೀರದಲಿ ತಂದಿರಿಸಿ ನೋಡುವರೆ ಅಚ್ಚುರಿಯು!
 ನಾರಿರತ್ನವು ಪುರುಷ ವೇಷದಲ್ಲಿ!
 ತೋರಲಾ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಜೀವನದ ಕಾಂತಿಕಳೆ
 ಅನುಗೊಂಡನಾ ಮುನಿಯು ಧೈರ್ಯದಲ್ಲಿ || ೭ ||

ಅಲ್ಲೆ ಸನಿಹದಲಿದ್ದ ಎಲೆಮನೆಗೆ ಹಣನೊಯ್ದು
 ಆರೈಸಿಯುಪಚರಿಸಿ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ |
 ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಕೊರಡು ಅಲುಗಿ ಚೀತನೆಗೊಳಲು
 ಹೊರೆಯೇರಿದನು ಮುನಿಯು ಹರುಷದಿಂದ || ೮ ||

ಬೆದರಿದೆರಳೆಯ ತೆರದಿ ಬೆರಗುಗೊಂಡಾ ನಾರಿ
 ಪುರುಷವೇಷದಲಂತೆ ಕುಳಿತಳಿದ್ದು |
 ಇದಿರಿನಲೆ ಮುನಿರಾಯ! ಕಂಡು ಅಚ್ಚುರಿಗೊಂಡು
 ವಂದಿಸಿದಳಾ ಪ್ರೇಮದೊಡನೆಯೆಂದು || ೯ ||

ಇತ್ತನಿರುಕಿಸಿ ಅತ್ತ ಕಣ್ಣಿರುಹಿ ನೋಡಿದಳು
 ಗೊತ್ತು ಗುರುತಿಲ್ಲದಾ ಸ್ಥಾನವೆಲ್ಲಾ |
 ಎತ್ತ ಹೋಯಿತು ಆಗ ಪುರುಷ ವೇಷದ ಅರಿವು
 ನೆನಪಿನೊಳಗೊಂದಿನಿತು ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ || ೧೦ ||

ಬೀಗಿ ಬರೆ ಬಾಗುಳವು ಉಮ್ಮಳವದಿಮ್ಮಡಿಗೆ
 ಬಿಸಿಸುಯ್ಯ ಹವಳದುಟಗಳನು ತೆರೆದು |
 ಬೀಗನುಸುರಿದಳಂತು — “ ಎಲ್ಲಿರುವೆ ನಾನೀಗ
 ಹೇಳಿರೀಗಲೆ ಕರುಣೆಯನ್ನು ಸುರಿದು || ೧೧ ||

“ ಎಲ್ಲಿಹೋದನು ನನ್ನ ನಚ್ಚು ಮೆಚ್ಚಿನ ನಲ್ಲ
 ತನಕಿಸುವೆ ಮುನಿವರ್ಯ ! ಹೇಳಿಗಡನೆ |
 ಅಲ್ಲಿ ಜಲತಲದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋದವು ನಾವು
 ಒಂದೆಸಲೇವರೂ ಕೇಳು ಪಿತನೆ || ೧೨ ||

“ ಬದುಕಬಲ್ಲೆನೆ ಇನ್ನು ಪ್ರೇಮ ಪತಿಯನ್ನುಳಿದು
 ನಲ್ಮೆಯಿಲ್ಲದೆ ಜೀವವುಳಿವುದೆಲ್ಲಿ ” ?
 ಮಡಿದು ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಬೇನಸದ ದೃಷ್ಟಿಯಲಿ
 ಸ್ವಸ್ವಗೊಳಿಸಿದಳಂತು ಮಾತನಲ್ಲಿ || ೧೩ ||

ಮೊತ್ತಮೊದಲಿಗೆ ಈಕೆ ನಾರಿಯೆಂಬುದ ತಿಳಿದು
 ಗುರುತಿಸಿಹನಾ ಮುನಿಯು ಮನಸಿನಲ್ಲಿ |
 ಅಂತೆ ನಲ್ಲೆಯ ನುಡಿಗೆ ಬೆರಗು ಗೊಳ್ಳಲೆ ಇಲ್ಲ
 ಸತ್ಯದೃಷ್ಟಿಗೆ ಮಾಟ ಮೋಡಿಯೆಲ್ಲ || ೧೪ ||

ನಲುಮೆಭಾವದಿ ಬಿರಸಿ ಸಂತವಿಟ್ಟನು ತವಸಿ
 “ಮಗಳೆ ಬಿಡದಿರು ನಿನ್ನ ಆಸೆಯನ್ನು |
 ಬಲುಹಿನೊಳೆ ತೆರಳುವೆನು ಕೊರಗದಿರು ! ನಾನಿಗ
 ಅರಸಲಿಕೆ ನಿನ್ನ ಪತಿಪ್ರೇತವನ್ನು || ೧೫ ||

ಆದರೀ ನುಡಿಯೊಂದು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡು ಮಗಳೆ
 ಕದಲದಿರು ಮರಳನಾ ಬರುವವರೆಗೆ |
 ಮೋದದಿಂದಿರು ಕುವರಿ! ಹೆದರಿಯೆದೆಗೆಟ್ಟಿಳದೆ
 ನಿರ್ಭಯದ ತಾಣವಿದು ಕೇಳು ನಿನಗೆ || ೧೬ ||

ಸಂತವಿಟ್ಟೀ ತೆರದಿ ತೆರಳಿದನು ಶರದಂತೆ
 ಕುದಿಯೆ ಪರಹಿತಭಾವ ಬಗೆಯ ತುಂಬಿ |
 ಅಂತು ನದಿತಟವನ್ನೆ ಮೊದಲಿಗರಸಿದನವನು
 ತೀರವನು ಸೀರಿಯವದೆಂದು ನಂಬಿ || ೧೭ ||

ಹರಿವನೀರೊಳಗಿಲ್ಲ ಸೆಳಹು ಸುಳವಿನೊಳಿಲ್ಲ
 ಕಾಣದಾಯಿತು ಹೆಣದ ಸುಳವು ಕೂಡ |
 ಇರದೆ ಮುನಿವರನಾಗ ನಡೆದನಾ ತೊರೆಗುಂಟ
 ನಿರುಕಿಸುತ ತೆರೆ ತೀರ ಮಳಲು ಕೂಡ || ೧೮ ||

ಏಕಾಂತದಾ ಕುಟಿಯು ಮನವನೋದಲಿಕ್ಷಣದಿ
 ನಿಲಿಸಲಾರದೆ ಹೋಯ್ತು ಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿ |
 ವ್ಯಾಕುಲದ ವಿರಹಿಣಿಯು ವಿಜಯೆ ಹೊಡೆಗೆಟ್ಟಳಲಿ
 ಬೆಂದು ಬೇಗುದಿಗೋಡು ಎದ್ದಳಲ್ಲಿ || ೧೯ ||

ಹೊರಬಂದು ಕಣ್ಣಿರುಹಿ ನಿರುಕ್ತಿಸಲು ನಿಂತಿಹಳು
 ಬನದ ಮೈಸಿರಿ ಚೆಲ್ವಕಾಂತಿಯನ್ನು |
 ಪ್ರಿಯನ ದರುಶನಕಾಗಿ ಹಸಿದ ಕಣ್ಣುಳನಂದು
 ತಣಿಸಲಿಲ್ಲವು ಚೆಲ್ವಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು || ೨೦ ||

ಪ್ರೇಮವೆಂಬುದುದೊಂದು ಅಚ್ಚರಿಯ ವಸ್ತುವದು
 ಅದ್ಭುತದ ಶಕ್ತಿ ಸಂಚಯದ ಬೀಡು |
 ಪ್ರೇಮದಾನಾಡಿನಲಿ ನಿದ್ದೆಯೊಳಗೆಚ್ಚರವು
 ಎಚ್ಚರದೊಳದೆ ನಿದ್ದೆಯಂತೆ ನೋಡು || ೨೧ ||

ಪ್ರೇಮ ಮದ ಹೊನಲಾಗಿ ಕಣ್ಣುಕೊಳವನು ಕೊಚ್ಚಿ
 ಕೋಡಿವರಿಯಲು ಕಡಲಿನುಕ್ಕಿನಂತೆ !
 ಸೀಮೆ ಬಿಟ್ಟೋಡುವವು ಏಳು ಮಲಗುಗಳೆರಡು
 ಬೆಳಗಿನಲಿ ಕತ್ತಲೆಯು ಅಡಗುವಂತೆ || ೨೨ ||

ಒಲುಮೆಯೆಂಬುವುದೊಂದೆ, ಮುಖಗಳದಕೆರೆಡುಂಟು
 ಹೊಚ್ಚುಹೊನ್ನಿನ ನಾಣ್ಯದಚ್ಚಿದಂತೆ |
 ಒಲುಮೆ ಕೂಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸೊಗದ ಪರಿಮಳದಂತೆ
 ಅಗಲಿಕೆಯ ತಾವಿನಲಿ ಕಿಚ್ಚಿನಂತೆ || ೨೩ ||

ಸೊಂಪು ಕಂಪನು ಕೊಡದ ಅರಳು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮತ್ತೆ
 ಬೆಳದಿಂಗಳೆಲ್ಲದಾ ಚಂದ್ರನಂತೆ ||
 ಪೆಂಪು ಇಲ್ಲವದೆನಿತು, ಒಲುಮೆಯಿಲ್ಲದ ಬಾಳ್ವೆ
 ಅದಕೆ ಕಳೆಯೆಲ್ಲಿ ಮಸಿವಣ್ಣಿನಂತೆ || ೨೪ ||

ಪ್ರೇಮವೆಂಬುದು ಸ್ವರ್ಗ, ಆ ಸ್ವರ್ಗವೇ ಪ್ರೇಮ
 ದೇವನಿರುವನು ಪ್ರೇಮರೂಪದಲ್ಲಿ |
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಲೆ ವಿಶ್ವ ಜನ್ಮತಾಳಿತು ಮತ್ತೆ
 ಪ್ರಾಣನಾಗಿದೆಯೆಂದುವೆ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ || ೨೫ ||

ಜಗತಿಯಲಿ ಜನಕಾಯ್ತು ಜೀವನಕೆ ಆಧಾರ
 ಭೇದ ಶೋಕಗಳುಂಟೆ ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ |
 ಬಗೆಯೆ ನಾಡಿನ ಬೆಡಗು ಕಳೆಗೊಳುವುದದರಿಂದೆ
 ಎದೆನೆಳಕು ಸುರಿಯುವುದು ನಲುಮೆಯಲ್ಲಿ || ೨೬ ||

ಮೇದಿನಿಯಲಡಸಿಬಹ ಸರ್ವ ಸೀಡೆಗಳಿಂದ
 ತಲ್ಲಣಿಸಿ ತೊಳಲುವುದು ಹೃದಯಬಿರಿದು |
 ಆದರಿದು ಎದೆಗೆಸವಿ ಹಾಲ್ಚ್ಚೇನು ಸವಿದಂತೆ
 ಸತ್ಯ ಪ್ರೇಮದ ಸರ್ವಪೀಡೆ ಅರಿದು || ೨೨ ||

ಪ್ರೇಮ ಸೀಡೆಗೆ ಸಿಲುಕಿ ಉಬ್ಬಿಗವನೆಂದೆಂದು
 ಸವಿಯದಿಹ ಜೀವನದು ಜೀವನಹುದೇ ?
 ಹೀನ ಭಾಗ್ಯದ ಜನ್ಮ ನಿಷ್ಕರದ ಜೀವನವು
 ಹೃದಯವದು ಶುದ್ಧ ಸಾಕ್ಷಾಣವಿರದೇ ? || ೨೩ ||

ಒಳಿತಿನೊಸಗೆಯ ಸುರಿನ ಜಗದಾಣ್ಣ ಕಣ್ಣಿರೆದು
 ಕರುಣಸರಿಯನು ಭರದಿ ಸುರಿಯುವಲ್ಲಿ |
 ತಳಸುಳದೆ ತೊಳಲುವುದು ನಲ್ಮದಲ್ಲಣದಿಂದ
 ಹದುಳನಿಲ್ಲದೆಯೊಂದು ಜೀವನಲ್ಲಿ || ೨೪ ||

ತುಂಬುನಲ್ಮೆಯ ಕೊರೆಯ ಹರುಷಹಾಲ್ಚ್ಚೆನೆಯನ್ನು
 ತಿಂದು ಸವಿಗಂಡ ಮಾಸಾಳಿಯಂತೆ |
 ಇಂಬುಗೊಂಡವರಾರು? ಹಿರಿಯರಾರಿಹರವಗೆ
 ಸರ್ವಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸುಖದರಸನಂತೆ || ೨೫ ||

ಪ್ರೇಮ ಮದದುಬ್ಬಿನಲಿ ಎದೆದುಂಬಿ ಬೀಗಿಬರೆ
 ಸಿಡುಕು ಹಗೆತನಕಲ್ಲ ತಾಣವುಂಟೇ ?
 ಪ್ರೇಮಪಥವನ್ನೆಂದು ತಡೆನಾಡಿ ನಿಲಿಸದದು
 ದುರ್ಗುಣದ ಶಸ್ತ್ರಕಾ ಶಕ್ತಿಯುಂಟೇ ? || ೩೧ ||

ಮಧುರಪ್ರೇಮದ ನೋವಿನಲಿ ಮುಗ್ಧರಾವವರು
 ಸೊಗದ ನಿರ್ದೆಯ ಭರದಿ ಮತ್ತರಾಗಿ |
 ಮುದದಿ ನೋಡುವರವರು ಪ್ರೇಮಮೂರುತಿಯನ್ನೆ
 ಕಣ್ತುಂಬ ಸರ್ವಜಗತಿಯೊಳು ಬೀಗಿ || ೩೨ ||

ಕುಸುರ ಹೂವೆಸಳಿನಲಿ ಹೊಗರೆಸೆವ ಚಿಗುರಿನಲಿ
 ಕಂಡು ಪ್ರಿಯತಮನ ಸವಿರೂಪವನ್ನೇ |
 ಒಸೆದು ಬರುವುದು ನಲುಮೆ ಮೋದದಿಂದೆದೆ ತುಂಬಿ
 ಪಾರವಿಲ್ಲದ ತಿರಿಯ ತೀರವನ್ನೇ || ೩೩ ||

ಮುಗಿದ ಮೊಗ್ಗೆಯ ಕಂಡು ಬಗೆಯಲುಬ್ಬೆಗವುಂಡು
 ಹರಿಸುವರು ಹುಚ್ಚನಗೆಯಳು ಹೊಳೆಯನು |
 “ ಬಗೆದು ನೋಡುವೆನಿನ್ನು ಎನಿಸೊಂದು ಕಾಲವೇ
 ಎಲೆಗಳಲಿ ಹುದುಗಿಕೊಂಡಿರುವಿ ನೀನು ” ? || ೩೪ ||

ಹೊಳೆವ ತಿಳಿನೀರಲ್ಲಿ ಬೆಳದಿಂಗಳದು ಸುರಿದು
 ಕೇಳಿಯನ್ನಾಡುತಿರೆ ಮೇಳುಗೊಂಡು |
 ತಳತಳಿಸಿ ಬೆಳಗುತಿಹ ತಿಳಿಬೆಳ್ಳಿಯಂತಿರುವ
 ಮಳಲರಾಸಿಯಲಂದು ಬೀಡುಗೈದು || ೩೫ ||

ತುಂಬುನನ್ನಿಯ ಬಗೆಯ ಅರೆದೆರೆದ ಕಂಗಳಲಿ
 ತಿಂಗಳನ ನೆರೆನೋಡಿ ನಗುವರಂದು |
 ನಂಬಿ ಆ ಪ್ರೇಮಿಗಳು ಮೊದ್ದ ರಾಗುವರಿಂತು
 ನನ್ನ ಗರ ನಗೆ ಚಿಲ್ಲುವರಿಂದುದೆಂದು || ೩೬ ||

ಜಗದ ಜಡಜೀವಗಳು ನಲುಮೆ ತುಂಬಿದ ಬಗೆಗೆ
 ಸಿಂಗಾರದೇಸಕದೊಲು ಪ್ರೇಮಮಯವೇ |
 ಸೊಗದ ನಲ್ಮೆಯವೆರಸಿ ಪ್ರೇಮದಾರವೆಯಲ್ಲಿ
 ಶಾಶ್ವತ ವಿಹಾರವನು ಗೈವುದಳವೇ ? || ೩೭ ||

ನಲ್ಮೆದಲ್ಲಣದಲ್ಲಿ ಕುದಿದಬಗೆಯಿಂದೊಗೆದ
 ನಲುಮೆ-ಬಾಯಾರಿಕೆಯು ಮೀರಿ ಬಂದು |
 ಇಲ್ಲಿ ಭೂತಲದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸೂಸಾಡುವುದು
 ಹರುಷದಾ ಹೊಸಜೀವ-ಕಳೆಯ ತಂದು || ೩೮ ||

ಕರುಣೆ ತುಂಬಿದ ಪ್ರೇಮದಿರಕಿನಿಂದರುಳುತಿಹ
 ಕಂಬನಿಗಳಿಡಕಿರಿದು ಸೊದೆಯತೆರದಿ |
 ಸುರಿದು ಕರುಣೆಯನಲ್ಲಿ ನೊಳಿಸಲನುವಾಗುವುದು
 ಈ ಜಗತಿಗಾಸರವನೀವಕತದಿ || ೩೯ ||

ಜೀವಜೀವರುಗಳಲಿ ತೋರಿಬರುತಿಹುದಿಂತು
 ಮನದಿನಿಯರಾಜೀವಕಳೆಯಕಾಂತಿ |
 ಭಾವಿಸಲು ಆ ಜನಕೆ ಜನಸೇವೆಯಲೆ ಜವದಿ
 ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆ ಸುರಲೋಕ ಸರ್ವಶಾಂತಿ || ೪೦ ||

ಬಳಲಿದರ ಬಾಧೆಯನು ಬರಿಯೊಡಲ ಹಸಿವೆಯನು
 ಬಾಯಾರಿದವರ ನೀರಡಿಕೆಗಳನು |
 ಕಳೆದಾಸೆಯುಸಿರನ್ನು ಆಸರಿಲ್ಲದೆಯಲೆದು
 ತೊಳಲುವರ ಮನಸಿನೊದಾಸ್ಯವನ್ನು || ೪೧ ||

ಬೀಳುಕುಲಗಳನೆತ್ತಿ ಮೇಲಕೊಯ್ಯುವ ಪಥದಿ
 ತಡೆಬರುವ ಮುಳ್ಳೆಲ್ಲುಗಳನು ಕಿತ್ತಿ |
 ತಾಳುತಿಹನಾ ಪ್ರೇಮಿ ಪರಮಪರಿತ್ಯಕ್ತಿಯನು
 ಹಿಗ್ಗು ತುಳುಕಲು ಹೃದಯದಂಚು ಮುಟ್ಟಿ || ೪೨ ||

ಹೆಣ್ಣೆ ದೆಯ ದಯವಲ್ಲ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಕೃತಿಯಲ್ಲ
 ಅವನಾರಿಗಳಲ್ಲ ತಿಳಿಯದೇನು ?
 ತನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮನ ಸವಿರೂಪವನ್ನೆಲ್ಲಿ ಡೆಗೆ
 ಕಾಣಲೆಳಸುವನನಗೆ ಸಾಟಿಯೇನು? || ೪೩ ||

ರೂಪವೆಲ್ಲಿದೆ? ಕೇಳು- ಹೀನದೀನರ ಮುಖದಿ.
 ಕಳೆಗೊಂಡ ಹರುಷನಗೆಯುಕ್ಕೆ ಬಂದು |
 ತಾಸವನು ಕಳೆದೊಗೆದು ನಲಿಯುವೊಡೆ ಕಾಣುವದು
 ಎಲ್ಲಿ ಡೆಯ ಪ್ರಿಯನ ಸವಿರೂಪವಂದು || ೪೪ ||

ಎಲೆ ಮೂಢ ! ಕೇಳಿಲ್ಲ ಪ್ರೇಮಜೀವಿಯನೆಂದು
 ಸೆರೆಮನೆಯಲೊಗೆಯದಿರು ಬಂದಿಯಂತೆ |
 ಅನ್ಯ ಸೆರೆಯಾಳುಗಳ ಬಂಧನಗಳನು ಕಡಿದು
 ಚಿರದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನು ಕೊಡುವನಲ್ಲೆ ? || ೪೫ ||

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿರುವಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಹನು ಆ ದೇವ
 ಚಿರಸ್ವತಂತ್ರನು ತಂದೆಯಲ್ಲವೇನು ?
 ಆತನೆದೆಯನ್ನೊ ಲಿಸಿ ವಿವಿಧ ಸೇವೆಗಳಿಂದ
 ನನ್ನಿಗನ ಕಣ್ಣೆ ಗೋಚರಿಸನೇನು || ೪೬ ||

ನಶ್ಚಿದ್ವಲ್ಲಣಿಗನಾ ಸರ್ವ ಆದ್ಭುತಗಳನು
 ಹೇಳಲಸದಳ! ಕಡಲನಳಿವರೆಲ್ಲಿ ?
 ಎಲ್ಲ ನೆಲೆಸಿಹನನನು? ಕುಣಿತದಾಣವೆ ನಿಲಯ
 ಬೆಳಗು ಸಂಜೆಗಳೇನು ಭೇದವೆಲ್ಲಿ? || ೪೭ ||

ಮರುಕಳಿಸುತ್ತಿದೆ ಪ್ರೇಮ ವಿರಹವೆವೆಕೊರೆಯುತ್ತಿದೆ
 ವಿಜಯ ತೊತ್ತೊಳಗೊಂಡು ಧೈರ್ಯಗಿಟ್ಟು |
 ಹೊರಟಳರಸಲ್ಪೆಂದು ತೊರೆಯ ತೀರವ ಹಿಡಿದು
 ಮುನಿಯು ನಿಲಿಸಿದ ತಳಿರಮನೆಯ ಬಿಟ್ಟು || ೪೮ ||

ತೊರೆಯ ತೀರವ ತಲುಪಿ ನಿರುಕಿಸಲು ಕಣ್ಣೆರೆದು
 ನೀಲನಿರ್ವಲ ಸಲಿಲದಾಳದಳವೇ |
 ನಿರುತ ಹರಿಯುತ್ತಲಿತ್ತು ನೇಸರನ ನಿಟ್ಟಿನಲಿ
 ಹೊತ್ತು ಬಗೆಗಿಡಿಸುತ್ತಿದೆ ಹೇಳಲಳವೇ || ೪೯ ||

ಆರುತಾಸಿನ ಹಗಲು! ನಡುಬಾಸ ನೇಸರನು
 ಉರಿಬಿಸಿಲು ಸುರಿಯುತ್ತಿದೆ ಪಳುಕಿನಂತೆ |
 ಮಾರುನೋಡುತ್ತಲಿಹನು ಮೆರುಗುಗನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ
 ಹಗಲಿನಾಣ್ಮನು ತನ್ನ ರೂಪದಂತೆ || ೫೦ ||

ಬಲುಚೆಲುವಿನುಕ್ತಿ ನಲಿ ಹೆಮ್ಮೆಸಡುತಿಹ ಹೊಳೆಯ
 ಅಂಗಗಳು ಸೌಂದರ್ಯ ನಿಲಯವಿರಲು |
 ಚೆಲುವ-ತುಟತೀರದಲಿ ಏರಿಬರುತ್ತಿದೆ ನೋಡು
 ತೇಲುತ್ತಲಾ ಚೆಲುವು ಮುದ್ದನಿಡಲು || ೫೧ ||

ಪತಿಪ್ರಾಣಳಂತಿರುವ ನದಿಯನಲ್ಲೆ ಯು ತನ್ನ
 ಮಿತ್ರನಾಪಡಿನೆಳಲನೆದೆಯೊಳಾಂತು |
 ಗಮಿಸುತ್ತಿಹಳಿದೊ ಇಲ್ಲಿ ಕಲಕಲವಗೈಯುತ್ತ
 ನಲಿದೊಲಿವ ಒನಸಿನೊಯ್ಯಾರವೆಂತು || ೫೨ ||

ಹೊಳೆಯ ಸಿರಿಯನು ಕಂಡು ವಿಜಯಳೆದೆಗಾಯ್ದುಂದು
 ಬರಸಿಡಿಲು ಬಡಿದಂತೆ ಗಾಯದಲ್ಲ |
 ಹಳಿದಳೇತೆರ—“ನಿನ್ನ ಮರುಳುಗೊಳಿಸುವ ವೇಷ
 ಮೋಸಗಾರ್ತಿಯ ನೂಟ ಮಿಂಚುವಳ್ಳೆ || ೫೩ ||

ನೀನೆ ಸೆಳೆದೊಯ್ದವಳು ನನ್ನ ಬಾಳಿನ ಬದುಕ
 ಬಲೈಯಿಂದಲೆ ಸುಲಿಗೆಗಾರನಂತೆ |
 ಕಾಣಲಾಗದೆ ಹೋಯ್ತೆ ನನ್ನ ಸುಖವಯ್ಯಯ್ಯೋ!
 ಎಲೆನಂಜುಬಗೆಯವಳೆ ತಾಳದಾಯ್ತೇ? || ೫೪ ||

ಮುಖತುಂಬಿದ ನನ್ನ ಸೆಂಕಟದಿ ಸರ್ವರೂ
 ತೃಪ್ತಿಸಿಹರು ಸೊಗಸು ಸಿಂಗಾರಗಳನು |
 ಹಕ್ಕಿಹಾಡನು ಬಿಟ್ಟು ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲುಗದಲಿನಿತು
 ಬೆದರಿಯಡಿಯಿಡದೆರಳೆ ನಿಂತುದೇನು ? || ೫೫ ||

ನಲ್ಲನನು ಕಸುಗೊಂಡು ಹೊಲ್ಲ ಮಾಡಿದಿ ನನ್ನ
 ಮರುಕವಿಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಕಲ್ಲೆದೆಯಲಿ |
 ನಿಲ್ಲದಲೆ ನಡೆದಿರುವಿ ಅಣಕು ನಗೆ ಸೂಸುತ್ತ
 ನಿನ್ನ ಜಂಭದ ಜೊಳ್ಳು ನಲಿವಿನಲ್ಲಿ || ೫೬ ||

ಜೀವದರಸನು ನನ್ನ ಚಂಗದಿರನಿಲ್ಲದಿರೆ
 ಶೂನ್ಯಗೊಂಡಿದೆ ಹೃದಯದಾಳವೆಲ್ಲಾ |
 ಯಾವ ಗ್ರೀಷ್ಮನ ಕೈಗೆ ಎಳೆವಳ್ಳಿಗೈಯಿರಿಸಿ
 ಆ ವಸಂತನು ಅಗಲಿ ಹೋದನಲ್ಲಾ || ೫೭ ||

ನಾಡಸೇವೆಯ ವ್ರತದ ಸಾಧನೆಯ ತತ್ಪರನೆ
 ಹಾ! ಎನ್ನ ಸದ್ಗುಣದ ಕಣೆಯೆಮಣಿಯೆ |
 ಮಾಡಬಲ್ಲವರಾರು ನಾಡಿನುದ್ಧಾರವನು
 ನೀನಿಲ್ಲದಿರೆ ಪ್ರಿಯನೆ ಮನವ ತಣೆಯೆ || ೫೮ ||

ನಿನ್ನಿ ದಲಿದೆಯಲ್ಲಿ ನಾಳಿನೊಸಗೆಯ ಆಸೆ
 ಮೊಳೆತು ನಳನಳಿಸುತ್ತಿರೆ ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ |
 ಎನ್ನೆದೆಯ ಹೊಂಬದುಕೆ! ಮೋಸದೊಳಗೆಸೆಯದಿರು
 ಕುತ್ತಿ ನೊಳಗೊತ್ತದಿರು ತಕ್ಕನಂತೆ || ೫೯ ||

ಧರೆಗಿಳಿದ ಕರುಣೆಯೆ! ಪರಹಿತದನೆಲೆವನೆಯೆ!
 ಕಟ್ಟಿಸಕದಾಕೆನೆಯೆ! ಕಾಣದಾದೆ |
 ತಿರುಗಣಿಗೆ ತುತ್ತಾದ ಮೋಣೆಯಂಬಿಗರಯ್ಯ!
 ಮುನಿರಾಯ! ಅಯ್ಯೋ ನೀಸಲ್ಲಿ ಹೋದೆ ? || ೬೦ ||

ತೀರಲಿಲ್ಲವೆ ಅಯ್ಯೋ! ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಕರ್ಮ
 ಫಲಭೋಗವುಣ್ಣುವಾ ಕಾಲವಿನ್ನ ,
 ಘೋರ ವಿಷತುಂಬಿರುವ ವಿಷಮವಾದಗಲಿಕೆಯ
 ಸಹಿಸಲಿಕೆ ಬದುಕಿ ನಾನು? ದೆನೇನು? || ೬೧ ||

ನಲುಮೆ ನಿದ್ದೆಯ ವಿಜಯೆ ಅಲುಗಾಟವಿನಿತ್ತಿಲ್ಲ
 ಭ್ರಮಿಸಿಯಲೆಯುವ ಹೊಣರು ಹಕ್ಕಿಯಂತೆ |
 'ನಲುಮೆಯರಸನೆ! ಎನ್ನ ಜೀವಿತೇಶನೆ' ಎಂದು
 ಹಲುಬಿದಳು ದೆಸೆಗೆಟ್ಟು ದೀನಳಂತೆ || ೬೨ ||

ನದಿಯ ತಡಿವಿಡಿದಾಕೆ ಅಡಿಯಿಡುತ ಸಾಗಿದಳು
 ಕಣ್ಣೆಟ್ಟು ಪಡುವಲದ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ |
 ನೊದಲು ಬಾಳಿನ ಸಂಜೆ ಹೊಂಗಳೆಯ ಬೆಳಕುಂಡ
 ತಾಣಕೈತಂದಿಹಳು ಅನಿತರಲ್ಲಿ || ೬೩ ||

ಸೊರಗಿದಂಗೆನೆ! ಸುರಿವಕಡು ಬಿಸಿಲು! ನಡೆದಣಿವು
 ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿ ವಿರಹಾಗ್ನಿಯುರಿಯುತಿರಲು|
 ಸುರಿವ ಸೊದೆನೆಳಗಿನಾ ಹವಿಯ ಹವನವನುಂಡು
 ತಣಿಯಲೊಲ್ಲದು ಹೃದಯ ಕುದಿಯುತಿರಲು || ೬೪ ||

ತಲೆಗೇರಿ ಕುಣಿಸುತಿರೆ ಹುಚ್ಚುನಲೈಯ ನುದ್ದು
 ವಿರಹಿಣಿಯು ತಾಳುವಳೆ ನೊಂದುಬೆಂದು |
 ಹೊಳೆದಾಯಿ ತೊಡೆಯಲ್ಲಿ ಕುಪ್ಪಳಿಸಿದಳು ಬಾಲೆ
 ಕೂಗಿ 'ಪ್ರಿಯತಮನೆ ಪ್ರಾಣೇಶ'ಎಂದು || ೬೫ ||

ಕತಕತನೆ ಕುದಿವಂತೆ ಕಾಯ್ದು ಬಿಸಿದಲೆಗೆಲ್ಲ
 ತಂಪುಗಾರಿನ ನೀರು ತಗುಲಿತೆಂದು |
 ಹತಶಕ್ತಿ ಚೀತನವು ಮತ್ತೆ ಮೈದುಂಬಿ ಬರೆ
 ದಣಿವುಗೊಂಡಿತ್ತಾ ಶರೀರವಂದು || ೬೬ ||

ಹೊಂಬಣ್ಣ ಮೈಯವಳು ಹೊರಟಳಾ ತೊರೆಬಿಟ್ಟು
 ಎಣಿಸುತ್ತ ಕಳೆದ ಸಂತಾಪಗಳನು |
 ಇಂಬುಗೊಟ್ಟಳು ನುಡಿಗೇ--“ಅಯ್ಯೋ! ಗ್ರಿಯುತಲಿದ್ದೆ
 ನಾನೆಂಥ ಭೀಷಣದ ಪಾಪಗಳನು || ೬೨ ||

ಸವಿದೆ ಜೀವೇಶ್ವರನ ರೂಪಸುಧೆಯನ್ನಿಂದು
 ಬಗೆಯು ತಣವಂತೆ ಕಣ್ಣುಟಿಗಳಿಂದ |
 ಸವೆಯದೊಸಗೆಯ ಗಾನ ಬಗೆಯೆನೆಳೆವಂತೆಬರೆ
 ಕೇಳದೆನು ಸೊಗದಿ ಕಿವಿದೆರೆಗಳಿಂದ || ೬೮ ||

ಸೊಮ್ಮುಗೊಂಡೆನೆ ತಾಯಿ ! ಪ್ರಿಯಕರನ ಕಂಠದಲಿ
 ತಳಿತೆಸೆವ ನಳಿದೋಳ ಬಳ್ಳಿಯಿರಿಸಿ |
 ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಎನ್ನಿನಿಯ ಮಿದುಬೆರಳ ಹಣೆಗೆಯಲಿ
 ಸರಿಗೊಳಿಸುವನು ಕುರುಳ ತೊಡಕು ಬಿಡಿಸಿ || ೬೯ ||

ಒಳ್ಳಿತೆನಗಿಂದಿದುವೆ ನಲುಮೆರಾಯನಬಿಡದೆ
 ಬೆಂಬಿಡಿದ ಹೂಣಿಕೆಯೆ ಸಾರ್ಥವಲ್ಲೇ ?
 ಎಲ್ಲ ಸಾಹಸವೇಕೆ? ಎನ್ನ ಜೀವನದೊಡೆಯ
 ಪ್ರೀತಿಸುತಲಿದ್ದು ದಕೆ ಸಾಟಿಯಲ್ಲೇ ? || ೭೦ ||

ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸುವುದಿನ್ನು ಕರ್ತವ್ಯವಿದುಯೆನಗೆ
 ಓಸರಿಸದಾತನುದ್ದೇಶವನ್ನೇ |
 ಪೂರ್ತಿಗೊಳ್ಳಲಿಕೆಂದು ರೂಪುದಾಳುತಲಿದ್ದ
 ಪ್ರಾಣನಾಥನ ಜನ್ಮಕಾರ್ಯವನ್ನೇ || ೭೧ ||

ನಲ್ಲನಿಚ್ಛೆಯನರಿದು ಪರಿಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವುದೆ
 ನನ್ನ ಜೀವನದಚಲ ಧರ್ಮವಲ್ಲೇ |
 ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಿ ನನ್ನ ನಾಡಿನಡಿಯಾಳ್ತನವ
 ಗೈವುದೆನಗನ್ನು ಶುಭಕರ್ಮವಲ್ಲೇ ? || ೭೨ ||

ಯಾವ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ದೇಶದನ್ನತಿಯಿನ್ನು
 ನಾಡಜನಕಹುದು ಹಿರಿಯಶವದೆಂತು ?
 ಜೀವ ಮನ ಮೈಯಿತ್ತು ನಾಡದೇವಿಗೆ ಮುಡಿಪು
 ಅನುಗೊಳುವೆ ಹಗಲಿರುಳ ಭೇದವೆಂತು ” || ೭೩ ||

ಈ ತೆರದಲಾ ವಿಜಯೆ ನಿಶ್ಚಯದಲೆಣಿಕೆಯಲಿ
 ನಿಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು ಮನನ ಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿ |
 ಎತಕೇನೋ ಒಂದು ಶಬ್ದ ಮೊಳಗಿತು ಎದ್ದು
 ಆ ಕಾಡು ನಡಗುವಂತಿನಿತರಲ್ಲಿ || ೭೪ ||

ಯಾರ ಹೆಸರನೊ ಹಿಡಿದು ಕರೆಯುವಂದವಲಂದು
 ಹರಿದು ಬಂದಿತು ಕೂಗು ಕಾಡಸಿಗಳೆ |
 ವಿರ ತವಸಿಯು ಕರೆದ ದನಿಯೆನುತಲೋಡಿಡಳು
 ತನ್ನ ತನವನೆ ಮರೆತು ಮೆನೊನತಾಳಿ || ೨೫ ||

ಮುಳ್ಳು ಮೊಳೆಯಲಿ ಉರುಳಿ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದಳು ಹೊರಳೆ
 ಏಳುತ್ತಿದ್ದಳು ಬಾಲೆ ಮೂಢಳಂತೆ |
 ದಳ್ಳುರಿಯದೆದೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಕಿಡಿಗಿದರಿತ್ತು
 ವಿರಹಾಗ್ನಿ ಭೀಕರದಲುರಿಯುವಂತೆ || ೨೬ ||

“ ನನ್ನ ಜೀವದ ಬದುಕೆ ! ಜೀವೇಶ ! ನನ್ನಿಗಣಿ
 ಬಾಳಕಳವೆಯ ಹಸುರೆ !” ಎಂದು ಹಲುಬಿ |
 ಇನ್ನೆನಿತೊ ದೂರದಲಿ ನುಗ್ಗಿ ಹೋದಳು ಎಲ್ಲೊ
 ಕಾನನದಿ ತಡಿ ಬರುವರಾರು ತರುಬಿ || ೨೭ ||

ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಲಿ ಇನ್ನು ? ಏನು ಮಾಡಲಿ ಮುಂದೆ
 ದಾರಿಯೆಲ್ಲಿದೆ ದಿಕ್ಕಿನರಿವು ತಪ್ಪಿ |
 ಚಿಲ್ಲನೆಂದುರೆ ನೆಗೆದು ಉಮ್ಮಳವದುಕ್ಕುತಿದೆ
 ವಿರಹದಲಿ ಬೆಂದೆದೆಯ ಸುಯಿಲನಪ್ಪಿ || ೨೮ ||

ಎತ್ತ ನೋಡಲು ಮುಗಿಲ ಮುಟ್ಟಿನಿಂತಿಹವಲ್ಲಿ
 ಎತ್ತರದ ವೃಕ್ಷಗಳ ಲೆಕ್ಕವೆಲ್ಲಿ ?
 ಮತ್ತೆ ಗರ್ಜನೆಗೆಯ್ದು ಕಾಡನಡುಗಿಸುತ್ತಿಹವು
 ಭೀಕರದ ಕಾಳ್ಮೆಗದ ಬಳಗವಲ್ಲಿ || ೭೯ ||

ಪ್ರೇಮ ವಶರಾದವರು ಸರ್ವ ಸುಕಟಗಳನು
 ಸಹಿಸುವರು ವ್ಯಾಕುಲದ ಕಷ್ಟಗಳನು |
 ಒಂದು ಮರದಡಿಯಲ್ಲಿ ನೊಂದ ಅಬಲೆಯು ಅತ್ತು
 ಇಳಿಸಿಕೊಂಡಳು ಎದೆಯನೋವುಗಳನು || ೮೦ ||

೩. ನಿವೇದನ.

ಇನ್ನಿಸೊಂದು ದಾರಿಯನು ಅನುಸರಿಸಿಯರಸುತ್ತಿರೆ
 ಮುನಿಯ ಮನದೇಣಿಕೆಯದು ಪೂರ್ಣಗೊಂಡು |
 ಸನಿಹದಲೆ ಕಾಣಿಸಿತು ತರುಣನೊಬ್ಬನ ಹೆಣವು
 ಸೆಳವಿನಬ್ಬರದೊಡನೆ ತೇಲಿ ಬಂದು || ೧ ||

ಕಂಡು ಮುನಿವರನಾಗ ಶ್ರಮವು ಸಫಲಿಸಿತೆಂದು
 ಮುದಿತನಾದನು ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ |
 ತಂದು ಹೆಣವನು ಹೊರಗೆ ನೀರಿನಾಳದಿ ನುಸುಳಿ
 ಮುಂದೆ ಮುನಿತೊಡಗಿದನು ಯತ್ನದಲ್ಲಿ || ೨ ||

ಬೆರಿಗುಗೊಳಿಸುವ ಜಾಣ್ಮೆ ಕಲೆಯ ಕುಶಲತೆಯೆರಲು
 ಮುನಿಯನಿತು ಆರೈಸುವನಿತರಲ್ಲೇ |
 ಕೊರಡು-ಮೈಯಲಿ ನಸುವೆ ಉಸುರುಸುಳಿವುದ ಕಂಡು
 ಹರುಷಗೊಂಡನು ಆಗಬೆರಗಿನಲ್ಲೇ || ೩ ||

ಜೀವಕಳೆ ಮೈದುಂಬಿ ಬಂದಿತಾದೊಡೆ ಮೂರ್ಛೆ
 ಭಂಗವಡದಲೆ ಇತ್ತು ಮಿಸುಕದಂತೆ |
 ಕಾವಿನುಸಿರಾಡುತ್ತಿದೆ ಅಂಗ ಅಂಗಗಳೆಲ್ಲ
 ಬಿದ್ದಿಹವು ಬವಳಿಯಲಿ ಅಲುಗದಂತೆ || ೪ ||

ಎತ್ತಿತಂದನು ಹೆಣವ ಚಪ್ಪರಕೆ ಆ ಮುನಿಯು
 ಪರಹಿತದ ಸಾಧಕನು ವೀರ ಯೋಗಿ |
 ಮುತ್ತಿ ಬಂದಿತು ಅಳಲು ವಿಜಯೆಳ್ಳಿದ ಕಂಡು
 ಶೂನ್ಯಗೊಂಡಿದೆ ಕುಟಿಯು ಕತ್ತಲಾಗಿ || ೫ ||

ಎಳೆದರ್ಭಿ ಹುಲ್ಲಿನಾ ಹೊಳೆವ ಚಾಪೆಯನಂದು
ಹಾಸಿದನು ಆ'ಧುನಿ'ಯ ಸನಿಹದಲ್ಲಿ |
ಮಲಗಿಸಿದನಾ ಮುನಿಯು ಕಳೆಯದೊಂದರಿಕ್ಷಣವು
ತರುಣನಂದದಲಿದ್ದ ಕೊರಡನಲ್ಲಿ || ೬ ||

ಇತ್ತ 'ಮಗಳೇ' ಎಂದು ಕೂಗಿ ಹೊರಟನು ಮುಂದೆ
ಅರಸಲಿಕೆ ಸುತ್ತಲಿನ ಬನಗಳಲ್ಲಿ |
ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕೂಗಿದನು! ಅಲ್ಲಿ ಆಕೆಯು ಸಿಲುಕಿ
ಭ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು ಪ್ರೇಮಪಾಶದಲ್ಲಿ || ೭ ||

ಹರಿವ ಮನವೊಂದಿನಿತು ಗಳಿಗೆ ತರುಬಿರಲವಳು
ಪೂರ್ತಿಗೊಳುತಲಿತ್ತು ಮನಸಿನೆಣೆಕೆ |
ಆರಿತನಲ್ಮಿಯ ನೆನಪು ಕೊನೆಗಾಣಗೊಡಲಿಲ್ಲ
ಕಮರಿಹೋಯಿತು ಮನದ ಮೊಳೆಯ ಬಯಕೆ || ೮ ||

ಭ್ರಮೆಯ ತಿರುಗಣೆಯಲ್ಲಿ ನಗುವರಳುವರು ಸಿಲುಕಿ
ಕೂಡಿಕೆಯ ದೂಡಿಕೆಯ ಕಾಲಗಳಲಿ |
ಕ್ರಮದಿಂಪಲೆಸಗುವರು ಪ್ರೇಮದಡಿಯಾಳುಗಳು
ಹೊಚ್ಚಹೊಸತರ ದಾಟಪಾಟಿಗಳಲಿ || ೯ ||

ಇಂದು ಮುಂದಿನವೆರಡು ಕಾಲಗಳ ಮಧ್ಯದಲಿ
 ಬಲುತೆಳುವಿನಾಕ್ಷಣದ ಪರದೆಯನ್ನು |
 ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿಯೊಲುಮೆ ನಲಿಸುವುದು ಮೆಲುಮೆಲನೆ
 ಒಳಿತು ಕೆಡಕಿನ ಹಲವು ಲೀಲೆಗಳನು || ೧೦ ||

ಎನಿತು ಅರಸಿದರೆಲ್ಲಿ ವಿಜಯೆ ಸಿಗದಿರಲಾಗ
 ಮಿಡುಕಿ ಮನದಲ್ಲಿ ನಿಡುಸುಯಿಲನಿಟ್ಟು |
 ಇನಿಸು ಚಿಂತಿತನಾಗಿ ಮುನಿಯು ಕುಳಿತನು ಬಂದು
 ಆ ಧುನಿಯ ಬಳಿಯವಳ ಆಸೆಬಿಟ್ಟು || ೧೧ ||

ಓಡಿಹೋಯಿತು ಚಳಿಯು ಧುನಿಯ ಕಾವಿನಲೆದ್ದು
 ಆಸರಿಸಿ ನಿಂತ ಆ ನೆಲೆಯ ಬಿಟ್ಟು |
 ನಾಡಿನಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಹಿಸಿತು ಬಿಸಿರಕ್ತ
 ತರುಣನಂಗದಲಿನಿತು ಹುರುಪುದೊಟ್ಟು || ೧೨ ||

ಸರಿವೆಳಕ ನಿಲುವಿನೆಣೆ ಮೆರುಗಿಟ್ಟು ಚೆಲ್ವುಪಣೆ
 ಬೆರಗುಗೊಳಿಸುವ ಕಲೆಯ ನಿಲಯದಂತೆ |
 ಹರವೆದೆಯ ಸಿರಿಯಲ್ಲಿ ಸುರಿಯುತಿದೆ ಗಂಡುತನ
 ಕಸುವೆತ್ತ ಕೊರಳು ಹೊಸಹೋರಿಯಂತೆ || ೧೩ ||

ದುಂಡದುಂಡನವೆರಡು ಮುಂಡಿಗಳ ನಿಡುದೋಳು
 ಸುಂಡಿಲಂದದಿ ಬಿರುಸಿನುಕ್ಕಿನಂತೆ |
 ಗಂಡುತನ ಮಿರುಗುತ್ತಿದೆ ಅಂಗ ಅಂಗದಲ್ಲೆಲ್ಲ
 ಹಿಂಗದಂತಿಹ ಸಾರ ಶಕ್ತಿಯಂತೆ || ೧೪ ||

ಬಗೆಯ ಬೆಡಗನು ಸುರಿವ ಮೊಗದ ಸಿರಿಜಿಲುವಿಕೆಯು
 ಉಗಿದೇಳುತ್ತಿದೆ ಭಾವದಿರಕಿನಲ್ಲಿ |
 ಮುಗುದನಾದನು ಮುನಿಯು ಕಂಡು ಯುವಕನ ಮೈಯ
 ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ಕಳೆಯ ಬಲವನಲ್ಲಿ || ೧೫ ||

ಹಸಿದ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ತವಸಿ ನಿರುಕಿಸುತ್ತಿಹನು
 ಆಸೆಬಗೆದುಂಚಿ ಬರಲೆಂತೊ ನಂಚಿ |
 ಹೊಸಿಯಲನುವಾಗಿಹನು ಹಲವು ಹಂಚಿಕೆಗಳನು
 ಶೀತಲದ ಮನಸಿನಲಿ ಸುಯಿಲು ತುಂಚಿ || ೧೬ ||

ಕಳೆವೆತ್ತ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಕಸುವು ಬೆಳೆಗೊಂಡಿಹುದು
 ಇಂತೇಕೆ ಈ ಮೇಳು ಈತನಲ್ಲಿ |
 ತಿಳಿಯುವೆನು ನಾನಂತೆ- ಒಬ್ಬ ಮಾಪುರುಷನಿವ
 ಸಂದೇಹವಿನ್ನಿಲ್ಲ ಮನಸಿನಲ್ಲಿ || ೧೭ ||

ನೊಸಲು ಅರೆಪೆರಿಯಂತೆ ಎಸೆವನುಣ್ಣೊಗಕಿಹುದು
 ಭಾವಭಂಗಿಯು ಬೆಸೆದು ಆಳವಾಗಿ |
 ಒಸೆದು ತೋರಿಸುತ್ತಿಹುದು ಈತನಿರುವುದು ದಿಟವು
 ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ವ್ರತದ ವಿರಯೋಗಿ || ೧೮ ||

ಕಳೆಯ ಮೈ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ ಇವನ ಸಂಯಮವನ್ನು
 ಕಠಿಣವ್ರತ ಬಂದು ಮೈ ದಾಳಿದಂತೆ |
 ಬೆಳೆದು ಬಾರದೆಯೇನು? ಇಂಥ ಎದೆ ಹೊಲದಲ್ಲಿ
 ನಾಡಿಸೂಲೈಯ ಜೀವ ಕಳವೆಯಂತೆ || ೧೯ ||

ಹೊಳೆವ ಚಿಲುವಿನ ಹೆಚ್ಚು ಕಳೆಯಕಾಂತಿಯ ಮೆಚ್ಚು
 ತಳೆದ ಕುಸುರಿನ ಕೆಚ್ಚು ಸುರಿವುದಿಲ್ಲಿ |
 ಅಲರಿಗಿಲ್ಲವು ಕಂಪು! ಚಿಲುವು ಮನನೇಳಿಯುತಿದೆ
 ಎಂತು ನಂಬುವದಿವನು ಇನಿತರಲ್ಲಿ || ೨೦ ||

ನರರತ್ನನಿದು ಇನ್ನು ನಾಡಸೆವೆಯ ವ್ರತವ
 ಧಾರಣವ ಮಾಡಿರಲದೆಸಿತು ಮಿಗಿಲು |
 ಹಿರಿಯಾಸೆ ಹಣ್ಣಿ ಸುವ ಕಲೆಯು ಕಯ್ಯಶವಾಗಿ
 ಹಗುರಗೊಳುವುದು ಮನವು ಕೂಡಿಬರಲು || ೨೧ ||

ಹೆಣೆಯು ತಿದ್ದನು ಮುನಿಯು ಮನಸಿನೊಳಗೆ ನಿತಿಸಿತೊ
 ಮುಗಿಲಿನರಮನೆಯ ಸವಿಭಾವಗಳನು |
 ಅನಿತರಲೆ ಆ ತರುಣ ಕನಸಿನಲೆ ಕನವರಿಸಿ
 ಹಲಬುತಿದ್ದನು ನುಡಿದು ದುಃಖಗಳನು || ೨೨ ||

ಪ್ರಾಣನಲ್ಲಭೆ ವಿಜಯೆ! ಪ್ರೇಮರೂಪಿಣಿ ವಿಜಯೆ !
 ಮುದ್ದಿನರಗಳಿ ವಿಜಯೆ! ಒಲುಮೆಗಾರ್ತಿ |
 ಏನೊ ಕೇಳುತಲಿದ್ದೆ ನೀನಂದು ಸೊಗಸಾಗಿ
 ಮುದ್ದು ಮೆಲುನುಡಿಗಳಲಿ ಮಾಟಗಾರ್ತಿ || ೨೩ ||

ಇದನೆ ಕೇಳಿದಿಯಲ್ಲೆ - ಪ್ರಾಣನಾಯಕೆ! ಎನಗೆ
 ಹೃದಯರಾಣಿಯೆ! ಅಂದು ಎದೆಯ ಬಿಚ್ಚಿ |
 'ಮುದದೊಳೆನಗಿನ್ನು ಸಿರು ಏತರಲ್ಲಿದೆ ನಲ್ಮೆ
 ನಿನ್ನಲ್ಲೊ ನಾಡಸೇವೆಯಲೊ ಹೆಚ್ಚಿ? || ೨೪ ||

ನಾಡಸೇವೆಯ ಸರ್ವಕಾಲಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ
 ಸಂಗಡಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆನ್ನ ಜತೆಗೆ |
 ಬೇಡನನಗಾರಿನ್ನು ನಿನಗು ಪ್ರಿಯರಾರುಂಟು
 ನಲ್ಮೆಯೆಲ್ಲಿದೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳು ನನಗೆ " || ೨೫ ||

ಮಾತುನಿಲಿಸಲು ಯುವಕ ಈ ತೆರದಿ ಹಂಬಲಿಸಿ
 ನಾಡನಲ್ಮೈಯನುಗುವ ನುಡಿಗಳನ್ನು |
 ಸೊಮ್ಮುಗೊಂಡನು ಮುದದಿ ಇದ ಕೇಳಿ ಆ ತಪಸಿ
 ಹೊರೆಯೇರಿ ಮೈಯು ನವಿರೇರಿತನ್ನು || ೨೬ ||

ಬಿಗಿದು ಬಂದಿತು ಕೊರಲು ಜಿಗಿದು ಬರುತ್ತಿದೆ ಹರುಷ
 ಎದೆಯಕಟ್ಟನು ಒಡೆದು ಮಿಕ್ಕಿಯುಕ್ಕಿ |
 ಉಗಿದು ಬಂದಿತು ನೋಡು ಮುನಿಯನಲ್ಮೈಯ ಹೊಳೆಯು
 ಒಲುಮೆ ದುಂಬಿದ ಕಣ್ಣುಗಳನು ಮಿಕ್ಕಿ || ೨೭ ||

ಕರಗಳೆರಡನು ಮುಗಿದು ಮನದಿ ಹರಿಯನು ನೆನೆದು
 ಎರಗಿದನು ವೀರಮುನಿ ಭಕ್ತಿವೆರಸಿ
 ದೊರಕೊಂಡನಿವನಿಂದು ಕರುಣೆಯಿಂದಲೆ ಇಂಥ
 ನಾಡನನ್ನಿಗ ಸುಗುಣಭರಿತನೆನಿಸಿ || ೨೮ ||

ಮೆಲುಮೆಲನೆ ಅಲಸಿಕೆಯು ಗಳಿಗೆಯೊಂದೆರಡರಲಿ
 ಇಳಿದುಹೋಯಿತು ಎಲ್ಲ ಮಂಜಿನಂತೆ |
 ಮೊಳೆನಗೆಯ ಮೊಗದೊಡನೆ ಎದ್ದು ಕುಳಿತನು ಅವನು
 ಶಾಂತಿ ಹೃದಯದಿ ತುಂಬಿತಣಿಯವಂತೆ || ೨೯ ||

ನೆನಪುದೆರಿಯಲಿ ಬರೆದ ನೊದಲಕತೆ' ಮಸಮಸಕು
 ಕರಗಿಸೊರಗದೆ ನಸುಕ ಬೆಳಕಿನಂತೆ |
 ನೆನಪಿನಲಿ ಬಾರದಿದೆ ಒಳಗಹುದು ಸಟಿಯಲ್ಲ
 ಮನಸು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಲಿ ನೆಗೆಯುವಂತೆ || ೩೦ ||

ಕಂಡು ಮುನಿವರನನ್ನು ವಂದಿಸಿದನಾ ತರುಣ
 ಎಂದು ಕಾಣದಸ್ಥಾನಗಳನು ನೋಡಿ |
 ಮುಂದರಿದು ' ಜಲಕೆ'ಂದು ಮಂದ ವಿಸ್ಮಯರೇಖೆ
 ನಂದಿಹುದು ಮುಖದ ಮಂಡಲದೆ ಮೂಡಿ || ೩೧ ||

ಹಂಬಲಿಸಿದನು ಇಂತು— “ ಎಲ್ಲಿರುವೆ ನಾನೀಗ ?
 ಯಾರತಾಣವದಿಲ್ಲಿಗೆಂತು ಬಂದೆ ?
 ಇಂಬುಗೊಟ್ಟವರಾರು ತಂಗಿತನಿಯಲು ಇಲ್ಲಿ
 ತುಂಬಕರುಣೆಯ ಸುರಿದರಾರು ತಂದೆ ” ? || ೩೨ ||

ಮಾರುನುಡಿದನು ಮುನಿಯು— “ ಕೇಳಿಲ್ಲ ಪ್ರಿಯ ಕುವರ
 ಕೊರಡಿನಂದದ ನಿನ್ನ ದೇಹವಿಂದು |
 ತೀರಕ್ಕೆ ತರುತೀರಲು ತೊರೆಯನೀರಲಿ ತೇಲಿ
 ದೊರಿಕಿಸಿದೆ ತವಕದಲಿ ಬೆರಗುಗೊಂಡು || ೩೩ ||

ಜೀವಂತನಾಗಿಹುದು— ನೀಮರುಳಿ ನಿಶ್ಚಯದಿ—
 ದೇವದೇವನ ಅತುಲ ಕರುಣೆಯಿಂದ |
 ತೀವಿ ಬರುತ್ತಿದೆ ಹರುಷ ನನ್ನೆದೆಯ ಪಾತ್ರೆಯಲಿ
 ನಿನ್ನ ಚೇತನೆಯ ಸವಿಕಾಣ್ಣೆಯಿಂದ * || ೨೪ ||

ಅರಿವುಗೊಂಡನು ತರುಣ ಮುಂಬೆಳಕಿನಾಕತೆಯ
 ನಂಜು ಕವಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಎದೆಯನಿರಿದು |
 ಕೊರಗುತ್ತಿದ್ದನು ಮಿಡುಕಿ ಮನಸಿನೊಳಗೆನಿಶಿತೊ
 ವಿಜಯಳನು ನೆನೆದು ಕಣ್ಣೀರ ಸುರಿದು || ೨೫ ||

ಕೇಳಿದನು ತವಕದಲಿ— “ಹೇಳಿರೈ ಮುನಿವರ್ಯ
 ದೊರೆತಿಹುದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಣವು ನಿಮಗೆ” ?
 ಹೇಳಿದನು ಮುನಿಯಿದಕೆ— “ನೀನಲ್ಲದಿನ್ನಲ್ಲಿ
 ಯಾರ ಸುಳಿವಿತ್ತಿಲ್ಲ ಕೇಳು ನನಗೆ” || ೨೬ ||

ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲವು ತವಸಿ ವಿಜಯದೊರೆತಿಹ ಕತೆಯ
 ಬೈತಿಟ್ಟು ಮನದಿ ಮರೆಮಾಜಲೆಂದು |
 ತಿಳಿದನೀತೆರ ಮತ್ತೆ— ಕೇಳಿ ಈತನ ಮನಸು
 ತಲ್ಲಣಿಸಿ ತೊಳಲುವುದೊ ಏನೊ ಎಂದು || ೨೭ ||

ಮರಳಿ ಕೇಳಿದನಂತು — “ಅರಿಯೆ ನಿನ್ನ ನು ಮಗುವೆ
 ಗುರುತನೆಲ್ಲವನುಸುರು ನನ್ನೊಳಿಂದು |
 ಅರಹು — ನೀರಲಿ ನುಸುಳಿ ಪ್ರಾಣವನು ನೀಡಲಿಕೆ
 ಏನು ಕಾರಣವದನು ನನ್ನ ಮುಂದು” || ೩೮ ||

ಸುಡುವ ನಿಡುಸುಯಿಲಿಟ್ಟು ನುಡಿವನೀತೆರ — “ಮುನಿಯೆ
 ತಪದ ತೇಜದಕಣಿಯೆ ! ಉಸುರಲೆಂತು ?
 ಬಿಡದಲೊರೆಯಲು ಕತೆಯು ಮುಗಿಯದಿನ್ನೆಂದೆಂದು
 ಹಿರಿಗತಿಯೆ ಹಿಮಗಿರಿಯನಗಿಯಲೆಂತು ? || ೩೯ ||

“ಆದೊಡಲೆ ಮುನಿರಾಯ ! ನೀನಿತ್ತ ಅಣತಿಯ
 ಮೀರಲಾರೆನು ಎಂದು ಬಗೆವೆನಿಂದು |
 ಆದ ಕತೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಕಿರಿದರೊಳಗೊರೆಯುವೆನು
 ಹೇಳಲಾರಿಗೆ ಜಗದಿ ನಿನ್ನನುಳಿದು || ೪೦ ||

ನನ್ನ ತಂದೆಯು ಮಿಗಿಲು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯವನು
 ಹೊನ್ನಾಡ ಕನ್ನಡದ ಪಡುವಲಲ್ಲಿ |
 ಚಿನ್ನ ಬನವಾಸಿಯಧಿವಾಸಿ ಗುಣಗೌರವದಿ
 ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದನು ಚಿನ್ನರನ್ನಗಳಲಿ || ೪೧ ||

ಎಳೆಹಸುಳೆಯನ್ನ ದಲೆ ಇಳೆಯೊಳೆನ್ನ ನು ಬಿಟ್ಟು
 ನಲುಮೆದಾಯಿಯು ಹೊರಟು ಹೋದಳೆಂದು |
 ಕಳೆದನಾದಿನಗಳನು ಆಟದಂಗಳಮಾಡಿ
 ನನ್ನ ತಂದೆಯ ತೊಡೆಯನೇರಿ ನಿಂದು || ೪೨ ||

ಇಂದಿನಂತೆಯೆ ಅಂದು ನೊಂದೆದೆಯ ಬೊಬ್ಬೆಗಳು
 ತುಂಬಿಮೊಳಗಿದ್ದವಾ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ |
 ಬಂದ ಕೇರಳವನರು ಹಿಂದು ಮುಂದೆಣಿಸದಲೆ
 ಮುಂದರಿದರನ್ಯಾಯದಾಳೈಯಲ್ಲಿ || ೪೩ ||

ಕೇಳಿ ಹೀನರ ದುಃಖ ತಾಳಲಾಗದ ಕಷ್ಟ
 ಎದೆಯನಿರಿವಂಥ ಆ ಕತೆಗಳನ್ನು |
 ಗೋಳಿನಿಂದುಳಿಸಲ್ತೆ ತಂದೆನಡುಗಟ್ಟಿದನು
 ಮೇಳಯಿಸಿ ಹಂಚಿಕೆಯ ಹೊಲಬುಗಳನು || ೪೪ ||

ಉರಿದಿದ್ದರಿಂದಕೇಳಿ ಅರಸಾಳುಗಳು ಕೆರಳಿ
 ಸುರಿಸಿ ಸಿಟ್ಟಿನ ಗುಡುಗು ಸಿಡಿಲುಗಳನು |
 ಗುರಿಮಾಡಿ ಕಟ್ಟಿಳೆಗೆ ಕರೆದುನ್ಯಾಯಾಲಯಕೆ
 ಹೊರಿಸಿದರು ಸಲ್ಲದಪರಾಧಗಳನು || ೪೫ ||

ಎಸಿತು ಆಧಾರಗಳ ಅನುಗೊಳಿಸಲೇನಹುದು
 ಕೊನೆಯ ಫಲವದಕಿರಲು ಎಣಿಕೆದಪ್ಪಿ |
 ಇನ್ನಿಸು ಕನ್ನಿಕರವಿಡದೆ ತಣಿಸಿಕೊಂಡರು ಮನವ
 ಅರಸಾಳ್ಗಳನ್ಯಾಯಗಳನು ಅಪ್ಪಿ || ೪೬ ||

ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯಂದು ಅರಸಾಳುಗಳು ಸುರಿದ
 ಹೊನ್ನ ಹಣಕೈಯಾಸೆಗಾಸೆ ಪಟ್ಟು |
 ನ್ಯಾಯದಾ ಹೆಸರಿನಲಿ ಗೈವರನ್ಯಾಯವನೆ
 ಹಿಂಜರಿವ ಮನದ ಮೊಳೆಗಳನು ಸುಟ್ಟು || ೪೭ ||

ಹೇರಿ ಹತ್ತಿಕ್ಕಿದರು ಮೀರಿದಾಭಾರವನು
 ತಪ್ಪುದೆರಿಗೆಯ ಹಣಕೆ ಎಣಿಕೆಯುಂಟೇ ?
 ಸೂರೆಗೊಂಡಿಹವೆಣಿಕೆ ಪಿತನ ಸುಡುವೆದೆಯಲ್ಲಿ
 ಶಾಂತಿಯನು ಹಾರಿಸಲು — ತಡೆಯಲುಂಟೇ? || ೪೮ ||

ಅರಿಕೆಗೊಳಿಸಲು ತಂದೆ ಹಿರಿಯ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕೆ
 ಅರಿತು ನನ್ನಿಯನೆಂತೊ ಗೆಲಿಸಲೆಂದು |
 ಹೊರಟು ಹೋದನು ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಅದೆ ಹಾಡು
 ಹರಿದೊಗೆದರಿವನ ಬಿನ್ನ ಪವನಂದು || ೪೯ ||

ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಗಳೆಲ್ಲರನ್ಯಾಯವನೆ ಎತ್ತಿ
 ಜಯವೆಂದರಾಗಸವನೇರುತಿರಲು |
 ನ್ಯಾಯದಾ ಹೆಸರೆಲ್ಲಿ? ನಾಯನಡಿವಿರುವಲ್ಲಿ
 ಹೊಲ್ಲದಾಳೆಕೆಯ ಹಿರಿಯೆಣ್ಣು ರಿರಲು || ೫೦ ||

ಅಂದಿನಿಂದಲು ತಂದೆ ಮುಳುಗಿ ಇರುತಿಹೆಂತು
 ಹಗಲಿರುಳು ಎನ್ನ ದಲೆ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ |
 ಮುಂದೆಯರಸಾಳುಗಳು ತಂದು ತಂದೊಡ್ಡಿ ದರು
 ಬಲೆಯುರುಲುಗಳನು ಹೊಸರೂಪದಲ್ಲಿ || ೫೧ ||

ನಮ್ಮ ಹೊಳಲಿನ ಬಳಿಯ ನಡುಗಾಡಿನೊಳಗೊಬ್ಬ
 ಶರಣನಿದ್ದನು ಪೂರ್ಣ - ವಿದ್ಯನಾಗಿ |
 ಸವ್ಮಾನಗೊಳಿಸುವನು ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಮಿಗಿಲು
 ನೆಮ್ಮಿಯವನಲಿ ಭಕ್ತಿ ಭರಿತನಾಗಿ || ೫೨ ||

ಒಂದು ದಿನವದು ಬಂತು ಮೊಳಕೆಯೊಡೆಯಿತು ಅಂದೆ
 ಪಿತನೆದೆಯ ಹದಗೆಂಡ ಪಾಳಿಯಲ್ಲಿ |
 ಅಂದುಬಗಲೊಳಗೆನ್ನನೆತ್ತಿ ಕಾನನದೆಡೆಗೆ
 ನಡೆದಿಹನು ಮನೆಮಾರು ದೂರಚೆಲ್ಲಿ || ೫೩ ||

ದಳಭವನಕೃತಂದು ಶರಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು
 ಶಿರಬಾಗಿ ಕೈಮುಗಿದು ವಿನಯದೊಡನೆ |
 “ತೊಳೆದು ಕೊಂಡೆನು ಆಸೆ ಸುಳಿದು ಬಾರದ ತೆರದಿ
 ಹೊನ್ನ ಹೊಲಮನೆಗಳನು ತ್ಯಾಗದೊಡನೆ || ೫೪ ||

ತಾಳಲಾಗದ ತೆರದಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ ದಿನದಿನಕೆ
 ಹೊಲ್ಲದತ್ಯಾಚಾರ ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ |
 ಕೇಳಲಾರೆನು ಇನ್ನು ಗೋಳು ಬಡವರದಿಸಿತು
 ಅತ್ತು ಬೊಬ್ಬೆಯನಿಡುವರುಸಿರಿನಲ್ಲಿ || ೫೫ ||

ಹೀನಗುಣವೈರಗಳು ಏನು ಕಾರಣವೇನೊ
 ತಾನೆಬೆಳೆಯುತ್ತಿಹವು ನೊಡಲೆಂತು ?
 ಮನ್ನಿಸದೆ ಗುಣಗಳಮಾನವನೆ ಗೈಯುವರು
 ತಿಳಿದು ತಿಳಿದೂ ನ್ಯಾಯಮೆಟ್ಟಿನಂತು || ೫೬ ||

ಪ್ರಜರ ಹಿತಕಾರ್ಯದಲಿ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿಹವು
 ವೈರಮತ್ತರ ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ |
 ಸೃಜಿಸುವದು ಪೋಷಣೆಯ ತಾಯಬೇರಿನತೆರದಿ
 ಅದುನೆ ಭೇದದ ಕುಟಿಲ ತಂತ್ರದಲ್ಲಿ || ೫೭ ||

ನಾಡಿಗರ ನುಡಿಯುಡಿಗೇ ನಾಡಿಯಂತಿರುವ ಗುಣ
 ಕೂಡಿಬರದಿರುವವರ ಮೇಳವೆಲ್ಲಿ?
 ಓನುಕಾರಣ ಅವರು ಜನರ ಹಿತವನು ಬಗೆದು
 ಮನಸನಿಡುವರು? ಎಂದು? ಸಾಧ್ಯವೆಲ್ಲಿ? || ೫೮ ||

ಕುಟಲತಂತ್ರಕ್ಕೆ ಕುದಿದು ರುಷ್ಟನಾಗಿದೆ ಜನತೆ
 ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗುವುದಿನ್ನು ಇನಿತರಲ್ಲೇ |
 ಸಟಿಯಲ್ಲ ನಾನಿನ್ನು ಶಾಂತನಾಗುವುದೆಂದು
 ಅನ್ಯಾಯದಾಳಿಕೆಯ ಹುಗಿದ ಮೇಲೇ || ೫೯ ||

ಗುರುವಿನಂದದಿ ಮಾನ್ಯರಾಗಿರುವಿರಿಂದೆನಗೆ
 ನೀವೆ ಮಿತ್ರರು ಬಂಧು ಬಳಗದಂತೆ |
 ಇರಿಸಿರುವೆ ನಿಮ್ಮಡಿಗೇ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯಕುವರನನು
 ನಾಡದಾಯಿಯ ಅಡಿಗೇ ನೀಡಿದಂತೆ || ೬೦ ||

ವೃಥವಿಚಾರದ ಸಸಿಯ ನೆಡಿಸಿರೀತನ ಮನದೆ
 ನಾಡನಲ್ಮಿಯ ಪಾಠಗಳನು ಕಲಿಸಿ |
 ಬಿಡದಲಣಿಗೊಳಿಸುವುದು ನಾಡಿನೂಳಿಗತನಕ್ಕೆ
 ಒಡಲನುಡಿಮನಗಳಲಿ ಭಾವ ಬೆರಸಿ || ೬೧ ||

ಹರಿಯತನಕಡಿಯಿಡಲು ಹುರಿಗೊಳಿಸಲನುಗೊಳುವ
 ಮರಿಯದುಸುರೆನ್ನ ಸಂದೇಶವನ್ನು |
 'ಗುರಿನನ್ನ ಬಾಳುವೆಗೆ ಬಿಡುಗಡೆಯನೊಂದುವುದು'
 ಎಂದು ಸಾರಿ ದಿವ್ಯಮಂತ್ರವಿದನು || ೬೨ ||

ನುಡಿದು ಈತರ ತಂದೆ ನಡೆದನೆಲ್ಲಗೊ ಅಂದೆ
 ನಾನರಿಯೆ ಮನೆಮಾರುಗಳನು ಬಿಟ್ಟು |
 ಗುಡಿಸಲಲ್ಲಿಯೆ ನಾನು ಅಂದಿಸಿಂದಿರತೊಡಗಿ
 ಕಳೆದೆನಾ ಹಗಲಿರುಳು ಮನೆಯ ಮರೆತು || ೬೩ ||

ನನಗು ತುಸು ಕಿರಿವಯಳು ಶರಣವರ್ಯನ ಕನ್ಯೆ
 ಅವಳೊಬ್ಬಳೆನಗೆ ಹೊಸಗೆಳತಿಯಂತೆ |
 ಇನಿಮನದಿ ಜಾಣ್ಮೆಯಲಿ ಓದಿಸಲು ತೊಡಗಿದನು
 ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನು ನಲ್ಮೆಯುಣಿಸುವಂತೆ || ೬೪ ||

ಕೂಡಿ ನಾನಾಡುವೆವು ಹಾಡಿ ಬಲು ನಲಿಯುವೆವು
 ಓದುವೆವು ಈರ್ವರೊಡನಾಡಿಯಾಗಿ |
 ನೋಡೆ ಮೈಗಳು ಎರಡು ಕೂಡಿ ನವಗೀರ್ವರಿಗೆ
 ಪ್ರಾಣಮನಸುಗಳೆಹವು ಒಂದೆಯಾಗಿ || ೬೫ ||

ಇಂತು ಕೆಲದಿನ ಕಳೆಯೆ ಬಂದಿತಾ ಕೊನೆಗಾಲ
 ಸುಳಿದೆರಗಿ ಶರಣನನು ನೊಣೆಯಲೆಂದು |
 ಅಂತು ತಿಳಿದೆನು ನಾನು- ಚಪ್ಪರದ ದೀಪವಿದು
 ನಂದಿ ಕಾಳ್ಗತ್ತಲೆಯ ಸುರಿವುದೆಂದು || ೬೬ ||

ಕರೆದು ಬಳಿಯೊಳಗೆನ್ನ ಎರೆದನೆನ್ನ ಯ ಕಿವಿಗೆ
 ತಂದೆ ಹೇಳಿದ ಮಂತ್ರ ಸುಧೆಯನಂದು |
 ಮರುಳಿನಾವಿಬ್ಬರಿಗೆ ಒಳತಿನೊಸಗೆಯ ಸುರಿವ
 ಬೋಧೆಯಿತ್ತನು ಶರಣನೊರೆದು ಮುಂದು || ೬೭ ||

ಇನ್ನು ಕನೈಯ ಕೈಯ ನನ್ನ ಕೈಯೊಳಗಿಟ್ಟು
 ಹರಸಿದನು 'ಕಲ್ಯಾಣಮಸ್ತು'ವೆಂದು |
 ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ತೆರಳಿದನು ಸುರಲೋಕಕವನಾಗ
 ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹರ್ಷದಲಿ ನೆಗೆವೆನೆಂದು || ೬೮ ||

ಮುನಿಯಾಜ್ಞೆಯನು ವಹಿಸಿ ಕನೈಯಳ ಕೈಹಿಡಿದೆ
 ಇನ್ನು ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ ಬಯಕೆ ಬೆಳೆದು |
 ನನಗಿಂತು ಇರಲಿಲ್ಲ ದಾಂಪತ್ಯ ಭಾವನೆಯು
 ಅವಳೊಡನೆ ಶುದ್ಧಭಾಂಧವ್ಯವುಳಿದು || ೬೯ ||

ವಿರತಿ ನಾರೀಮಣಿಯು! ಗರತಿ ಜಾಣ್ಮೆಯ ಕಣಿಯು!
 ಅವಳ ಶುಭನಾಮವಿದೆ ವಿಜಯಳೆಂದು |
 ಕೊರಿಯುತಿದೆ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ- ತೊರೆಯ ನೀರ್ದಳದಲ್ಲ
 ಚಿರದ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನು ಪಡೆದಳೆಂದು || ೨೦ ||

ನಲ್ಮೆ ಕಣವಿಜಯಳೆಂದೆನಗಿನಿಶೊ ಮುದವಿತ್ತು
 ಬಾಳುವೆಗೆ ನಲುಮೆರಸ ಹನಿಯುವಂತೆ |
 ಬಲ್ಲೆ ನಾದರೆ ಪಿತನ ದಿವ್ಯ ಸಂದೇಶವನು
 ಅಡಿಗಡಿಗೆ ನೆನೆಯುವೆನು ಮರೆಯದಂತೆ || ೨೧ ||

ನಾಡದೇವಿಯೆಂದು ಬಿಡುಗಡೆಯನೊಂದುವಳೊ
 ಹೀನತರದಾಳಿಕೆಯ ತುಳಿದು ನಿಂತು |
 ಬೇಡುವೆನು ಆ ವರೆಗು ಸಂಯಮವೆ ಇರಲೆಂದು
 ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ಪ್ರತನೆ ಜೀವನಾಂತು || ೨೨ ||

ಕೊನೆಗಾಣಿಸುವೆನಿದನು ಈ ನನ್ನ ಬಾಳ್ವೆಯಲೆ
 ಮನಸಿನಲಿ ಮೊಳೆಯೊಡೆದ ಎಣಿಕೆಗಳನು |
 ಮನಸು ಮಿಡುಕುವದಿನಿತು ಪೂರ್ತಿಯಾಗದೆ ಹೋಯ್ತು
 ವಿಜಯಳೆಣಿಸಿದ ಆಸೆ ಮಾಡಲೇನು ? || ೨೩ ||

ಎಂದು ನುಡಿಯಲು ಅವನ ಮುಖದ ಮೆರುಗಿನಲೋಂದು
 ಸುಳಿದು ಬಂದಿತು ಆಳಲು ರೇಖೆಯಂತೆ |
 ಕಂಡು ಮುನಿವರನೆದೆಯು ಮುಗ್ಧಹರ್ಷದಿ ತುಂಬಿ
 ಕಣ್ಣೊಸರುತಿರೆ ಅದನು ತಡೆಯಲುಂಟೆ? || ೭೪ ||

ಮರಳಿ ನುಡಿದನು ತರುಣ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳ ಕಳೆದು
 ‘ಹಾ! ಜೀವದಾಸಿ ಮುನಿರಾಯ!’ ಎಂದು |
 “ಕರುಣವಿಟ್ಟಿನಗದನು ಅರಿಕೆಗೋಸಿರಿ ತಂದೆ
 ದೇಶಸೇವೆಯ ಗೃಹ ಬಗೆಯನಿಂದು || ೭೫ ||

ಯಾವ ತೊಡರುಗಳೆಲ್ಲ ತಡೆಮಾಡಿ ನಿಲ್ಲುವವು
 ತಡೆದೆಡರು ಬಲೆಗಳನು ಕಡಿವುದೆಂತು? |
 ನೀನರಿತ ಅನುಭವದಿ ತುಂಬಿಬಿಡಿರೆನ್ನ ಮನ
 ಮುನಿವರ್ಯ! ನಲ್ಮೆಬಿನ್ನಾಣವೆಂತು? || ೭೬ ||

ನುಡಿದನೀತೆರ ತವಸಿ— “ಎಲೆ ಕುವರ! ಕೇಳಿಲ್ಲ
 ತಾಳನಿಲ್ಲದ ಬಾಳು ನಾಡಹಾಡು |
 ಬಡಕುಬಡಕಾಗುತ್ತಿದೆ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಮಗುವೆ
 ನಾಡತನದಾ ಬೇರು ಏನು ಪಾಡು? || ೭೭ ||

ಸುರಲೋಕದಾ ಸುಖವ ನಿರುತ ಭೋಗಿಸುವಲ್ಲಿ
 ಸರುನಜನ ಹಿಗ್ಗಿ ನಲಿ ನಲಿಯುವಲ್ಲಿ |
 ಸಿರಿಗೊಂಡು ಮೆರೆಯುತ್ತಿವೆ ಚಿರದ ಬರಗಾಲಗಳು
 ನೆರೆದಳಲು ನೋವುಗಳು ನಾಡಿನಲ್ಲಿ || ೨೮ ||

ಮೀರಿದಾ ದುರ್ದೈವಿಯು ಅವರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿಹುದು
 ಯಾತನೆಯು ಕಾರವಕೆ ಮಿಗಲು ಮಿಕ್ಕಿ |
 ಭೋರಾಡಿ ಕೂಗುತ್ತಿದೆ ಕಾಯಿರೆಂದೊರಲುತಿದೆ
 ಜನಗಣವದೆಲ್ಲೆಡೆಗೆ ಮುಣ್ಣು ಮುಕ್ಕಿ || ೨೯ ||

ಒಡಲಿಗನ್ನವು ಇಲ್ಲ ತೊಡಲಿಕರಿವೆಯು ಇಲ್ಲ
 ದುಡಿಯಲುದ್ದಿ ಮೆಯಿಲ್ಲ-ದಾರಿಯೇನು |
 ಬದುಕಲಿಕೆ ನೆಲೆಗುಡುವ ಅಡಿಯನಿತು ಕಾಡಿಲ್ಲ
 ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದಿನ್ನು ತಿನ್ನಲೇನು || ೩೦ ||

ನೂರುಸಾವಿರವಲ್ಲ-ಕೋಟಿಗಟ್ಟಳೆ ಜನಕೆ
 ಸುಖದ ದರುಶನವಿಲ್ಲ ಬಾಳ್ವೆಯಲ್ಲೇ |
 ಯಾರ ಒಡಲಿಗು ತುಂಬ ತಿನ್ನಲಿಕೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲ
 ಕೇಳಿಲ್ಲ ಅವರ ಆಯುಷ್ಯದಲ್ಲೇ || ೩೧ ||

ಯಾರ ಮೋರೆಯ ಮೇಲು ಹರುಷದಾ ಕಳೆಯಿಲ್ಲ
 ನಕ್ಕು ನಲಿವೆಲ್ಲಿ ಒಡಲುರಿಯುತಿರಲು |
 ಘೋರ ಹಸಿವೆಯ ಕಾಟಿ ಮೀರಿಯಲೆಯುವರೆಲ್ಲೊ
 ಕೊರಗಿನಲಗಿಂಕರುಳು ಕೊರೆಯುತಿರಲು || ೮೨ ||

ಕಳವು ಹಾದರ ಕವಡು ಹುಸಿಯಿಂದ ಕುರುಡಾಗಿ
 ಹೆಮ್ಮೆ ನಲಿವೆಡೆ ದೇವ-ಧರ್ಮವೆಲ್ಲಿ? |
 ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುತಿದೆ ಅಲ್ಲಿ-ಕಳೆವೆತ್ತ ಕೀಳು ನಡೆ
 ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಕಸುವು ಜನತೆಗೆಲ್ಲಿ? || ೮೩ ||

ಒಂದೆ ಕಾರಣವಿಹುದು ಈ ಕುತ್ತುಗಳಿಗಿಲ್ಲ
 -ಫೀಕರದ ಬಡತನವು ಕುಣಿಯುತಿಹುದೇ |
 ಇಂದು ಮನೆಮನೆಗಿಹವು ಹಸಿದೊಡಲ ಭೂತಗಣ
 ಮಾನವರ ನುಂಗಿ ನೀರ್ಕುಡಿಯದಿರದೇ? || ೮೪ ||

ಕುಟಿಲತಂತ್ರವದಿರಲು ಬಡತನದ ಫೀಕರತೆ
 ದೂರವಾಗುವದೆಂತು ನಾಡಿನಲ್ಲಿ |
 ಸಟಿಯಲ್ಲವಿದು ಇನ್ನು ನಾಡನಾಡಿಯ ಬಲವ
 ಹಾಳು ಹುಡಿಗೂಡಿಸುವದಿನಿತ್ತರಲ್ಲಿ || ೮೫ ||

ಈ ಕವಡುಗಂಟಕದ ಬೇಡಿಯನು ಕಡಿಬೊಗೆದು
 ನಾವು ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನು ಪಡೆಯದಿರಲು |
 ಲೋಕಚಲಿ ಸಿದ್ಧಿಸದು ಯಾವ ಹಿತಕರ ಮಂತ್ರ
 ಕೊಲ್ಲುವುದು ಕುಟಿಲತನ ಬಿಗಿದು ಕೊರಲು || ೮೬ ||

ಮಂದಗಂಪಿನ ಚಿಲುವು ತಂದು ಸುರಿವುದು ಕಂಪು
 ಆ ಗುಲಾಬಿಯ ಸೊಬಗನ್ನಿಲ್ಲಿ ನೋಡು |
 ಹಿಂದೆ ರೆಂಬೆಯಲೆಂಥ ಕೂರು ಮುಳ್ಳಿನ ಮೇಳು
 ಹೂ-ರಾಣಿಯರಮನೆಯು ಭದ್ರಬೀಡು || ೮೭ ||

ಮುದ್ದನಿಡುವರು ಮತ್ತೆ ಎದೆಗವಚಿಕೊಳ್ಳುವರು
 ಮೂಸಿನಲಿಯುವರು ಜನರೊಲೈಯಿಂದ |
 ಇದ್ದ ಎಲೆರೆಂಬೆಗಳು ಬದುಕಿಬಾಳುವವಲ್ಲೆ
 ಕಾಪಿಡಲು ನಿಂತಿರುವ ಮುಳ್ಳಿನಿಂದ || ೮೮ ||

ಆದೊಡೆ ಜನಾಂಗವದು ಬಲುಸರಲ- ತೊಡಕಿಲ್ಲ
 ಸೂಸುತಿದೆ ಕರುಣೆಯೊದಾಯ್ಗಳನ್ನು |
 ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಹರೆನಿತೊ ಆ ನಿರಂಕುಶ ಜನತೆ
 ಇದರಿಂದಲೆನಿತೆನಿತೊ ಲಾಭಗಳನು || ೮೯ ||

ನಾಡಿನೆಳ್ಳೆಯ ಪಥದಿ ನಿನಗೆ ತಡೆನಾಡಲಿಕೆ
 ಏರಿಬಹ ಬವಣಿಗಳೆಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ?
 ಹಾದಿಗೊಡಿಸುವ ಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವರು ಸತತ
 ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳು ಸಂತಸದಿ ಪಾರವೆಲ್ಲಿ? || ೯೦ ||

ಆಲುಗದಿರು ನೀನೆಂದು ಎಲೆಮಗುವೆ! ಎಳ್ಳು ಸಿತ್ತು
 ಬೆದಾಸ್ಯವನ್ನು ತಳೆದೊಡುವಂತೆ |
 ನಿಲಿಸಿ ವಿಶ್ವಾಸವನು ಸಿನ್ನಾತ್ಮ ಬಲವಲ್ಲಿ
 ಅಚಲಗೊಳಿಸೆಂದೆಂದು ಕದಲದಂತೆ || ೯೧ ||

ತೂರಿಬರುತ್ತಿಹವೆಡರು ಏರಿಬಿರುಗಾಳೆಯೊಲು
 ಮೇರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮುಗಿಲತುದಿಗೆ ಬೆಳದು |
 ಹಾರಿ ಮರವುರುಳುತ್ತಿರೆ ಮಿೂರಿನಿಲುವುದು ಗಿರಿಯು
 ಆಲಾಗಿ ಕದಲದೆ ನಿರ್ಭಯವ ತಳೆದು || ೯೨ ||

ನೋಡು ಗಾಲಿಯನಿಲ್ಲಿ-- ಹಾದಿಯಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿರೆ
 ನೆಲ ತಟ್ಟೆ ಒಂದಿನಿತು ತಡೆಯದಿರಲು |
 ಗಾಡಿಯೋಡುವುದೇನು ದೂಡಿ ಮುಂದಕೆ ನುಗ್ಗಿ
 ನೊದಲಿನಿಮ್ಮಡಿ ಹುರುವು ತಳೆಯದಿರಲು | ೯೩ ||

ಎಡರುಗಳೆ ಮುಂದರಿಮೆ ಎಡೆಗುಡಲು ಬರುತಿಹವು
 ಪಡೆಯಲೆಂದೇಳಿಗಿಯೆ ಬಲವಸುರಿದು |
 ಎಡೆಗೆಟ್ಟು ಎಡರುಗಳು ತಡೆಯೊಡ್ಡ ದಿರಲಿನಿತು
 ಮುಂದಿನೆಳ್ಳೆಯ ಪಯಣ ನಿಂತು ತಡೆದು || ೯೪ ||

ಎಡರುಗಳೆದೆಗೊಟ್ಟು ಗಡಸುಬೀರವ ತೊಟ್ಟು
 ತಡೆಯುವುದು ನೊನೆಗಣೆಯ ಏಟುಗಳನು |
 ಹೊಡೆಗೆಡೆದ ಮೈಯಿಂದ ಪಡೆದರನುರತಿಯನ್ನೆ
 ನಡೆಸಬಲ್ಲದು ವೀರಸಾಸಗಳನು || ೯೫ ||

ಜಗತಿಯಲಿ ಸಾಯಲಿಕು ನಿಂತಿಹ ಜನಾಂಗವದು
 ಹಗೆಗಳೊಡ್ಡವ ತೊಡಕುಗಳನು ತರಿದು |
 ಜಗದಾಣ್ಮಿನಿಂದಲಧಿಕಾರವನು ಪಡೆಯುವುದು
 ಅನುರತಿಯ ದಿವ್ಯಫಲಗಳನು ಸವಿದು || ೯೬ ||

ಕೇಳ್ಯಗುವೆ ಹೊರಡಿನ್ನು ಮಾಡುತಿರು ನೀನಿಂತು
 ನಾಡಹಿತದಾ ಸರ್ವಕಾರ್ಯಗಳನು |
 ನಾಳೆ ದೇವನು ಶುಭದ ಅಭಿಲಾಷೆಗಳ ಕಂಡು
 ನೀಡುವನು ಶುಭದ ಪರಿಣಾಮಗಳನು || ೯೭ ||

ಮನವನುನ್ನ ತಗೊಳಿಸು ಜನತೆಯಲಿ ನೆಲೆನಿಂತ
 ಸುಳ್ಳು ಬೆದರಿಕೆಗಳನು ಕೆತ್ತಿ ಕೊಚ್ಚಿ |
 ಅಣಿವಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರು ಆಯ್ದು ಒಂದೆಡೆಗೆಲ್ಲ
 ಸಬಲಸಾಸಿಗ ಶೂರಜನರ ಮೆಚ್ಚಿ || ೯೮ ||

ಹಳಿದು ಹೀಗಳಿಸದಿರು ನೀನಾರನೆಂದೆಂದು
 ಗಳುಹದಿರು ಬರಿದೆ ಹುಸಿಗಂಟಿಯಂತೆ |
 ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲೆಬೇಕು ಹಗೆಗಳಾರೀತಿಯನು
 ಅರಿತು ನಡೆಯಿನ್ನು ಕೈತಪ್ಪದಂತೆ || ೯೯ ||

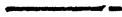
ತೆರಳಿನ್ನು ಜನತೆಯಲಿ ಮನಗೂಡಿಮೈಗೂಡಿ
 ಕಾರ್ಯಗಳನೆಸಗುವುದು ಮೌನ ತಳೆದು |
 ಅರಿಯಿದನು ಒಂದಿನಿತು ಮೊದಲು ನೀನದನಾಗು
 ಆಗಬೇಕೆನುವುದನು ನೋಡಿ ತಿಳಿದು || ೧೦೦ ||

ನಾಡ ನನ್ನಿ ಗನೆದೆಯು ಬಲುಹತನ ತಳೆದಿಹುದು
 ಬವಣೆ ತಲ್ಲಣಗಳಿಗೆ ಹಣೆಯದಂತೆ |
 ಕಾಡ ಮುಳ್ಳಿನ ಹಾಸು ಅವರ ಮೈಗೆನಿಸುವುದು
 ಮೆತ್ತನೆಯ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಹೂವಿನಂತೆ || ೧೦೧ ||

ಮಾನಾಪಮಾನಗಳು ಕದಲಿಸವು ಎಂದೆಂದು
 ಬಿರುಗಾಳಿಗಾ ಮೇರು ನಡುಗಬಹುದೇ ?
 ಹೀನ ಸಂಕಟಗಳಾ ಪರಿವೆಯವಗಿನಿತ್ತಿಲ್ಲ
 ನಲ್ಮೆ-ಕಣಿ ಕಷ್ಟದಲಿ ಕೊರಗಬಹುದೇ ? || ೧೦೨ ||

ಮುದದಿ ಹೊರಡುವೆ ನಾನು ಈಗಲಿದೆಗಳಿಗೆಯಲೆ
 ಬಹುಕಾಲ ನೆಲೆಸಿರುವ ನೆಲೆಯಬಿಟ್ಟು |
 ಇದೊ ಕೇಳು- ಪ್ರಿಯಕುವರ! ಒಳ್ಳೆ ಸಮಯವನರಿತು
 ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೈತರುವೆ ಗಂಡುದೊಟ್ಟು || ೧೦೩ ||

ಒಸಗಿವಡೆಯಲಿ ನಿನ್ನ ಹಾದಿ ಮುಂದರಿವುದಕೆ
 ಹರಸುವೆನು ನಿನ್ನಾಸೆ ಹಣ್ಣಲೆಂದು |
 ಉಸುರುವೆನು ನಾನಿಂದು- ಬೆಳ್ಳ ಸದ ಸುರದೊಡೆಯ
 ನೇರಿನಲಿದಾಡಿ ನೀ ತಣಿವೆಯೆಂದು || ೧೦೪ ||

೪. ವಿಜಯ.

ನಲುಮೆ ಮದ್ದನು ಸವಿದು ಬಲುಭ್ರಾಂತಿಯಲಿ ವಿಜಯೆ
 ಬಿಡುತ ಬಿಸಿಯುಸಿರ ನಿಡುಸುಯಿಲನೆಳೆದು |
 ಅಲೆದಲೆದು ಕಳೆದಳಾ ಹಲವು ತಿಂಗಳುಗಳನು
 ನಿಲಿದೆಯೊಂದೆಡೆಗೆಲ್ಲು ಬಿಡುಗೈದು || ೧ ||

ಹಾಡುತಲೆಯುವಳೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿನಲಿಯುವಳೊಮ್ಮೆ
 ಬನಬನದಿ ಬಣ್ಣದೆಲೆ ಹೂವುಗಳನು |
 ಕಾಡಿನೊಳಗೆಲ್ಲೆಡೆಗು ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯನೆಂದೊರಲಿ
 ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟುಳು ಜಗದ ನೆನಹುಗಳನು || ೨ ||

ಚಿಗುರುವಳ್ಳಿಯ ಹೂವು ಮುಗಿದಮೊಗ್ಗಿ ಯನೆನಿತೊ
 ಬಗೆದು ಹಂಬಲಿಸುವಳು ಪ್ರೀತಿಯುಕ್ಕೆ |
 ನೆಗೆವ ಬಣ್ಣದ ಹಕ್ಕಿ ಜಿಗಿವಕಾಳ್ಮೆಗಳಲಿ
 ಸೊಗಸುಂಡು ಸವಿಯುವಳು ನಲೈಮಿಕ್ಕೆ || ೩ ||

ಹೋಗಿ ತಲುಪಿದಳೊಮ್ಮೆ ಹೇಗೊ ಹಾದಿಯು ಕಳೆಯೆ
 ಒಂದೂರ ಪರಿಸರಕೆ ನಸುಕಿನಲ್ಲಿ |
 ಅಗ ಮುಂಬೆಳಗನಾ ಹರುಷದಮೃತದ ಸಮಯ
 ಮುಳುಗಿಹುದು ಘೋರ ಔದಾಸ್ಯದಲ್ಲಿ || ೪ ||

ಚಳಿಯೊಡ್ಡು ಇಳೆಗೆರಗಿ ಕುಳಿರು ಸುರಿಯುವ ಮಾಗಿ
 ಕೊರೆದೆದೆಯ ನುಜಸುವ ಶೀತವಲ್ಲಿ |
 ಕುಳಿತಿಹರು ನಡುಗುತ್ತ ಬಡವರಾ ಮನೆಗಳಲಿ
 ಉಡುತೊಡಲಿ ಕಿಲ್ಲದಲೆ ಕುಳಿರಿನಲ್ಲಿ || ೫ ||

ಬಂದು ನೋಡಿದಳಲ್ಲಿ ನಿಂದೊಬ್ಬ ಮನುಜನನು
 ಹೊದ್ದಿಹನು ಮೈದೊಗಲಿನುಡಿಗಳನು |
 ಚಿಂದಿಚಿಂದಿಯದೊಂದು ಹಳೆಯಂಗಿ ಹಿರಿದಾಗೆ
 ಗತಿಯಿಲ್ಲ ತೆರೆದಿಡದೆ ಮೈಗಳನ್ನು || ೬ ||

ನಲಿಸಿ ಮೊಳಕಾಲುಗಳ ಕೈಗಳಿಂದಲೆ ಬಿಗಿದು
 ಸಿಲುಕಿ ಚಿಂತೆಯ ಬಾಯ್ಗೆ ಲೇಸುಗೆಟ್ಟು |
 ಮೊಳಕಾಲುಗಳ ನಡುವೆ ಇರಿಸಿ ಗದ್ದವ ಚಳಿಗೆ
 ಧರಧರಿಸುತ್ತಿದೆ ಮೈಯು ನಡುಗುದೊಟ್ಟು || ೭ ||

ಬಿಸಿಲಿನಾಸೆಯನೆದೆಗೆ ಬೆಸೆದು ಬೆಂದಿರುಗಿಹನು
 ಬಿಸಿಗದಿರ ನುಸುಳಿಬಹ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ !
 ಉಸುರಲಾರೆನು ಇನ್ನು ಮುಸುಕಿಬಿಟ್ಟೆತು ರವಿಯ
 ಮುಗಿಲೋಳಿಯದಕಯ್ಯೋ! ಕರುಣವೆಲ್ಲ ? || ೮ ||

ಇನಿತಾದರಿಯು ಬಿಡದೆ ಕೂರುಕಣೆ ಕೊರೆವಂತೆ
 ಕುಳಿರುಗಾಳಿಯು ನುಸುಳಿ ಬಂತು ಮುತ್ತಿ,
 ಅನಿತರಲೆ ಕಟಕಟನೆ ಹಲ್ಲು ಬಾರಿಸತೊಡಗಿ
 ಗತಿಗೆಟ್ಟು ಹೊಯಿತಾ ನೆಕೌನ ಕಿತ್ತಿ || ೯ ||

ನುಡಿದನೀಸರಿಯಲ್ಲಿ- ನೊದಲು ನೂಡಿದ ಕರ್ಮ
 ಫಲವಾಂತು ಬಂದಿಹುದು ನುಂಗಲೆಂದು |
 ಬಿಡದೊಡಲ ಸದೆಯಲಿಕೆ ಅದುವೆ ತಲ್ಲಣವಾಗಿ
 ದೇವದೇವನೆ! ತೀವೆ ಬಂದಿತೆಂದು || ೧೦ ||

ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದನವ ತನ್ನ ಹಳೆಯಮನೆ ಬಾಗಿಲಲಿ
 ಬಗೆಯೆದು ಕಂಗೆಟ್ಟು ದೀನನಾಗಿ |
 ಒಳಗಿಹಳು ಮನೆಯಲಿ ಬಲುಬಳಲಿ ಅವನ ಸತಿ
 ಕಳೆಯಿದು ಮೈಗುಂದಿ ಕ್ಷೀಣಳಾಗಿ || ೧೧ ||

ಬಾಡಿದಲರಿನ ತೆರದಿ ಹಸುಳೆಯೊಂದತಿನವೆದು
 ಕುಳಿತಹುದು ತಾಯ್ತೊಡೆಯನಂಟಿಕೊಂಡು |
 ನೋಡಿಲ್ಲಿ ಈ ಸೊಗಸು- ಅಡಿನಲಿವವು ಕುಣಿದು
 ದೈನ್ಯವಾದಾಸ್ಯಗಳು ಮೇಳುಗೊಂಡು || ೧೨ ||

ಹುಲ್ಲುಹಾಸಿಗೆಯನ್ನೆ ಅಲ್ಲಿ ನೆಲದಲಿಹಸಿ
 ಹುಲ್ಲುಚಾಪೆಯನೆ ಮೈಮೇಲೆ ಹೊದೆದು |
 ಅಲ್ಲೆ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಮಲಗುತ್ತಿದ್ದರು ನಿತ್ಯ
 ಇಲ್ಲದೊಡಲಿಗೆ ಬರಿಯ ಗಾಳಿಸವಿದು || ೧೩ ||

ಹೊದೆದ ಚಾಪೆಯನಲ್ಲಿ ಸತಿಯಮೈಮೇಲ್ಬಿಟ್ಟು
 ಎಲುಬು ಪಂಜರದವನು ನಡೆದು ಬಂದು !
 ಎದೆನಡುಗು ಕಳೆಯಲಿಕೆ ಬೆಳಗು-ಬಿಸಿಲನು ಬಯಸಿ
 ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಹನು ಮೈಮುದುಡಿಕೊಂಡು || ೧೪ ||

ಬಂದು ಕುಳಿತಳು ವಿಜಯೆ ಬಳಲಿದನ ಸನಿಹವಲಿ
 ಗದಗದನೆ ನಡುಗುತಿಹ ಮೈಗಳೊಡನೆ |
 ಮುಂದೇರಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು ಎದೆಯ ಸೀಳುವಹಾಗೆ
 ವಿಷಮ ಚಳಿಯೊಡ್ಡು ಆ ಕುಳಿನೊಡನೆ || ೧೫ ||

ಕರುಣೆ ಬರುವಂತಿಹುದು ತರಳೆ ವಿಜಯಳ ಹಾಡು
 ಕುಳಿರಿನೇಟೆಗೆ ಬಳಲಿ ಬಾಧೆಯುಂಡು |
 ಕರಗಿ ನೀರಾಗಿಹುದು ಕರುಣೆಯಿಂದಾನರನ
 ನೊರಗಿದಂಗದ ದೀನಹೃದಯವಿಂದು || ೧೬ ||

ಹೋಗಿ ಮನೆಯೊಳಗವನು ಬೇಡಿ ಮಡದಿಯಿಂದ
 ಪಡೆದು ತಂದನು ಹುಲ್ಲು ಚಾಪೆಯನ್ನು |
 ಸಾಗಿ ನೆರೆಮನೆಯಿಂದ ಬಂದನಾಕೆಯ ಬಳಿಗೆ
 ಗಡನೆ ಕೈಯಲಿ ಹಿಡಿದು ಬೆಂಕಿಯನ್ನು || ೧೭ ||

ಇರದಿತ್ತು ವಿಜಯಳಿಗೆ ಹೊವೆಯಲಿಕೆ ಚಾಪೆಯನು
 ಹೊತ್ತಿ ಸಿಟ್ಟಿನು ಬೆಂಕಿ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ |
 ಬೆರಗುಗೊ ಡಳು ವಿಜಯೆ ಕಂಡು ಆ ತ್ಯಾಗವನು
 ದೀನರಾಬಡತನದ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ || ೧೮ ||

ಕುಳಿತಕಾತನ ಬಳಿಗೆ ವಿಜಯೆ ಮುಂದಕೆ ಸರಿದು
 ಕೇಳಿದಳು ಬಗೆಬಿಚ್ಚಿ ನಲೆಯೊಡನೆ |
 “ ಬಳಲಿಕೆಯವೇಕಣ್ಣು ! ಬಲುದೈನ್ಯವೇಕೆಂತು ?
 ಇದಕೆ ಕಾರಣವೇನು ಹೇಳು ಗಡನೆ ” || ೧೯ ||

ನುಡಿದನಾ ಕಡುಬಡವ ನಿಡಿದು ಬಿಸಿಯಸಿರಿಟ್ಟಿ
 —“ ಒಕ್ಕಲಿಗ ನಾನೊಬ್ಬ ಕೇಳು ಮುಂದು |
 ಬಿಡದೆ ಹೊಲಗದ್ದೆಯಲಿ ದುಡಿದು ಜೀವವನಂತು
 ಬದುಕಿಸುತಲಿದ್ದೆವಾ ಕಾಳುತಂದು || ೨೦ ||

ನಾನೊಬ್ಬ ಜೊತೆಗೆನ್ನ ಮನೆಯವಳು ಮತ್ತಿನ್ನು
 ತೊಡಿಯಲಾಡುವದೊಂದು ಎಳೆಯ ಕೂಸು |
 ತಾನೆ ಕಳೆಯುತಲಿತ್ತು ಕಾಲನಸುಮೋದದಲಿ
 ಹೀನಸಂಕಟ ಸುಖಗಳೆರಡು ಲೇಸು || ೨೧ ||

ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮೊದಲು ಜನತೆಗತ್ತಿಯನಾದ
 ವಿವ ಸಜ್ಜ ನನವನ ಮೇಲೆ ಮುನಿದು |
 ಬಲಿಗಳನು ಹೆಣೆದರರಸಾಳುಗಳು ಗುಟ್ಟಿನಲಿ
 ಹಿರಿಯ ಕು:ದಿಸಲೆಂದು ಮಾನಕಳೆದು || ೨೨ ||

ಕೇಳತೊಡಗಿದರೆನ್ನ ಹೇಳಲಿಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯನು
 ಅಲಪರೆದರು ಸಿದ್ಧನಾಗಲೆಂದು |
 ಹೇಳಿದನು ನಾನಿಂತು— ಬೇಡ ನನಗೀಹೊಲಬು
 ಸುಳ್ಳು ಸಾಕ್ಷಿಯ ನುಡಿಯಲಾರೆನೇದು || ೨೩ ||

ಅದಕೆ ನನ್ನಲಿ ಮುನಿದು ಸಿಡಿಮಿಡಿದು ಸುರಿಸಿದರು
 ಉರಿದೆದ್ದು ಸುಡುವ ಕಿಡಿ ಕೆಂಡಗಳನೆ |
 ಬಿಡದೆ ಬಲೆಗಳ ಬೀಸಿ ಮೋಸಗೊಳಿಸಿದರೆನ್ನ
 ಸಟಿಯಗೈದರು ನಿರಪರಾಧವನ್ನೇ || ೨೪ ||

ಕಾಳುಬಟ್ಟಿಯ ಮತ್ತೆ ಮನೆಯೊಳೆಹ ಸಾತ್ರೆಗಳ
 ಸರ್ವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾರಿತೂರಿ |
 ಗೋಳಿಡಿಸಿ ನಿಷ್ಕರದಿ ಸೆಳೆದುಕೊಂಡರು ಧನವ
 ನನಗೆ ಬಂದಿತು ದೀನತನದ ಬಾರಿ || ೨೫ ||

ತಿನ್ನಲಿಕೆ ನಮಗಿನಿತು ಧಾನ್ಯಕಾಳೊಂದಿರದೆ
 ಬರಿಯೊಡಲಿನುಪವಾಸವಾಯ್ತು ಮಿಗಿಲು |
 ಬಸ್ಸೆ ಬಡುವೆವು ಇಂತು ಮಲಗಿಬಿಡುವವು ಅಂತು
 ಹೊದೆದು ಚಾಪಿಯನಲ್ಲಿ ಹಾಸಿಹುಲ್ಲು ” || ೨೬ ||

ಇಂತು ನುಡಿಯಲು ಅನನು ತುಂಬಿ ಬಂದವು ಕಣ್ಣು
 ಅಳುತ ಕುಳಿತನು ಬಳಿಕ ಬಳಲಿದವನು |
 ಎಂಥ ದುರ್ದೈವಿಯೆಂದು ವಿಜಯೆ ಕೆಳವೊಗಮಾಡಿ
 ಸುರಿಸಿದಳು ಕಣ್ಣಿನಲಿ ಹನಿಗಳನ್ನು || ೨೭ ||

ಮನದೊಳಗೆ ಮಿಡುಮಿಡುಕಿ ಎಣಿಸತೊಡಗಿದಳೆಂತು
 —“ ಒಕ್ಕಲಿಗನಿವ ತೀರ ಬಡವನತ್ತೀ ? |
 ಎನಿತು ಔದಾರ್ಯವಿದು ! ಮಿರುಗು ಗೊಳಿಸುವುದಿವನ
 ಸದ್ಗುಣದ ಸಿರಿಬೀಡು ಹೃದಯವತ್ತೀ ? || ೨೮ ||

ಇಂಥವರ ಸೇವೆಯನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೆಣಿಕೆ
 ಇತ್ತು ಪ್ರಿಯತಮನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿ |
 ಅಂತು ನಾನಿನ್ನ ದನೆ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಲಿಕೆಂದು
 ನಾಡನೆಲ್ಲವ ಸುತ್ತಿ ಬರುವೆ ಸಾಗಿ || ೨೯ ||

ದೀನ ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ಹೀನಕಾಲನ ನೆರಳು
 ಹರಹಿಕೊಂಡಿಹುದು ವಿಕರಾಳವಾಗಿ |
 ಪ್ರಾಣದಾಸೆಯ ತೊರೆದು ಹೀನಕಾಲನ ಜರಿಯೆ
 ಬೇರು ಬಿಡುವುದು ಎಳ್ಳೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ || ೩೦ ||

ಜನಸೇವೆಗೈಯುವುದೆ ಹಿರಿಧರಮ ಜಗತಿಯಲಿ
 ಲೋಕಶಾಂತಿಯನೀವ ಕಾರ್ಯವತ್ತೀ |
 ಎನಿತು ಆಚ್ಚರಿ ! ಇಂದು ಪ್ರಬಲ ಪ್ರೇಮದ ದಿಸೆಯ
 ದೀನನೊಬ್ಬನು ಹೊರಳಿಸಿಟ್ಟನತ್ತೀ || ೩೧ ||

ಬನಬನಗಳಲಿ ನನ್ನ ಇನಿಯನನು ಅರಸುವುದು
 ಸೊಕ್ಕೇರಿ ಶ್ರವಣಡುವ ಕಾರ್ಯವಿನ್ನು |
 ಇನಿಯನಿರುವುದು ಇಲ್ಲಿ—ದೀನ ಜನಶಿಯ ಸುಖದಿ
 ನೆಲಿಸಿ ನಿಂತಹುದು ದಿಟವಲ್ಲವೇನು || ೨೨ ||

ನಲ್ಲನುಸುಂದನಿದನೆ ಅಲ್ಲಿ ಬನನಗಲುತಿರೆ
 ಆ ನುಡಿಗಿ ಬಿಲೆಯುಂಟು ಮರಿಯಿನದನು |
 “ ಅಲ್ಲಿ—ಸಂಸಾರದಲಿ ಮಾನವತ್ವದ ಬಿಲೆಯ
 ಎಣಿಸಬಲ್ಲವರುಂಟು ತಿಳಿಯೆ ನೀನು ” || ೨೩ ||

ಒಕ್ಕಲಿಗನನು ಕರೆದು ಕೊರಗದಿರು ಎಂದನು
 ಹೊರಟಳಾ ವಿಜಯೆ ಅದೆ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ |
 ಊರೂರುಗಳನಲಿದು ನೋಡತೊಡಗಿದಳೆಸಿತೊ
 ಘೋರ ಸಂಕಟಗಳನು ಜನತಿಯಲ್ಲಿ || ೨೪ ||

ಇನ್ನು ಕಂಡಳು ಇಂಥ ದೀನ ಜನರೆಲ್ಲೆಡೆಗೆ
 ಗುಣಿಸಿ ಹೇಳಲಿಕೇನು ಲೆಕ್ಕವುಂಟೆ ? |
 ಬಿನ್ನೆ ಲುಬಿಗಂಟಿರುವ ಹೊಟ್ಟೆಗೂಡಾಗಿಹುದು
 ಗಲ್ಲ ಹಲ್ಲಿಗೆ ಹತ್ತಿ ಡೋಗಿಯಂತೆ || ೨೫ ||

ಆಲೆಯನು ಮಾಡಿದಳು ದೃಢವಿಚಾರದಿ ವಿಜಯೆ
 ಸರುವ ಧಾವತಿಗೈದು 'ಫರ್ಣವಾಗಿ |
 ದೀನ ದೇಶಕೆ ಬಂದ ಹೀನತೆಯನೋಡಿಸುವೆ
 ಇತ್ತು ತನುಮನಗಳನು ದೂರವಾಗಿ || ೨೬ ||

ಸವಿಮಾತುಗಳನುಸುರಿ ಮರುಳುಗೊಳಿಸುವರತ್ತೆ
 ಮೋಸಗಾರರು ಹೀನದೀನರನ್ನು |
 ಅವರು ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ಕೊಡುವರೇ ಬಡವರಿಗೆ
 ದಂಡ-ದೀನತೆ-ರೋಗ-ಕಷ್ಟಗಳನು || ೨೭ ||

ಮರೆವು ಮಸುಕನುಹಾಕಿ ಕೊರಳುಕೊಯ್ಪುದೆ ಸತತ
 ಅರಸಾಳುಗಳ ರಾಜನೀತಿಯಾಗಿ |
 ಅರರೆ! ಬೀಳದು ಏಕೆ ಇವರ ಸ್ವಾರ್ಥದನೇಲೆ
 ಹುಡಿಗೊಳಿಸಲನುಗೊಳುವ ವಜ್ರವಾಗಿ || ೨೮ ||

ನನ್ನ ನಲ್ಮಿಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಲಿಣಿಕೆಯ ಹಾಕಿ
 ವಿಜಯೆ ಗುಣಿಸಿದಳೆನಿತೊ ಹೊಲಬುಗಳನು |
 ಇನ್ನು ನಡೆದಳು ಮುಂದೆ ಜನಸೇವೆ ಗೈಯಲಿಕೆ
 ದೃಢಗೊಳಿಸಿ ಮನದ ಸಂಕಲ್ಪಗಳನು || ೨೯ ||

ಅಂದು ಮೊದಲಾಕೆಯನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲವು ಯಾರು
 ಮರಳಿ ಮೊದಲಿನ ಇಂಥ ರೂಪದಲ್ಲಿ |
 ಮುಂದೆ ಕಂಗೊಳಿಸಿಹಳು ಆಕೆಯೊಂದೂರಲ್ಲಿ
 ಸಾಧ್ವಿಸನ್ಯಾಸಿನಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ || ೪೦ ||

ತಿಸುಳ ಕೈಯಲಿ ಹಿಡಿದು ನಡೆದಳಾಕೆಯು ಗಡನೆ
 ಮಾಡಲಿಕೆ ನಾಡಿಸುದ್ಧಾರವನ್ನು |
 ಎಸೆವ ಸೇವಾವ್ರತವ ತನ್ನ ಹೃದಯದಿ ಧರಿಸಿ
 ತಿರುಗಿದಳು ಆ ಹಳ್ಳಿಪಳ್ಳಿಗಳನು || ೪೧ ||

ಕರುಣೆ ಪ್ರೇಮಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಮೆರೆಯುವ ವಿಜಯೆ
 ಮನೆಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಲಿ ನಿಂತು ನೋಡಿ |
 ಸರುವ ಜನತೆಯನಾಕೆ ಎಚ್ಚರವಗೊಳಿಸುವಳು
 ನಾಡನತ್ತಿಯ ಹಾಡುಗಳನು ಹಾಡಿ || ೪೨ ||

ಹಿಂದು ಮುಂದಿಂದುಗಳ ವಿೂರಿದೀ ಸವಿಹಾಡು
 ಸೊಗದ ತನಿರಸವಿಡುವ ಸುಗ್ಗಿಯಂತೆ |
 ನಿಂದು ನಿಡುಸುಯಿಲುಗಳು ತುಂಬಿ ಬಿಡುವವು ಕೇಳಿ
 ಹಳ್ಳಿಗರು ಎದೆಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ || ೪೩ ||

ಅವಳ ಹಾಡಿನ ಹೊನಲು ತುಂಬಿಬಿಡುವುದು ಹೃದಯ
 ಹುರುಳು ಸಾಹಸ ಧೀರತನಗಳಿಂದ |
 ಜವದಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿಹುದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಾ ಸುಖನ
 ಸಾಧಿಸುವ ದಾರಿಯನು- ಸಂಜ್ಞೆಯಿಂದ || ೪೪ ||

ಅವಳ ಗಾನವ ಕೇಳಿ ತಣಿಯಲೆಳಸುವವಲ್ಲಿ
 ಹಸುಹಕ್ಕಿ ಮೈಮರೆತು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಿರಲು |
 ಅವಳು ಸುಖವಿರಲಿಲ್ಲ ಬಾಳನಲಿಯೊಂದಿನಿತು
 ಹೊಲ್ಲದಾಳೆಕೆಯು ಬಗೆಗೆಡಿಸುತ್ತಿರಲು || ೪೫ ||

ಅವಳ ಹಾಡಿನ ಮಂತ್ರ ಮನವನೆಳೆಯುವ ತಂತ್ರ
 ಸದ್ಗುಣದ ನಿಧಿ- ನೀತಿನಿಲಯವಾಗಿ |
 ಕಿವಿಯಲಿಳಿದವರೆಲ್ಲ ನಿಡ್ಡೆತೊರೆದೇಳುವರು
 ಮನದ ಮರವೆಯ ಇರುಳು ದೂರವಾಗಿ || ೪೬ ||

ಶೂರ ಸಾಸಿಗ ದೃಢದ ಧೀರರಾಗೇಳುವರು
 ಅವಳ ಹಾಡಿನ ಸುಧೆಯ ಸೊಲ್ಲು ಕೇಳಿ |
 ದೂರವಾದವು ದಂಭ ದ್ವೇಷದು:ಖಗಳೆಲ್ಲ
 ನಾಡಿಗರ ಹಗೆತನವು ಹೋಯ್ತುಹೋಳಿ || ೪೭ ||

ತರುಣರೆದೆ ಹೇಡಿತನ ಕಳೆದೊಗೆದು ನಿಲ್ಲುವುದು
 ಕೇಳಿಯವಳಾ ವೀರಗೀತೆಗಳನು |
 ಹುರಪುದೊಟ್ಟೀಳುವರು ನಾಡಿನೊಳಿಗತನದಿ
 ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಪಂಚಕ್ರಾಂತಿಗಳನು || ೪೮ ||

ಕೇಳಿದವರೆಲ್ಲರನು ಮರುಳುಗೊಳಿಸುವ ಕೊರಲ
 ಎದೆಯನೆಳೆದೊಯ್ದು ಸವಿಹಾಡುಗಳನು |
 ಮೇಲಕೇಳುವದಿರದೆ ನಾಡಿನೊಲುಮೆಯ ಮೊಳಕೆ
 ಪಾಪನವಗೊಳಿಸುವುದು ಪ್ರಾಣಿಗಳನು || ೪೯ ||

ಜನತೆ ಮನ್ನಿಸಿಯವಳ ವಿನಯದಿಂದರ್ಚಿಸುತ್ತ
 ದೇವಿಯೆಂದಿರಗುವರು ಹರುಷವೆರಸಿ |
 ಇನಿಸುನೋಡಿದರವಳ ಆತ್ಮದೇಳಿಗೆಯರಿವು
 ಮೊವಲೆದ್ದು ನಿಲ್ಲುವುದು ನಿದ್ರೆಯೊರಸಿ || ೫೦ ||

ಹೃದಯೊಳಲಿನ್ನೆವಲಿ ವಿಜಯೆ ಸಂಚರಿಸಿದಳು
 ಹಾಡುತೊಸಗೆಯ ದಿವ್ಯಹಾಡುಗಳನು |
 ಎಲ್ಲರನು ನಿಲಿಸಿದಳು ತಂದೊಂದಿ ಭಾವದಲಿ
 ಕೇಳಿಸುತ್ತ ಇನಿಗೊರಲ ಕೊಳಲುಲಿಯನು || ೫೧ ||

ಹೊರಟು ಹೋದಳು ವಿಜಯೆ ನಲೈಸೊದೆಯನು ಸುರಿದು
 ಬರಗೆಟ್ಟ ಜನರೆದೆಯ ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿ |
 ತೆರಳಲಾಕೆಯು ಬಳಕ ತರುಣೈ ತಂದಿಹನು
 ಅತ್ತ ಆ ಊರುಗಳ ಕೇರಿಗಳಲಿ || ೫೨ ||

ಆತನಾಹಳ್ಳಿಗರ ಹೈದಯವಲಿ ಬಿತ್ತಿದನು
 ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಾ ಬೀಜಗಳನು ಗಡನೆ |
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೆ ಅವರ ಎದೆಗಳಿಗೆ ಹನಿಸಿದನು
 ತನ್ನ ಮೈಯಿಂದುಗುವ ಬೆವರನೊಡನೆ || ೫೩ ||

ಅತ್ತ ಮುನಿ ಕೀರ್ತನೆಯ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು ಬಂದು
 ಬನವಾಸಿ ನಗರಬಳಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲಿ |
 ಮತ್ತೆ-ಬನ್ನಿರಿ ಧರ್ಮದೇಶಗಳನುಳಿಸಲಿಕೆ
 ಎಂದು ಕರೆವನು ಜನರ ಮಾತುಗಳಲಿ || ೫೪ ||

ಕೇಳಿ ಮುನಿಯುಪದೇಶ ಎಳತೊಡಗಿತು ಜನತೆ
 ಆಲಸ್ಯವನ್ನೊಡೆದು ಹುರುಪಿನಲ್ಲಿ |
 ತಾಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಬರುವ ತಳ್ಳಂಕಗಳನೆಲ್ಲ
 ಮುಂದರಿದರಾ ನಾಡನುಳಿಸುವಲ್ಲಿ || ೫೫ ||

ನಾಡಿಕೊಂಡರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಪ್ರಾಣಗಳಲ್ಲಿ
 ನಾಡಿನೊಲಿಮೆಯೆ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವಂತೆ |
 ಹಾಡತೊಡಗಿದರೆನಿತೊ ವಿರಮಂಡಲದಲ್ಲಿ
 ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಾ ಭೇರಿ ನೊಳಗುವಂತೆ || ೫೬ ||

ಬಿಡುಗಡೆಯ ಪಡೆಯಲಿಕೆ ಹವಣಿಸುತ ಹಗಲಿರುಳು
 ನಾಡಿಗರು ಒಂದೆಡೆಗೆ ದುಡಿಯುತ್ತಿರಲು |
 ಒಡನೆ ಕೇರಳದವರು ಕೇಳಿ ಆ ವಾರ್ತೆಯನು
 ಮತ್ತೆ ಕಣ್ಣುಳು ನೆತ್ತಿಗೇರುತ್ತಿರಲು || ೫೭ ||

ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದುದಿದ್ದು ಸದೆಯ ಬಂದರು ನಿರಿ
 ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ ಪಡೆಯ ಬಂಟರೊಡನೆ |
 ಕುಟ್ಟಿ ಹೃದಯವನಿರಿದು ನೋಯಿಸಲು ತೊಡಗಿದರು
 ಭೀಷಣದ ಅನ್ಯಾಯ ಬಲೈಯೊಡನೆ || ೫೮ ||

“ ತಡೆಯಿರೀ ವಿಜಯಳನು ಹಿಡಿಯಿರೀ ತರುಣನನು
 ಹೊಡೆದು ಚಲ್ಲಿರಿ ಮುದುಕ ತವಸಿಯನ್ನು ” |
 ಬಿಡದೆ ಕೂಗುತ್ತಲಿಂತು ನಡೆದರಾ ವೈರಿಗಳು
 ಸುಳಿದು ಸುತ್ತವರೂರು ಕೇರಿಗಳನು || ೫೯ ||

ಸೋತು ನಿಂತಿದ್ದರಾ ಜನತೆ ಬಲೈಗೆ ಕುದಿದು
 ಹಗೆಗಳತ್ಯಾಚಾರ ತಾಳಿ ತಾಳಿ |
 ಈ ತೆರದಿ ಕೋಪವನು ತಾಳಲಾಗುವದೆಂತು
 ಹಿತವಂತರನು ಕಷ್ಟಗಳಲಿಹೂಳಿ || ೬೦ ||

ಹೊರವಂಟರಾಜನರು ಹೊಲ-ಮನೆಗಳನು ತೊರೆದು
 ಕೆರಳೆದ್ದು ಸಿಟ್ಟಿನಲಿ ಸಿಂಹನಂತೆ |
 ಅರುಪಿಸಲು ತಾಯಡಿಗೆ ಆತ್ಮಬಲಿದಾನವನು
 ತಾಯ್ನಾಡು ಬಿಡುಗಡೆಯ ಹೊಂದುವಂತೆ || ೬೧ ||

ಅನಿತರೊಳಗಾತರುಣ ಕುಣಿಯುತ್ತೈತಂದಿಹನು
 ಎದೆದುಂಬಿಯುತ್ಸಾಹ ವುಕ್ಕುತ್ತಿರಲು |
 ಜನಿಸಿಯೆದೆಯೆದೆಯಲ್ಲಿ ನಾಡಿನೊಲುಮೆಯ ಸೆಲೆಯು
 ವೇಗದಲಿ ನೆಗೆದೆದ್ದು ಚಿಮ್ಮುತ್ತಿರಲು || ೬೨ ||

ಮರೆತು ತಮ್ಮೊಳಗಿರುವ ವೈರ ಮತ್ಸರಗಳನು
 ಎದ್ದು ನಿಂತಿಹರಣ್ಣ ತಮ್ಮರಂತೆ |
 ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದವು ಅಂದು ಸರುವರಾ ಕರಗಳಲಿ
 ಕರವಾಲ ಬಿಡುಗಡೆಯನೀಯುವಂತೆ || ೬೩ ||

ಕೆರಳಿ ಪ್ರಜೆ ಕಣ್ಣಿರೆದು ಸನ್ನದ್ಧವಾಗಿಹುದು
 ಅರಿಗಳೆದ ಕಂಡು ಕಡುಕೋಪ ತಳೆದು |
 ಇರದೆ ಬಲು ಉರಿದೆದ್ದು ಬಂದರಾವೇಶದಲಿ
 ನಾಡ ಪ್ರಜೆಗಳನು ತರಿದೊಟ್ಟಿಲೆಂದು || ೬೪ ||

ಹೇಳಿ ಹಿರಿಯರ ಕತೆಯ ವೀರ ಸಾಹಸಗಳನು
 ಬೀರದಲಿ ಹೇಡಿತನವಡಗುವಂತೆ |
 ಕಾಳೆಗದಿ ಕಾದಲಿಕೆ ಅಣಿಗೈದನಾತರುಣ
 ಜನರೆಲ್ಲರಂದು ಮುನಿದೇಳುವಂತೆ || ೬೫ ||

ವೈರಿಗಣವೆಂತಹುದು ? ಕೆರಳಿ ಕವಳಿಸಿ ಕುದಿದು
 ಬರುತಿಹುದು ಸೊಕ್ಕೇರಿದಾನೆಯಂತೆ |
 ಪಾರಿಹೋಯಿತು ಎಲ್ಲ ಹೊಲಬುಹುಡಿಗೂಡೆದ್ದು
 ಹಂಗುದೊರೆದಾ ಜನತೆ ಸಿಂಹನಂತೆ || ೬೬ ||

ವೀರವೀರರ ರಕ್ತ ಬಿಸಿಯೇರಿಹರಿಯುತಿದೆ
 ಮುಂದೆಳೆವ ಅಂಗಗಳು ಹುರುಪಿನೊಟ್ಟು |
 ವೀರತೆಯ ಮದವೇರಿ ತೂರಿಬರುತಿದೆ ನೋಡು
 ಕೆಂಪುಗುವ ನೆತ್ತರಿನ ಬಣ್ಣ ಜೊಟ್ಟು || ೬೭ ||

ಕೈದುಗಳನಣಿಗೊಂಡ ವೈರಿವಳಕೆಣೆಯಿಲ್ಲ
 ನಾಡಿಗರ ನಸುಬಲದ ಸೇನೆಯೆಲ್ಲಿ? |
 ಆದ ಗಾಯಗಳಿಂದ ಬಳಲುತಿಹನಾದರೆಯು
 ತರುಣನಲೆ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಚಿಹ್ನೆವೆಲ್ಲಿ? || ೬೮ ||

ಕಾಳಿಗದ ಕಣದಿಂದ ಕಾಲ್ವೆಗೆಯಲನುವಾಗೆ
 ನಾಡಿಗರು ಹಿಂಜರಿದು ಧೈರ್ಯಗೆಟ್ಟು |
 ಮೇಳುಗೊಂಡನಿತರಲೆ ಆ ಮುನಿಯು ತಲುಪಿದನು
 ಎಣೆಯಿಲ್ಲದಾ ಬೀರವಳವನಾಂತು || ೬೯ ||

ತೂರಿ ಮುಂದೆಳೆಯುತಿಹ ಕೈದುಗಳ ಬಿಗಿಹಿಡಿದು
 ಜಿಗಿದು ನಿಂತರು ಸಿಂಹನಾದ ಮೊಳಗಿ |
 ವೈರಿಗಣ ತಾಳದೆಯೆ ಹಿಂಜರಿಯತೊಡಗಿಹುದು
 ಎರಾಟಕೆಡೆಗೊಟ್ಟು ಧೈರ್ಯ ತೊಲಗಿ || ೭೦ ||

ಬಂದಳೇಕಡೆ ವಿಜಯೆ ಭೈರವಿಯ ವೇಷವಲಿ
 ಮಿಂಚುಗತ್ತಿಯನೈದೆ ಕರದಲೆತ್ತಿ |
 ಬಂದಿದ್ದ ರೆನಿಬರೋ ಇವಳೊಡನೆ ಅಣಿಯಾಗಿ
 ಮಂತ್ರಮುಗ್ಧರು ಧೀರತನದಲೊತ್ತಿ || ೭೧ ||

ಕಂಡು ಕಣ್ಣಿಂದಿರುವ ಭೀಕರದ ದೃಶ್ಯವನು
 ಏರಿ ಹೋದರು ಅವಳ ಜೊತೆಯ ಬಿಟ್ಟು |
 ಹಿಂಡು ಹಗೆಗಳು ಬೆದರಿ ಯತ್ನವಲಿ ತೊಡಗಿದರು
 ಜೀವರಕ್ಷಣೆಯೊಂದೆ ಮನದಲಿಟ್ಟು || ೨೨ ||

ಗಾಯಾಳುವಾಯುವಕ ಸೋತು ಸೊರಗಿಹಸನಿತೊ
 ಒತ್ತರಿಸಿ ನೆತ್ತರವು ಬಸಿಯುತಿರಲು |
 ಆಯಾಸವಿಲ್ಲದಲೆ ಶತ್ರುಸಂಹಾರದಲಿ
 ನಿರತನಾಗಿಹನು ಹುರುಪೇಳುತಿರಲು || ೨೩ ||

ಕೈ ಸೋತ ರೀತಿಯನು ಕಂಡು ಸಮಯವಿದೆಂದು
 ಏರಿ ಬಂದಿತು ಕೂರ ಸುರಿಗೆಯೊಂದು ||
 ಭೀಷಣದಿ ಮುಂದರಿದು ಶತ್ರುವೊಬ್ಬನು ಭರದೆ
 ಎತ್ತಿ ಹೊಡೆದನು ಕತ್ತಿ ಮೇಲೆ ತಂದು || ೨೪ ||

ಈ ಹೊಡೆತಕಾ ತರುಣ ಬದುಕೆ ಬಾಳುವುದುಂಟೆ
 ಭೀಕರದ ಸಮಯವನು ಕಂಡು ಗಡನೆ |
 ನೇಹದಲಿ ಮುಂಬರಿದು ತನ್ನೆಡೆಯನೊಡ್ಡಿದನು
 ಕತ್ತಿಯೇಟಿಗೆ ಮುನಿಯು ಧೈರ್ಯಮೊಡನೆ || ೨೫ ||

ಆ ನೀರ ವೈರಿಗಳ ತರಿದೊಟ್ಟ ತೊಡಗಿಹನು
 ಕತ್ತರಿಸಿ ಕತ್ತುಗಳನಿಳಿಸಿ ಬಂದು |
 ಸಾವಿಗೀಡಾಗಿರುವ ಮುನಿಯ ಹಾಡನು ಕಂಡು
 ಕಣ್ಣೀರು ಹೊನಲಾಗಿ ಹರಿಯಿತಂದು || ೭೬ ||

ಭೈರವನ ಹುಂಕಾರದೊಡನೆ ಬಂದಳು ವಿಜಯೆ
 ಇನ್ನೊಂದು ನಿಟ್ಟಿನಲಿ ನಹಲದಿಂದ |
 ಘೋರರಿಪುವ್ಯಂದವನು ಓಡಿಸಿದಳೊಂದೆಡೆಗೆ
 ಮುಂದರಿದು ಭೀಕರ ಸ್ಪ್ರಹಾರದಿಂದ || ೭೭ ||

ಹಿಂದಹಿಂದಕೆ ಸರಿದು ಬೆನ್ನೊಟ್ಟು ಸಾಗಿದರು
 ಅರಸಾಳುಗಳು ಭ್ರಾಂತಚಿತ್ತರಂತೆ |
 ಮುಂದೇರಿ ನುಗ್ಗಿದರು ಕಂಗಾಲರತಿಬಲದಿ
 ಕೈಯ ಬಡಿಗೋಲು ಕಣಕಣಿಸುವಂತೆ || ೭೮ ||

ಹರುಷ ಹೊನಲುಕ್ಕುತಿರೆ ಕಣ್ಣೀರು ಮಿಕ್ಕಿಬರೆ
 ಅರುಹಿದನು ಮುನಿಯಿಂತು ಮಾತುಗಳಲಿ |
 “ ಸರುವ ಜೀವನದಲ್ಲೆ ನಾನು ಸುಖಿಯಾಗಿಹುದು
 ಇಂದು—ಈ ಕ್ಷಣದೇ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಲ್ಲೆ || ೭೯ ||

ನಾಡ ವೈರಿಗಳೆಂದು ಕಾಲ್ದೆ ಗೆದು ಓಡಿವರು
 ಗೆಲುವಿತ್ತು ನನ್ನ ಕಣ್ಣೆ ದುರಿನಲ್ಲಿ |
 ನೋಡಿ ನಗೆ ತುಂಬುವುದು ಹರುಷವಾ ವೇಗದಲಿ
 ಬಸವಾಸಿ ಬಿಡುಗಡೆಯನೊಂದಿದಲ್ಲಿ || ೮೦ ||

ಹಣೆಯಲಾರದ ಬಂಟಿ ಹಗೆಗಳೆಂದೀ ಜನತೆ
 ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿತು ಒಮ್ಮೆ ಗೆಲುವನಿತು |
 ಮಣಿಯಲಾರರು ಇನ್ನು ಕೊನೆಗು ಗೆಲುವಡೆಯುವರೆ
 ಧಯಭೀತರಾಗಿಹರು ಅರಿಗಳಂತು || ೮೧ ||

ಮನ್ನಿಸಿದಿ ನೀನಿನ್ನ ಪೂಜ್ಯ ತಂದೆಯು ಇತ್ತ
 ಆ ದಿವ್ಯ ಶುಭದ ಸಂದೇಶವನ್ನು |
 ನಿನ್ನ ನಾಡಿನ ಸೇವೆ ಗೃಹ ವ್ರತವನು ಧರಿಸಿ
 ನಾಡನೊಂದಿಸಿದಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು || ೮೨ ||

ನಿನ್ನ ಜೀವನವೆಂದು ಪಾವನವು ಎಲೆ ಮಗುವೆ
 ಭಾಗ್ಯವಂತನು ನೀನು ಧನ್ಯನಾದೆ |
 ನಿನ್ನಿಂದಲೇ ಗೆಲುವು ನೋಡು ಬೆಳುಜಸವೆಂತು
 ಅದು ನಿನ್ನ ಪರಿಶುದ್ಧ ಬಾಳ್ವೆಯಿಂದೇ || ೮೩ ||

ಇನ್ನು ಏಜಯಳ ಜತೆಗೆ ಶಾಂತಿಸುಖಗಳನು ಪಡೆ
ಹಿರಿಯಶವು ನಿನ್ನೆ ಡೆಗೆ ಬಹುದು ಬಾಗಿ |
ಮುನ್ನ ನೀನೆನಗಂದು ದೊರೆತ ದಿನದಲೆ ಮುಂಚಿ
ದೊರೆತ್ತಿದ್ದಳವಳು ಜೀವಂತವಾಗಿ || ೮೪ ||

ಆದರಾಕೆಯು ಎಲ್ಲ ಹೋದಳೆಂಬುವ ವಾರ್ತೆ
ಇನ್ನು ವರೆನಾನದನು ತಿಳಿಯೆನೆಂದು |
ಆ ದಿನದ ಸಂಗತಿಯ ಬಿಡದೆ ಹೇಳಿದನಾಗ
ತರುಣನಿದನೊಂದಿನಿತು ಕೇಳಲೆಂದು || ೮೫ ||

ಕೊನೆಗೆ ಹೇಳಿದನಿತು— “ಫಲಿಸದಿರದೆಂದೆಂದು
ಆವಳಚ್ಚು ನಲುಮೆಯದು ಬರಿಯ ಬದುಕೇ?
ಕೊನೆಗಾಣುವುದು ಶುದ್ಧಪ್ರೇಮವೀಜಗತಿಯಲಿ
ಸಂದೇಹ ವಿನಿತಿಲ್ಲ ಭಾವಿಸಲೈ || ೮೬ ||

ಎಲೆ ಮಗುವೆ! ಕೇಳಿಲ್ಲ ನಾನೆ ನಿನ್ನಾತಂದೆ
ನೀನೆನ್ನನಿಂದು ನಸುವರಿಯಲಾರೆ |
ತಳೆದಿದ್ದೆ ಅಗಲಿಕೆಯ ನನ್ನ ಬಾಳ್ವೆಯ ಬದುಕೆ
ಆಗ ಎಳೆಹಸುಳೆ ನೀತಿಳಿಯಲಾರೆ || ೮೭ ||

ನನ್ನ ಜೀವದ ಹೂವೆ ! ಮಾಡುತ್ತಿರು ನೀನಿನ್ನು
 ಜನಹಿತದ ಕಾರ್ಯಗಳ ವಿಜಯಳೊಡನೆ |
 ಇನ್ನು ಮಾಡುವೆ ನಾನು ಮೋದದಿಂದಿ ಪಯಣ
 ಸುಖಮಾಗಿ ಬಾಳು ಸಾಧಾಗ್ಯದೊಡನೆ || ೮೮ ||

“ಗೆಲುವಡೆಯಲಿ ನಾಡು| ಕನ್ನಡಕೆ ಗೆಲುವಿರಲಿ”
 ಎಂಬ ದನಿ ದುಮುದುಮಿಸಿ ಮೊಳಗುತ್ತಿರಲು |
 ನಿಲದೆ ಮುನಿವರ ತನ್ನ ತನುವ ತ್ಯಜಿಸಿದನಾಗ
 ಮಂಗಳದ ಹರಕೆಗಳ ನುಡಿಯುತ್ತಿರಲು || ೮೯ ||

“ಅಯ್ಯೊ ತಂದೆಯೇ!” ಎಂದು ಆ ಯುವಕ ದುಃಖದಲಿ
 ನೆಲಕೆಬಿದ್ದನು ಕೂಗಿ ಬವಳಿಗೊಂಡು |
 ಒಯ್ಯನಿತ್ತನು ಜೀವ ಮಗನ ಹಿತವೆಸಗಲಿಕೆ
 ಧನ್ಯ ತಂದೆಯೆ ! ನಿನ್ನ ಪ್ರೇಮವಿಂದು || ೯೦ ||

೫. ಮಧುರ ವಿಲನ.

ಆದೆ ತಳಿರುಮನೆಯದೇ ನಿರ್ಜನದ ವನದೇಶ
 ಮೊದಲು ಕಂಗೊಳಿಸಿರುವ ನಿಟ್ಟು ಮುಗಿಲು |
 ಉದಿಸುತ್ತಿದೆ ನೋಡತ್ತ ಮುಂಬೆಳಗಿನಲಿರವಿಯ
 ಚಿಂಬಣ್ಣ ರಸವೆಳಕು ಸುರಿಯುತ್ತಿರಲು || ೧ ||

ಅಲ್ಲಿ ವಿಬಯಳ ತೊಡೆಗೆ ತಲೆಯಿರಿಸಿ ಮಲಗಿಹನು
 ಧೀರ ತರುಣನು ವೀರ ಮೂರ್ಚಿಗೊಂಡು |
 ನಲ್ಲಿಯಾತನ ಮೊಗವ ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತ ಕುಳಿತಿಹಳು
 ಹೊಸ ಆಸೆಯನು ಮನದಲೆಣಿಸಿಕೊಂಡು || ೨ ||

ಇಳಿದು ಬರುತ್ತಿದೆ ಅವನ ಬವಳಿ ನಸುನಸುವೆಂದು
 ಆಸೆಯಂಕುರವಾಗ ಮೊಳೆಯುವಂತೆ |
 ಲಲಿತಕೊರಲಿನ ವಿಜಯೆ ಒಳಿತಿನೊಸಗೆಯ ಹಾಡು
 ಹಾಡಿದಳು ಮಧುಮಧುರ ವೀಣೆಯಂತೆ || ೩ ||

ಒಮ್ಮೆ ಕಣ್ಣೆರೆಗಳನು ತೆರೆದು ತರುಣನು ಮತ್ತೆ
 ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿದನು ಗಡನೆ ನೊದಲಿನಂತೆ |
 ಹೊಮ್ಮಿತಿದೆಯಾನಂದ ನೋಡಿಸನಿಹದೆಬಂದ
 ಹೊಳೆಹೊಳೆವ ಮುಖಚಂದ್ರ, ಕೆಲೆಯುವಂತೆ || ೪ ||

ಜಡಜೀವಗಳೆಲ್ಲ ಸಹಜ ನುಡಿಯೊಂದಿಹುದು
 ಕೇಳದಿರು ಅದಕೆ ದನಿರವಗಳೆಲ್ಲಿ ?
 ನುಡಿಯುತಿಹರಾ ನುಡಿಯ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಲಿ ಮಾತ್ರ
 ಪ್ರೇಮ ಕುಶಲರು ಬಗೆದು ಬೆಡಗಿನಲ್ಲಿ || ೫ ||

'ಮುದ್ದನುಣಗೊಡು ಚಂದ್ರ!' ಎಂದು ನುಡಿದನು ಮನಡಿ
 ಹಿಗ್ಗು ಗಡಲುಕ್ಕುತಿರೆ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ |
 ಸದ್ವಿಗೈಯದೆ ಚಂದ್ರ ಮಧುರ ಸುಧೆಯನು ತಂದು
 ಬಂದಿಳಿವುದರಿದೆ ಆ ತುಟಿಗಳಲ್ಲಿ || ೬ ||

ನಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ ಪೋಷಕರಾದ ಹಿತೈಷಿಗಳು.

—:0:—

ನಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಗೆ ಪೋಷಕರಾಗಿ ಧನ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಮತ್ತು ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮೀಯರಿಗೆ ನಾವು ತುಂಬಾ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದೇವೆ.

- (೧) ಶ್ರೀಮತಾ ಶಾಂತವೀರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬಬಲೇಶ್ವರ ಇವರು ಪ್ರತಿ ವರುಷ ಒಂದು ತಾತ್ವಿಕ ಗ್ರಂಥದ ಪ್ರಕಟನೆಯ ಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿರುವರು.
- (೨) ,, ಸಂಗನಬಸವ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬಂಧನಾಳ ಇವರು ಒಂದು ತಾತ್ವಿಕ ಗ್ರಂಥದ ಪ್ರಕಟನೆಯ ಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿರುವರು.
- (೩) ಶ್ರೀಯುತ ವಿಜಾಪುರದ ಧನಿಕ ಮಹಾಶಯರೊಬ್ಬರು 'ಮಿಲನ'ದ ಮುದ್ರಣದ ವೆಚ್ಚವನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟಿರುವರು.
- (೪) ಶ್ರೀಮತಾ ಗುರುಸಾದೇಶ್ವರ ತತ್ವಜ್ಞಾನಮಂದಿರ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ, ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯವರು 'ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳಕಿ'ನ ಮುದ್ರಣದ ಹಣದ ಭಾರವನ್ನು ತಾವು ವಹಿಸುವರು.
- (೫) ಮಹಾಮಹೋಪಾಧ್ಯಾಯರಾದ ಪ್ರಾಕ್ತನ ವಿಮರ್ಶ ವಿಚಕ್ಷಣ ರಾ|| ಬ|| ಆರ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು **M. A., M. R. A. S., ಬೆಂಗಳೂರು** ಅವರುಗಳು ನಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಗೆ ಅಕ್ಕರತೆಯಿಂದ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ.
- (೬) ಶ್ರೀಮಾನ್ **ಹ. ಬ. ಕೋಣ್ಣೂರ ಎಮ್. ಎ.** ವಿಜಾಪುರ ಇವರು ಒಂದು ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿರುವರು.

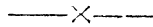
- (೨) ಜ್ಞಾನೋದಯ ನಾಟಕ ಮಂಡಳಿಯ ಒಡೆಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್
ಆರ್. ಜಿ. ಹೋಳಗಿ ಹಂದಿನೂರ ಇವರು ೨೫
ರೂ. ಗಳನ್ನು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.
- (೮) ಶ್ರೀಮಂತ ರಾ. ಚಿಂ. ನಾಡಗೌಡರು ಹಲಸಂಗಿ ಇವರ ೨೫ ರೂ.
ಗಳ ವಾಗ್ದಾನ.
- (೯) ಶ್ರೀಯುತ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪ ಸರಸಂಬಿ ಚಡಚಣ ಇವರು ೨೫ ರೂ.
ಗಳನ್ನು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ನಮ್ಮ ಸಹಾಯಕರಿಂದ ನಗದು ಹಣ ಬಂದದ್ದು.

		ರೂ.
೧.	ಶ್ರೀ. ಎನ್. ವಿ. ಕುಲಕರ್ಣಿ ಹಲಸಂಗಿ.	೧೫
೨.	,, ವೀರಶೈವ ತರುಣ ಸಂಘ ಚೊಳಚಗುಡ್ಡ.	೧೦
೩.	,, ಸಿಂಗಪ್ಪಾ ಬಸಪ್ಪಾ ದೇಸಾನಿ ಅ ಮಾ ಕಮತಗಿ.	೧೦
೪.	,, ದಶರಥ ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥ ಮಣಿ ಅ ಮಾ ಕಮತಗಿ.	೧೦
೫.	,, ಬೆಲ್ಲದ ಚೆನ್ನಪ್ಪನವರು ಚಿತ್ತವಾಡಿಗಿ.	೫
೬.	,, ಶಾಕಂಭರೀ ವಾಚನಾಲಯ ಇಲಕಲ್ಲ.	೫
೭.	,, ದೊಡ್ಡಪ್ಪಾ ತಿಪ್ಪಣ್ಣಾ ನಾಗರಾಳ ಹುನಗುಂದ.	೫
೮.	,, ಗುರುಬಸವಾರ್ಯ ಮುನಿಯಯ್ಯ ಮಠ ಇಂಗ್ಲಿಷ ಶಾಲೆ ಮಾ ಹುನಗುಂದ.	೫
೯.	,, ಸಿದ್ದನಗೌಡಾ ರಾಮನಗೌಡಾ ಭಗವತಿ ಹೆ ಮಾಸ್ತರರು ಹುನಗುಂದ.	೫
೧೦.	,, ನಿಠಲರಾವ ರಾಘವೇಂದ್ರರಾವ ದೇಸಾಯಿ ವಕೀಲ ಹುನಗುಂದ.	೫
೧೧.	,, ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಜನರಲ್ ಲಾಯಿಬ್ರರಿ ಹುನಗುಂದ.	೫

೧೨.	ಶ್ರೀ. ಡಿ. ಟಿ. ಗಾಣಗೇರ ಹುನಗುಂದ.	೫
೧೩.	,, ಸಿದ್ದರಾಮಪ್ಪಾ ಚೆನ್ನಪ್ಪಾ ಗೋಣಿ ಕಮತಗಿ.	೫
೧೪.	,, ಕೆ. ಪಿ. ಗದಗ ಕಾಟನ್ ಮರ್ಚಂಟಿ.	೫
೧೫.	,, ಅನಂತರಾವ ಜಾಲೀಹಾಳ ಗದಗ.	೫
೧೬.	,, ವ್ಹಿ. ಎ. ಶೆಟ್ಟಿ ಗದಗ.	೫
೧೭.	,, ಬಸಪ್ಪಾ ಬಳ್ಳಾರಿ ಗದಗ.	೫
೧೮.	,, ಅಂಗಡಿ ಚೆಂಬಣ್ಣ ನವರ ಗದಗ.	೫
೧೯.	,, “ಜಿ. ಟಿ. ಪಿ.”	೫
೨೦.	,, “ಬಿ. ಎನ್. ಪಿ.”	೫
೨೧.	,, ಡಾಗಾ ರಾಮಚಂದ್ರ ಸೇಟರು ಬನ್ನಟ್ಟಿ.	೫
೨೨.	,, ಅಬಕಾರ ಚೆನ್ನ ಮಲ್ಲಪ್ಪ ನವರು ಬನ್ನಟ್ಟಿ.	೫
೨೩.	,, ಆರ್. ಎಸ್. ಮದಭಾವಿ ಹಲಸಂಗಿ.	೫
೨೪.	,, ಕುಷ್ಟಗಿ ರಾಮಚಂದ್ರಪ್ಪ ನವರು ಗದಗ.	೫
೨೫.	,, ಡಾ. ಡಿ. ವ್ಹಿ. ಕಲ್ಲೊಳ್ಳಿ M. B. B. S. ಗದಗ.	೫
೨೬.	,, ಕೋಟೆ ತೋಟಪ್ಪ ನವರು B A., LL.B. ವಕೀಲರು ಗದಗ.	೬
೨೭.	,, ಸಿ. ಎಸ್. ಹುಲಕೋಟೆ B. A., LL.B. ವಕೀಲರು ಗದಗ.	೫
೨೮.	,, ಕೆ. ಎನ್. ಶಾಂತಗಿರಿ ಬಿ. ಎ., ಎಲೆಲ್ ಬಿ. ವಕೀಲರು ಗದಗ.	೫
೨೯.	,, ಶಾಂತಪ್ಪಾ ಸಂಗಪ್ಪಾ ಎಳಮೇಲಿ ವರ್ತಕರು ಗದಗ.	೫
೩೦.	,, ಹಣಮಂತಸಾ ಬೇವಿನಕಟ್ಟಿ ಗದಗ.	೫
೩೧.	,, ಬೋಶಿ ಸ್ವಾಮಿರಾಯರು ಬಿ. ಎ., ಎಲೆಲ್ ಬಿ. ವಕೀಲರು ಗದಗ.	೫
೩೨.	,, ನೂನವಿ ಸಿದ್ದರಾಮಪ್ಪ ನವರು ಗದಗ.	೫
೩೩.	,, ಕುಷ್ಟಗಿ ಗೋವಿಂದರಾಯರು ಗದಗ.	೫
೩೪.	,, ಹುಯಿಲಗೋಳ ರಘುನಾಥರಾಯರು ಗದಗ.	೫

೩೫.	ಶ್ರೀ ಅಡವೆಪ್ಪನವರು ಶಿವಪ್ಪನವರು ತುಪ್ಪದ ಗದಗ.	೫
೩೬.	,, ಮುದಿಬಸಪ್ಪನವರು ವಿರಬಸಪ್ಪನವರು ಬಳ್ಳೊಳ್ಳಿ ಗದಗ	೫
೩೭.	,, ತಿ. ವೆ. ಕುಲಕರ್ಣಿ ಸಾಲವಾಡಗಿ ಹೆ ಮಾಸ್ತರರು.	೫
೩೮.	,, ಆರ್. ಬಿ. ಕಲ್ಲೂರ ದೇಸಾಯಿಯವರು ಬಾಗೇವಾಡಿ.	೫
೩೯.	,, ಆರ್ ಬಿ ಅಲಬಾಳ ಬಿ. ಎ. ಸುಪರ್ನಾಯಿಜರ ವಿಜಾಪುರ	೫
೪೦.	,, ಲಿಂಗಪ್ಪ ಶಿವಪ್ಪರ ಅಥರ್ಗಾ.	೫

ಸಹಾಯ ಮಾಡಲೊಪ್ಪಿದ ಮಹನಿಯರು.

೧	ಶ್ರೀ. ಗುರಪ್ಪ ಸಾತಪ್ಪ ಅಂಗಡಿಯವರು, ಹೇ ಮಾಸ್ತರರು, ಕಮತಗಿ.	೧೦
೨	,, ಸಂಗಯ್ಯಾ ಬಸಯ್ಯಾ ಚೌಮಠ ಅವರು, ಅ ಮಾಸ್ತರರು ಕಮತಗಿ.	೧೦
೩	,, ಗದಗೇಪ್ಪ ಗುರುಸಿದ್ದಪ್ಪ ಜೈನಾಪ್ಪರ, ಅ. ಮಾ, ಕಮತಗಿ.	೧೦
೪	,, ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು ಮತ್ತು ಬಳೂಟಗಿ, ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪನವರು, ಹುನಗುಂದ	೫
೫	,, ಜಿ. ಎಸ್. ಸಜ್ಜನ, B. A., LL. B., ವಕೀಲರು, ವಿಜಾಪುರ.	೫
೬	,, ಚಿನ್ನಮಲ್ಲಪ್ಪ ಗದಗೇಪ್ಪ ಸೆಟ್ಟರ, ಪಾಟೀಲರು, ಕಮತಗಿ.	೫
೭	,, ಎಲ್. ವ್ವಿ. ಶಿರೋಳ, B. A. LL. B. ವಕೀಲರು ಗದಗ.	೫
೮	ಡಾ. ಎಚ್. ಬಿ. ಕೊಣ್ಣೂರ ಅವರು ಗದಗ.	೫
೯	ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟರಾವ ಬಿದರಕುಂದಿಯವರು ಗದಗ.	೫

೧೦	ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ಪಟ್ಟಣಸೆಟ್ಟಿಯವರು ಬದಾಮಿ.	೫
೧೧	,, ರಾಚಪ್ಪಣ್ಣಾ ಮೇಲಕೇರಿ ಅವರು ವಳಸಂಗ.	೫
೧೨	,, ಗುರುನಾಥ ಅಸ್ಪಾಜಿ ಕುಲಕರ್ಣಿ, ಹೆ. ಮಾ. ಅಗರಬೇಡ.	೫
೧೩	,, ಸಿ. ಬ. ಜಮಖಂಡಿಯವರು, ಹೆ. ಮಾ. ಭತಗುಣಕೆ.	೫
೧೪	,, ಸ್ವಾಮಿರಾವ ಕುಲಕರ್ಣಿ, ಹಾವಿನಾಳ.	೫
೧೫	,, ಅಣ್ಣಾರಾವ ಪಾಟೀಲರು, ಅರ್ಜುನಾಳ.	೫
೧೬	,, ಲ. ಭೀ. ಗುನಾಸ್ತಿ, ಹೆ. ಮಾ. ಬರಡೋಲ.	೫
೧೭	,, ಗುರುಸಾದಯ್ಯ ವೀರಭದ್ರಯ್ಯಾ ಹಿರೇಮಠ, ಹೆ. ಮಾಸ್ತರರು ಬೂದೀಹಾಳ.	೫

— — —

ಜಯಕರ್ನಾಟಕ.

ಕರ್ನಾಟಕದ ಏಕೀಕರಣವನ್ನೂ ಉನ್ನತಿಯನ್ನೂ ಗುರಿಯಾಗಿಟ್ಟು ಕೊಂಡ, ಸರ್ವಾಂಗ ಸುಂದರವಾದ, ಒಂದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ನಾಸಪತ್ರಿಕೆ. ವಿವಿಧ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲದೆ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಇದರಲ್ಲಿ ಮೀಸಲಾಗಿ ರುತ್ತದೆ. ಪರದೇಶ ಪರಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಇದರ ಪ್ರಸಾರವಿದೆ.

ವಾ. ಚಂದಾ ೫ ರೂ. ೮೮ಣೆ.

ವಿಳಾಸ: — 'ಜಯಕರ್ನಾಟಕ' ಕಾರ್ಯಾಲಯ

ಧಾ ರ ವಾ ಡ.

‘ಲೋಕಮತ’ ದಿನಪತ್ರಿಕೆಯು’

ಹೊರಡುವ ತಾರೀಖನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಿರಿ.

ಕರ್ನಾಟಕದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಊರಲ್ಲಿಯೂ ಎಜಂಟರು ಬೇಕು. ಕರಾರುಗಳಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆಯಿರಿ. ಅಲ್ಲದೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಪ್ರಮುಖ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರ ಸುದ್ದಿಗಾರರೂ ಬೇಕು ಹಾಗೂ ಉತ್ತಮ ಕಂಪೋಜಿಟರರು ಬೇಕು

ವಿಳಾಸ:— ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಎಜಂಟ್ಸ್,

ದಿ ಕರ್ನಾಟಕ ನ್ಯೂಜ್ ಪೇಪರ್ಸ್

ಕಾರ್ಪೊರೇಶನ್ ಲಿ. ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ.

ಮನೋಹರ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ.

ಉಲಿತ ಸಾಹಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡುವ ಗುರಿಯನ್ನು ಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಾಗಿರುವ ಸರ್ವಾಂಗ ಸುಂದರವಾದ ಸುರಸ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯು. ೧೫೦ ರಿಂದ ೨೦೦ರ ವರೆಗೆ ಪುಟಗಳುಳ್ಳ ಆರು ಪುಸ್ತಕಗಳು ವರುಷದಲ್ಲಿ ಹೊರಡುತ್ತವೆ ಕಥೆ, ಕಾದಂಬರಿ, ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಅಭಿಲಾಷಿಸುವವರು ತ್ವರಿತವಾಗಿರಿ. ವಾ. ಚಂದಾ ೩ ರೂ. ೯ ಆಣೆ.

ವಿಳಾಸ: - ‘ಮನೋಹರ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ’

ಸಾಧನಕೆರೆ, ಧಾರವಾಡ.

ತರುಣಕರ್ನಾಟಕ.

ಹೊಸ ಸುದ್ದಿಗಳ ಸುರಿಮಳೆ. ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಷಯಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ಸೂಸುವ ಉಜ್ವಲ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ದಿನಪತ್ರಿಕೆ ಹಾಗೂ ವಾರ ಪತ್ರಿಕೆ. ಬಗೆಬಗೆಯ ಹೊಸ ಸುದ್ದಿಗಳನ್ನು ಬಯಸುವವರು ತೀವ್ರ ಚಂದಾದಾರರಾಗಿರಿ.

ದಿ. ಪ. ಚಂದಾ ೧೩ ರೂ. ವಾ ಪ. ಚಂದಾ ೩-೪-೦

ವಿಳಾಸ:— ತರುಣ ಕರ್ನಾಟಕ ಆಫೀಸ್, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ.

ಉದಯ.

ವಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಹು ವಿಧದ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಎಡೆಗೊಟ್ಟು ಒಂದೇಒಂದಾದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಾರಸತ್ರಿಕೆ, ಮಾತಿನ ಮಲ್ಲನಪ್ರಚಲಿತ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲಿನ ಹುರುಳುಳ್ಳಹರಟೆಗಳು, ವಾರದವರದಿ, ಸಂತೆಯ ಸುದ್ದಿ, ವನಿತಾವಿಭಾಗ, ಹಳ್ಳಿಯವೈದ್ಯಕ, ವಿವಿಧವೈಚಿತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಲೋಕಲ್‌ಬೋರ್ಡ್ ಮೊದಲಾದ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಹೊಸ ಹೊಸ ಸುದ್ದಿಗಳು ಬರುತ್ತಿರುವವು. ವಾ. ಚಂದಾ. ೩ ರೂ. ಮಾತ್ರ.

ವಿಳಾಸ:— 'ಉದಯ' ಕಾರ್ಯಾಲಯ, ವಿಜಾಪುರ.

ಶರಣಸಂದೇಶ.

ಸಂಪಾದಕರು:— ಶ್ರೀ ಹರ್ಡೇಕರ ಮಂಜುನವರು.

ನೀವು ಹಿಂದುಗಳೋ? ಹಾಗಾದರೆ ಜಾಗೃತಿ ಚಂದಾದಾರರಾಗಿರಿ. ಶ್ರೀಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಹಿಂದುಸಮಾಜದೇಳಿಗೆಯ ರೀತಿನೀತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಸಾರಗೊಳಿಸುವ ವಿಚಾರಕ್ರಾಂತಿಯ ವಾರಸತ್ರಿಕೆಯು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇದೊಂದೇ. ವಾ. ಚಂದಾ. ೩ ರೂ. ಮಾತ್ರ.

ಮ್ಯಾನೇಜರ್:— 'ಶರಣಸಂದೇಶ'

ಪೋ. ಅಲಮಟ್ಟಿ, ಜಿಲ್ಲಾ ವಿಜಾಪುರ.

ಬಸವರಾಜ.

ಸರ್ವ ಸಮ್ಮತವಾಗಿ ಶ್ರೀಬಸವ ಮಹಾನುಭಾವರ ತತ್ವಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತುಳಿದ ಉಪಯುಕ್ತ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ವಾರಸತ್ರಿಕೆಯು. ಸಮಾಜದ ಎಳೆಗೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಅಭಿಮಾನದ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಈ ಸತ್ರಿಕೆಯು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತದೆ. ವಾ. ಚಂದಾ ೨ರೂ. ೮ ಆಣೆ

ವಿಳಾಸ:— ಸಂಪಾದಕರು 'ಬಸವರಾಜ'

ಹಾವೇರಿ. ಜಿ. ಧಾರವಾಡ.

ಪ್ರೇಮ.

(ಪಂಡಿತ ತಾರಾನಾಥರಾಯರಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದದ್ದು.)

ಸಾಹಿತ್ಯಲಲಿತಕಲೆಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯೇ ಈ ದ್ವೈಮಾಸಿಕದ ಗುರಿ. ಬಗೆಬಗೆಯ ಲೇಖನಗಳ ಹೊರತು, ವಿವಿಧಮುಖವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡುವದೇ ಪ್ರೇಮದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ. ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಬರುತ್ತವೆ. ವಾ. ಚಂ. ೨೨೦. ೮೮.

ವಿಳಾಸ:— 'ಪ್ರೇಮ' ಕಾರ್ಯಾಲಯ
ಧಾರವಾಡ.

ವಿಶ್ವವಾಣಿ.

ಸಂಪಾದಕರು:— ಅ.ನ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರು.

ವಿಶ್ವವಾಣಿಯು ಕರ್ನಾಟಕದ ನವೋದಯದ ಶುಭಚಿಹ್ನೆ. ಸತ್ಯ, ಸೌಂದರ್ಯ, ಶಸ್ತ್ರಗಳ ಸೇವೆಯೇ ವಿಶ್ವವಾಣಿಯ ಧ್ಯೇಯ. ರಸಿಕರಿಗೂ, ಸಾಹಿತ್ಯಪ್ರೇಮಿಗಳಿಗೂ, ವಿಚಾರಶೀಲರಿಗೂ ಬೇಕಾದ ವಿವಿಧಸಾಹಿತ್ಯದ ಹೊರತು, ಲೇಖಕರ ಪರಿಚಯ, ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಟೀಕೆ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಈ ಮಾಸಿಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ. ವಾ. ಚಂದಾ ೨೨೦. ೮ ಅಣೆ.

ವಿಳಾಸ:- ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ 'ವಿಶ್ವವಾಣಿ'
ಅನ್ನವೂರ್ಣಿ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ ಪುರಂ, ಬೆಂಗಳೂರನಗರ.

ಶಿನಾನುಭವ.

ಶಿನಶರಣರ ವಚನವಾಙ್ಮಯ, ವೀರಶೈವರ ಧಾರ್ಮಿಕ, ಐತಿಹಾಸಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಲೇಖನಗಳಿಗೆ ಈ ದ್ವೈಮಾಸಿಕವು ಮೀಸಲಾಗಿದೆ. ರಾ. ಸಾ. ಹಳಕಟ್ಟೆಯವರ ಜೀವಮಾನದ ಅಖಂಡ ಪರಿಶ್ರಮದ ಫಲಸ್ವರೂಪವಾದ ಈ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಚಂದಾ ವಾರರಾಗಲೇ ಬೇಕು.

ವಿಳಾಸ:— 'ಶಿನಾನುಭವ' ಕಾರ್ಯಾಲಯ
ವಿಜಾಪುರ.

ರಂಗಭೂಮಿ.

ಆಮೇಚೂರ್ ನಾಟಕ ಮಂಡಲಿಯವರ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಹೊರಡುವ ಸಚಿತ್ರ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ. ರಂಗಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಲಲಿತಕಲೆಗಳ ಪುನರುಜ್ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಮೀಸಲಾಗಿರುವ ಒಂದೇಒಂದು ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ. ನಾಟಕಗಳು, ಪದ್ಯಗಳು, ಕಥೆಗಳು, ಸಂಗೀತ, ಶಿಲ್ಪನೋದಲಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಬರುವವು. ವಾ. ಚಂದಾ ೩ ರೂ. ೮ ಆ.

ವಿಳಾಸ— 'ರಂಗಭೂಮಿ' ಕಾರ್ಯಾಲಯ
೩-೩೪, ಮನೆನಾರ್ತೆ ಪೇಟೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ.

ಹಳ್ಳಿಯ ಆಳು.

ಈ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರಿಗುಪಯುಕ್ತವಾಗುವ ಒಳ್ಳೇ ಲೇಖನಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬ ಹಳ್ಳಿಯ ಮನುಷ್ಯನು ಇದನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಓದಲೇಬೇಕು. ಸಹಕಾರ, ಒಕ್ಕಲತನ, ಗ್ರಾಮ ಸುಧಾರಣೆ ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಲೇಖನ, ಕಥೆ, ಕವಿತೆ, ನಾಟಕ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ. ವಾ. ಚಂದಾ.

ವಿಳಾಸ:— 'ಹಳ್ಳಿಯ ಆಳು' ಕಾರ್ಯಾಲಯ
ನಾರುತಿಬೀದಿ, ಬೆಳಗಾವಿ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಬಂಧು.

ಸರ್ವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರ್ವ ಸಮ್ಮತವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ವಾರಪತ್ರಿಕೆ ಮಾತಿನ ಮಾಲೆ, ವಾರದ ಭವಿಷ್ಯ ನೋದಲಾದವುಗಳಲ್ಲದೆ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ಕಥೆ, ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಸಹ ಇದರಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ. ವಾ. ಚೆಂ. ೩-೯-೦

ವಿಳಾಸ:— ಸಂಪಾದಕರು 'ಕರ್ನಾಟಕ ಬಂಧು' ಗದಗ

ಒಪ್ಪೋಲೆ.

ಪುಟ	ಸಾ.ಲು	ತಪ್ಪು	ಒಪ್ಪು
೩	೮	ಹೇಹ	ವೇಹ
೮	೧೩	ಕೊಳಗುಚ	ಕೊಳಗುಳ
೨೪	೧	ಇಮ್ಮಡಿಗೇ	ಇಮ್ಮಡಿಸ
೨೬	೨	ಅಚ್ಚಿದ ತೆ	ಅಚ್ಚಿನ. ತೆ
೨೮	೧೩	ಕೊರೆಯ	ನೊರೆಯ
೩೫	೩	ಅಲ್ಲುಗದಲಿ	ಅಲುಗದಲಿ
,,	೧೬	ನೀರಿನಿಲ್ಲ	ನೀನಿಲ್ಲ
೫೨	೩	ಕಳೆದ	ಕಳೆದೆ
೫೪	೩	ವಿರುವಲ್ಲಿ	ಯಿರುವಲ್ಲಿ
೫೫	೧೧	ಗಳಮಾನ	ಗಳವಮಾನ
೬೧	೬	ಕಾರವ	ರಾರವ
೬೪	೬	ತಳೆದೊಡು	ಕಳೆದೊಡು
,,	೧೨	ಕದಲದೆ	ಕದಲದೆ
೬೬	೧೧	ಸುರದೊಡೆಯನೇರಿ	ಸುರರ ತೊಡೆಯೇರಿ
೬೮	೪	ನಿಲಿದೆ	ನಿಲದೆ
೭೧	೨	ನಟಕೊಡು	ನಂಟಕೊಡು
೭೬	೨	ಶ್ರವ	ಶ್ರನು
